

A
LISZT FERENC
ZENEMŰVÉSZETI
FŐISKOLA
ÉVKÖNYVE
1982 / 83

A LISZT FERENC
ZENEMŰVÉSZETI FŐISKOLA

ÉVKÖNYVE

az 1982/83-as tanévről

Egyetemi ágazat

BUDAPEST

Szerkesztették
Gádor Ágnes
Szirányi Gábor

A borítólapot tervezte
Varga Győző

HU ISSN 1587-3218

Készült a SAVIX Bt., Budapest gondozásában

ALAPÍTVÁ
1875

ALAPÍTÓ ELNÖK
LISZT FERENC

ÖRÖKÖS ELNÖKÖK
MIHALOVICH ÖDÖN, HUBAY JENŐ

TISZTELETBELI ELNÖKÖK
DOHNÁNYI ERNŐ, SZABÓ FERENC, KODÁLY ZOLTÁN

IGAZGATÓK, FŐIGAZGATÓK ÉS REKTOROK:
ERKEL FERENC (1875–1887)
MIHALOVICH ÖDÖN (1887–1919)
DOHNÁNYI ERNŐ (1919, 1934–1943)
HUBAY JENŐ (1919–1934)
ZATHURECZKY EDE (1943–1957)
SZABÓ FERENC (1958–1967)
KOVÁCS DÉNES (1967–1980)
UJFALUSSY JÓZSEF (1980–)

TISZTELETBELI TANÁROK
EUGEN D'ALBERT, AUER LIPÓT, PABLO CASALS,
ALFRED CORTOT, DORÁTI ANTAL, EDWARD ELGAR,
FERENCSIK JÁNOS, ENRIQUE FERNANDEZ ARBÓS,
FISCHER ANNIE, EMIL GILELSZ, ALEXANDER GLAZUNOV,
VINCENT D'INDY, ROBERT KAJANUS, ERICH KLEIBER,
JOSEF MARX, PIETRO MASCAGNI, DAVID OJSZTRAH,
GOFFREDO PETRASSI, OTTORINO RESPIGHI, EMIL SAUER,
JEAN SIBELIUS, RICHARD STRAUSS, SZÉKELY ZOLTÁN,
ARTURO TOSCANINI, FELIX WEINGARTNER

TISZTELETBELI DOKTOR
KADOSA PÁL

I.

A TANÉV TÖRTÉNETÉBŐL

Az ünnepélyes tanévnyitón, 1982. október 4-én Ujfalussy József mondott ünnepi beszédet:

Tisztelt Tanári Testület!

Tisztelt Egyetemi Hallgatóság!

Kedves Vendégeink!

A mai nappal új tanévet kezdünk, a 108.-at azóta, hogy Főiskolánk mint Zeneakadémia, majd mint főiskolai, végül mint egyetemi jellegű felsőoktatási intézmény él és tanít.

A nemzetközi versenyek sokéves gyakorlata már hosszú idő óta arra szorít, hogy tanévünket ily későn, október elején kezdjük el, bár ezidén is azon voltunk, hogy egyes tanszékeken az oktatás részlegesen már korábban megkezdődjék. Minden esetre jó okunk van bízni abban, hogy jövőre – a Nemzetközi Zenei Versenyek Irodájának, hazai rendezőségének megértése folytán már szeptember közepén teljes erővel munkához láthatunk.

Most kezdődő tanévünk azzal emelkedik ki az egymást követő tanévek sorából, hogy a 75. ennek az épületünknek a felavatása, 1907 óta. A felavatási ünnepségek az év május 12-én kezdődtek Apponyi Albert, akkori kultuszminiszter és Mihalovich Ödön igazgató beszédével. A következő négy napon hangversenyek avatták az új épületet és hangversenytermét. Május 13-án az intézet volt tanárainak művei szólaltak meg. Volkmann C-dúr zongoraversenyét Bartók Béla játszotta a Filharmóniai Társaság zenekarával, Kerner István vezényletével. 15-én egyebek közt először játszották Bartók I. szvitjének I., II. és V. tételét. Dohnányi Ernő saját zongoraversenyével szerepelt a műsoron, s a közreműködő művészek között olvassuk Vecsey Ferenc, Geyer Stefi, Sándor Erzsébet nevét.

Ugyanabban az évben, 1907-ben lett a Zeneakadémia tanára Bartók Béla és Kodály Zoltán, egy évvel később Weiner Leó. Az 1907-es esztendő azzal is nevezetessé vált zenetörténetünkben, hogy Bartók Béla az év nyarán gyűjtött Erdélyben, ismerte fel népzeneink ötfokú rétegének fontosságát hagyományunkban.

Ha gondolatban megkíséreljük felidézni azoknak a világhírű muzikusoknak a névsorát, akiket az elmúlt 75 év alatt Intézetünk ebből az épületből kibocsátott és akik ugyanebben az időben itt tanítottak, lesz kihez és mihez mérni terveinket, céljainkat mind a tanításban, mind a tanulásban.

A mindennapos megszokás természetességével, mint otthonunkba járunk be nap mint nap ebbe az épületbe. Nem állunk meg minden alkalommal, hogy mint épületet, mint építő- és díszítőművészetünk alkotását is szemügyre vegyük. Ez így is van rendjén. De – legalább az évforduló alkalmával – nem árt egy percre körülnéznünk benne, alaposabban megsejlelnünk, mint műemléket. Akár csak felületes pillantásra is két fontos jegye tűnik szemünkbe.

Először stiláris egységére leszünk figyelmesek. Mind építészeti megoldása, mind díszítése művészeti életünk század eleji megújulásának, az első Nyugat-nemzedék köré csoportosuló művészeti törekvéseknek rangos dokumentuma. Ekkor érte el Magyarországot a szimbolista képzőművészetből és a preraffaelizmusból kinőtt szecesszió nagy hulláma. Kőrösfői Kriesch Aladár falképe az első emeleti előcsarnokban felirattal is hódol Cennino Cennininek, a preraffaeliták egyik történelmi mesterének, a Giotto-iskola teoretikusának. Az építés és a dekoráció anyagainak kiválasztása szintén híven őrzi a korszak szellemét. Motívumaiban pedig már jelentkezik a későbbi években kibontakozó, sajátosan magyar szecesszió, amely majd mind irodalomban, mind képző- és iparművészetben, de zenében is a népi hagyományunkat igyekszik bevonni művészi világába. A most száz éves Kner nyomda egész korszakát határozta meg tervezőinek, köztük Kozma Lajosnak magyar szecessziója.

A második fontos jegy, amely az épület keletkezésének korát, a kor szellemét őrzi számunkra, a megvalósítás bőkezűsége. A gazdagodó polgárság haladó rétege, akár sznobizmusból is, szinte mecénási figyelemmel kísérte a kor művészi megújulásának folyamatát. Helyes érzékkel mintegy önmaga új tartalmú, immár mértékkel mérve sem provinciális nemzeti öntudatának kifejezését látta és kereste az új művészet alkotásaiban. A kulturális kormányzat pedig érzékeny volt erre a korszakra, és gondoskodását hirtelen felnőtt zeneművészetünk iránt azzal is tanúsította, hogy a Zeneakadémia alapítása óta eltelt harminc év alatt 1907-ben másodszor juttatta új otthonhoz az intézményt. Az új Zeneakadémia létrehozásában Mihalovich Ödönnek elévülhetetlen érdemei voltak.

Hasson munkánkra jótékonyan a Zeneakadémia épületét megteremtő nagy korszak bennünket napról napra körülvevő emléke is, a genius loci, a hely szellemisége.

Főiskolánk vezetése nagy gondot, évről évre sok munkát és költséget fordít a ránk bízott becses műemlék állapotának megőrzésére. Korszerűsítése – műemlék-jellegének tiszteletben tartásával – az elmúlt nyáron is tovább folyt. Elvárjuk hallgatóinktól is, hogy tiszteljék, óvják tanulmányaik nemes színhelyét. Ezt kívánjuk a hangversenytermet használóktól is és a hangversenyek közönségétől.

Az épületet természetesen többszörösen kinőttük az elmúlt 75 év alatt. Újabb és újabb, a műemléki egység fővonásait meg nem bontó belső bővítéseket kellett végeznünk rajta, de a tanítás körülményei ezek ellenére is egyre kényelmetlenebbek, zsúfoltabbak, az órarend-készítés pedig szinte megoldhatatlan feladatok elé állítja tanulmányi osztályunkat.

Ezt látva, érezve tett lépéseket annak idején a Főiskola vezetősége – zenei, kulturális közvéleményünk és főhatóságunk hathatós támogatásával – az egykori zeneakadémiai épület visszaszerzéséért. A vállalkozás végső,

kedvező eredményéről már korábban hírt adhattunk Főiskolánk nyilvánosságának. A hangszergyakorlás lehetőségeinek bizonyos bővítésére már a megelőző tanévben is módot adott az egykori épület átvétele. A most kezdődő tanévben pedig – ha ideiglenesen is, az elkerülhetetlen át-, illetve visszaépítés megkezdéséig – bizonyos órákon már ott vehetnek részt hallgatóink. A két épület közel van egymáshoz, az átjárás nem okoz gondot.

A Főiskola élete nem szünetel nyáron sem, a tanítási szünet idején. Ezekről kötelességem tanévnyitó ünnepségünk résztvevőit tájékoztatni.

A személyi változások ismertetését szomorú hírrrel kell kezdenem. Augusztus 2-án elhunyt nyugalmazott tanárunk, Maros Rudolf, kiváló művész, a világszerte elismert zeneszerző és kitűnő, lelkes pedagógus. Nevét újabbnori zenetörténetünk, mint olyanét jegyzi fel, akinek műveivel és tanításával elsőnek nyitott széles ablakot zenei alkotóművészetünknek, főként az ifjabbaknak a kompozíciós gondolkodás legújabb nemzetközi törekvéseire és eredményeire. Kérem, emlékezzünk szeretetre méltó alakjára néma felállással.

Oktatóink közül egyetemi tanárrá nevezte ki a művelődési miniszter Párkai István és Szokolay Sándor tanárainkat, docenssé Földes Imrét, Janota Gábort, Pröhle Henriket, Szabó Miklóst és Vermes Máriát. A most kezdődő tanévben kezdik meg munkájukat Főiskolánkon Komlós Péter hegedűművész és Lukács Ervin, az Állami Operaház karmestere docensként, Paul Merrick zenetörténész tanársegédként. Óradíjasként ezidén kezdi meg oktató munkáját Főiskolánkon Dénes László, Kovács László, Nádorné Simon Ágnes, Salgó Tamás, Szelecsényi Norbert és Wilhelm András.

A szakigazgatásban bekövetkezett személyi változások a következők: a Tanulmányi Osztály vezetését Dénes Frigyesné Vas Ágnes vette át. Gazdasági Igazgatóságunkon a pénzügyi osztály vezetője, Szabó Dénes, sokéves kitűnő, lelkiismeretes munka után nyugalomba vonult. Munkakörét Kóvári Erzsébet vette át. Dióssy Ivánné belső ellenőrként, Bányai Edit, volt kitűnő növendékünk, a Tanulmányi Osztályon a hangszeres tanszakok előadójaként lépett munkába.

Új minőségben kinevezett és újonnan munkába lépő oktatóinknak, munkatársainknak eredményes, jó munkát kívánunk.

Bejelentem továbbá, hogy tanulmányait az elmúlt tanévben egyetemi tagozatunkon 83 hallgató fejezte be. Közülük diplomát 73-an nyertek. A felvételi vizsgák eredményeképpen ezidén 77 új hallgató kezdi meg tanulmányait. Távozó hallgatóinknak pályájukon sok sikert, az új hallgatóknak pedig – idősebb kollégáikkal együtt – eredményes tanulást kívánunk.

Mint minden évben, hallgatóink ezen a nyáron is nemzetközi versenyeken, zenei táborokban vettek részt és szép sikereket arattak. Komlói Ildikó Karlovy Varyban, a főiskolai Dvořák énekversenyen nyert első díjat. A budapesti Kodály–Erkel énekverseny dal-ágazatán Ardó Mária és Kovács Brigitta

második díjat, Tóth János III. díjat nyert. Ardó Máriát, Benza Györgyit és Tóth Jánost a zsűri különdíjjal tüntette ki. Ugyancsak II. díjat kapott Ardó Mária az énekverseny operai ágazatán.

Az anconai és a barcsi nemzetközi kamarazenei versenyen Anonymus részfűv-ötösünk: Boros József, Tóth Zoltán, Varga Zoltán, Kácsik Jenő és Bazsinka József, I. díjat nyert. I. díjas lett Barcson a Purcell részfűvös kvintett: Velencei Tamás, Kirsch János, Merits Miklós, Orbán János, Nagy Zsolt. A Főiskola részfűvös szextettje ugyanott II. díjat nyert. A díjnyerteseknek szívből gratulálunk, további sikereket kívánunk nekik.

A Weiner hagyatéki alapítványból a Weiner Bizottság a zeneszerző műveinek kitűnő hanglemezfelvételéért a Liszt Ferenc Kamarazenekart részesítette 50.000.- Ft-os díjban.

Számos hallgatónk vett részt zenei táborokban Bayreuthban, Bambergben, Pommersfeldenben és Toursban. Mesterkurzusokon Weimarban, Darmstadtban, Assisiben és Bécsben összesen 39 hallgatónk tanult. A Főiskola Kamarakórusa nemrégiben utazott el az Egyesült Államokba, hogy meghívásra részt vegyen az ott rendezett kórusfesztiválon.

A nyár eseményei közé tartozott, hogy Carelli Gábor, a New York-i Metropolitan opera magánénekeसे júliusban tartotta meg 14 napos énekkurzusát.

Már az elmúlt tanév végén említést tettem arról, hogy a tanév folyamán kialakított és elhatározott tantervi módosításokat technikai és gazdasági nehézségek miatt csak fokozatosan tudjuk bevezetni. Az idei tanévben az egyik legfontosabb módosítás a kamarazene órák számának emelése, ezzel a kamarazenei munka intenzívebbé tétele lesz.

A tanév feladatai közé tartozik az is, hogy megemlékezzünk Kodály Zoltán születésének századik évfordulójáról. Köztudott, hogy a szolfézs tanítása, a középiskolai énektanárok képzése már régóta az általa megjelölt mederben és módon folyik Főiskolánkon. Tanáraink, hallgatónk egyenként is a legkülönbözőbb módokon veszik ki részüket az országos Kodály-ünnepségekben. Főiskolánk, mint intézmény, a jövő év tavaszán a Kodály Zoltán életében rendszeresen, évről évre megrendezett szolfézs-versenyek felújításával, új, gazdagabb programjakkal emlékezik meg zene- és művelődéstörténetünk nagy alkotójáról, nevelőjéről.

Kodály Zoltán példája tanít arra is, hogy zenei gyakorlat és zeneelmélet, zenetudomány ugyanannak az egyetlen zenei műveltségnek két, egymástól elválaszthatatlan arculata. Hallgatónk látókörének, képzésük sokoldalúságának kiterjesztésére már eddig is tettünk lépéseket az úgynevezett áthallgatások körének kibővítésével. Mostani tanévünk első felében Somfai László egyetemi tanár érdekes, tanáraink és hallgatónk számára egyaránt hozzáférhető és felajánlott előadás-sorozatot hirdet. Az úgynevezett Urtextek, a

művek eredeti kótalejegyzésének olvasásával, értelmezésével és interpretálásával kapcsolatos kérdéseket tárgyalja 14 előadásban, hogy a zenetudomány eredményeinek, jelenlegi álláspontjának ismertetésével járuljon hozzá a gyakorló művészek hiteles történeti felfogáson alapuló egyéni előadásmódjának kidolgozásához. Az előadások programját a tanszékvezető tanár urakhoz eljuttatjuk, a hirdető táblára kitűzzük. Ugyancsak a hirdető táblán közöljük az előadások helyét és heti időpontját. Végighallgatásuk bizonyára hasznos kiegészítése lesz a gyakorlati tanulmányoknak, egyben közelíti egymáshoz az interpretáló művészetet és a zene történeti szemléletét, segít az interpretációnak abban, hogy valóban tolmácként adja át történelmi korok nagy alkotásait a mai hallgatóságnak.

Az előttünk álló tanév nagy munkájához mindannyiunknak sok szép eredményt, örömet és jó egészséget kívánok. A Zeneművészeti Főiskola 108. tanévet megnyitom.

A Muzsika című folyóirat szeptemberi számában Dencső István gazdasági főigazgató írt cikket a Liszt Ferenc téri épület fennállásának 75. évfordulója alkalmából:

Egy 75 éves ember kora tiszteletreméltó, egy 75 éves épület viszont lehet nagyon öreg és nagyon fiatal is. A Zeneművészeti Főiskola idén 75 esztendő s épületét a tervezők és kivitelezők örök fiatalnak alkották meg. Ez a Liszt Ferenc alapította intézmény harmadik épülete.

Magáról az épületről, építészeti és műemléki értékeiről az elmúlt évtizedekben több cikk és tanulmány jelent meg. Ezeket röviden összefoglalva: Korb Flóris és Giergl Kálmán tervezte; épült 1903–1907-ig, s 1907 májusában avatták fel. Műemlék, egyike azon keveseknek, amelyekben az elmúlt évtizedek során viszonylag épségben megmaradtak az eredeti enteriőrök, épek a homlokzati díszítések. Budapesten – az Országház mellett – ez az egyetlen épület, melyen a kor kiemelkedő képzőművészeinek sora: Kőrösfői Kriesch Aladár, Maróti Géza, Róth Miksa, Stróbl Alajos, Telcs Ede, Szabó Antal, Sennyei Károly és a pécsi Zsolnay gyár dolgozott. Az épület a szecesszió egyik legértékesebb alkotása Közép-Európában, vasbeton szerkezete Zielinszky Szilárd műve, úttörő jelentőségű. Ugyancsak úttörő volt az akkoriban újdonság számba menő központi porelszívó és hatékonyan működő szellőző-berendezés is.

Az épület – nem tudni pontosan, miért – egy szűk térre (Liszt Ferenc tér – a volt Gyár utca) néz, hátat fordítva a Nagykörútnak. A telket, amelyre építették, a Vakok Országos Szövetségétől vette meg az állam, de állítólag telekvásárlási problémákon múltott, hogy főhomlokzata nem a körút felé fordul, s nem létesült előtte tágasabb tér, park. Mindenesetre a főiskola épülete így eléggé bezárt: a hátsó oldalán lévő telkeken körüli házak sorakoznak s a Liszt Ferenc tér is nagyon szűkös a mai nagy forgalom befogadására.

Az épületünk helyén álló intézetet annak idején rövid úton lebontották, de még hosszabb idő keresztül vitatták, hogy az új épület milyen feladatot szolgáljon. Arról volt szó, hogy itt kapjon helyet együttesen a Zeneakadémia a Színművészeti Akadémia. Mihalovich Ödön, a Zeneakadémia akkori igazgatója ezzel nem értett egyet. Idézek az irattárunkban megtalált ezzel kapcsolatos állásfoglalásából, a miniszterhez 1902. szeptemberében keltezett felterjesztésének fogalmazványából: „... szakértői jelentés alapján kétségtelenül bebizonyult az, amitől mi is tartottunk, hogy a rendelkezésre álló terület mindkét intézmény számára nem elégséges; ennél fogva óvakodunk kell olyan kísérletezéstől, melynek eredménye előreláthatólag csak kudarc lehet, (...) mert intézetünk megépítése, mint azt alább részletesen ki fogom fejteni, egy nagy hangversenyterem és egy kisebb próbaterem nélkül meg nem oldható...”. A két intézmény együttes elhelyezése ugyanis csökkentette volna a tantermi lehetőségeket és csupán egy 600–700 nézőt befogadó koncertterem megépítését irányozta elő. Ez korlátozta volna a pódiumot igénylő főiskolai növendék-koncertek hallgatóságának a létszámát, ráadásul csak akkora lett volna, amekkorában koncert „inkább a gazdag és előkelő közönség mulattatására rendeztetne, (...) a nagyközönségnek akarjuk mi a zeneművészetet hozzáférhetővé tenni, (...) én tehát kijelentem, hogy azon szempontból, hogy legalább egy intézet legyen minden tekintetben kielégítőleg elhelyezve, hajlandó vagyok intézetemmel inkább egyelőre várni s átengedni a helyet a színművészeti akadémiának, semhogy hozzájárulásommal intézetünk jövőjének ártsak.”

Mihalovich Ödön vágya: egy kétezer személyes koncertterem építése nem teljesült ugyan, de elérte, hogy az épület kizárólag az akkori Zeneakadémia számára épüljön meg az ehhez szükséges tantermekkel, operaszínpaddal és lét (1200, illetve 400 személyes) hangversenyteremmel. Nagy a valószínűsége annak, hogy a tantermek még így sem bizonyultak elégségesnek. A korabeli sajtó legalábbis támadást is intézett az építőbizottság ellen, s ennek alapján maga a miniszter szólította fel a bizottságot, hogy vizsgálja felül a tantermek számára.

Nagy a valószínűsége annak, hogy az épület már akkor is szűk volt, mert azóta sem tudja a felsőfokon tanuló növendékek számára a megfelelő oktatási feltételeket hiánytalanul teljesíteni. Akkor 37 tanár tanított (az alsó és középfokkal együtt) 479 növendéket, heti összesen 455 órában 18 tanteremben, ma 214 tanár tanít több mint 500 főt, heti 2215 órában és 46 tanteremben!

A második világháború szerencsére nem okozott nagy károkat az épületben. „Ne lőjete a Zeneakadémiára!” címmel jelent meg néhány éve az Esti Hírlapban G. Kovács Dénes tollából Horváth Géza tanár úr emlékezései alapján egy cikk, mely szerint a felhívás az épületet körülfogó szovjet katonáknak szólt. Nem is lőttek. Tartották magukat ahhoz a katonai intézkedéshez, hogy a híres műemlékeket, kulturális központokat a nehéz harcok ellené-

re is kíméljék. Erről emlékezett meg Benczés Ede is, aki 50 évig volt az épület gondozója, pályáját szolgálaként kezdve és műszaki vezetőként befejezve.

A háború alatt egyébként a legnagyobb kárt egy udvari aknabecsapódás okozta; az akna a nagy hangversenyterem tetejére esett, és mindössze annak egyik nagy csillárát tette tönkre. Sikerült azonban mindent az eredeti állapotában helyreállítani.

A háború után hosszabb ideig a kisteremben működött az Operaház egyik társulata is. A tanulási lehetőség és igény, a zeneoktatás átszervezése egyre több hallgatót vonzott a főiskolára. Ehhez bizony helyiségek is kellettek. Ennek következményeként különféle udvar-, tetőtér- és alagsor-beépítést kellett végrehajtani, s bizonyos funkcionális (például tanszéki) helyiségeket kellett megszüntetni.

Igaz, a Főiskola gondjait most már csökkenteni fogja, hogy a régi (volt Sugár úti, ma Népköztársaság úti) épületünket visszakaptuk. De várat még magára a budapesti koncertterem felépítése. Ennek hiányában a fővárosi hangversenyéletnek is a mi épületünk a központja. Ez természetesen jó dolog, de sajnos gond is, mert a Főiskola viszont az oktatási munkához tartozó, annak eredményességét szolgáló intézeti és diplomakoncertekkel kiszorul a saját épületéből. Ugyanakkor nem tud optimális feltételeket teremteni a koncertezők számára, mert hiányoznak a megfelelő öltöző-, hangoló-, próbahelyiségek s az előcsarnokok szűkösek a közönség számára. A két teremben évenként 550–600 koncertet kell megrendezni, sokszor naponta hármat. Az is kérdés, hogy meddig bírja ezt a megterhelést maga az épület? (Mindehhez tudni kell természetesen azt, hogy a nem főiskolai koncerteket az Országos Filharmónia rendezi.) A tanintézet mint intézmény már régen nem Zeneakadémia, hanem egyetemi rangú főiskola, a „Zeneakadémia” név a mindennapi hangversenygyakorlat miatt maradt fenn és használatos továbbra is.

Visszatérve az épületre, a mindenkori főiskolai vezetés elve – a Műemlék-felügyelőség, a különféle tervező és kivitelező vállalatok megértő segítségével és felettes hatóságaink támogatásával – az volt, hogy a szükséges átalakításokat, karbantartásokat és felújításokat folyamatosan végezzük és úgy, hogy a bővítések és korszerűsítések ellenére az épület eredeti képében lényegesen változás ne történjék.

A háború óta több nagyobb munkát folyt az épületben (teljesen felújítottuk mindkét hangversenytermet, az orgonát, az előcsarnokokat, tantermeket stb.). A karbantartás nem kis pénzbe kerül az államnak. Évenként több milliót költ rá, e alapvetően fontos a folyamatos tevékenység, az értékek gondos megőrzése. Örömmel tapasztalom mindenkitől a készséges segítséget. Példa erre az épülettel egyidős, azaz 75 éves thonet-székek felújítása, valamint a terem légkondicionálása. Székeink, az épülettel együtt tervezett ipari műemlékek ugyanis most már teljes egészében cseréire szorulnak. Első

kísérleti lépésként a kisterem üléseit cseréltük ki. Ebben nagy segítségünkre volt a Szék- és Kárpitosipari Gyár debreceni gyáregysége, amely e különleges feladatot (hosszú külföldi vizsgálódások után) nemcsak vállalta, hanem – máig úgy tűnik – jól meg is oldotta. Az itt szerzett tapasztalatok alapján tudunk majd hozzákezdeni a nagytermi székek – a jelenlegivel azonos formájú – teljes cseréjéhez. A légkondicionálásra pedig a KÖZTI készített egy igen gondos tanulmánytervet. Ennek kivitelezéséről azonban sajnos egyelőre le kell mondanunk, mert nem látjuk biztosítottnak a műszaki feltételeket, és mert féltjük szép termünket.

Sajnos kevesebb jót mondhatok a főiskola külsejéről. Homlokzata és díszei kezdenek erősen rongálódni, s nagyon alapos felújításra szorulnának. A megoldással évek óta kísérletezünk. Nagyon nehéz ilyen munkára kivitelezőt találni. Végül egy fővárosi vállalat elvégezte volna a munkát, a tanács illetékesei azonban ezt nem engedélyezték: intézményünk ugyanis nem fővárosi intézmény.

Mégis: ez Budapest egyik épületbüszkesége, és ez ad otthont a főváros legjobb koncerttermének. S mert nem valószínű, hogy egyhamar új hangversenyterem épülne, a meglévőt – a korábban Zeneakadémiának nevezett épületet – kellene segíteni, ápolni. („Hogy unokáink is láthassák.”)

Reméljük: előbb-utóbb ez is megoldódik, de jó lett volna, ha a 75. születésnapra nemcsak az épület belseje, hanem a külseje is megújulhatott volna.

November 11-i keltezését viseli a *Javaslat a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola egyetemi ágazatának új tantervére* című dokumentum, amely több évnyi előkészítő munka után öltött formát:

Az 1981. november 30-i, a felsőoktatás továbbfejlesztésével kapcsolatos feladatok végrehajtására vonatkozó intézkedési terv célkitűzései szerint elkészült a tanszékektől beérkezett javaslatok összesítése.

Az összegezett tantervi reformjavaslatokat megtárgyalta a Főiskola Oktatási-nevelési Bizottsága, megvitatta a KISZ szervezet, ezt követően az Egyetemi Tanács elfogadta a tervezetet és meghatározta a lépcsőzetesen bevezetésre kerülő módosításokat, változtatásokat az intézmény oktatási munkájában.

A javaslatok koordinálásánál alapvető célul a hallgatóknak az eddiginél átfogóbb képzését, gyakorlati és elméleti tudásuk, ismereteik alaposabbá, szélesebbé tételét, jövőendő élethivatásukra való még jobb felkészítését tűztük ki, ezzel egyidejűleg szem előtt tartva egyrészt a fokozatosságot a reformok bevezetésénél, a hallgatók túlterheltségének lehetőség szerinti csökkentését, másrészt azt is, hogy a tantervi reform megvalósítása minél kisebb anyagi vetülettel, többletköltséggel járjon.

A tantervmódosítási terv fontos momentumai, hogy mind a gyakorlati, mind az elméleti pedagógiai tárgyakat a művészképzős hallgatók számára is

kötelezővé tegyük, indokolt esetben fenntartva a fakultáció lehetőségét is. Ez a terv szükségessé tette – az óraszám-növekedés elkerülése érdekében – a zenekari gyakorlat óraszámának heti 2×3 óráról 2×2 órára történő csökkentését. A zenekari munkával összefüggő repertoár-gyakorlat tárgyat a jelen tanévtől kezdődően – kísérleti jelleggel – a hangszeres főtárgytanárok hatáskörébe helyeztük át (mindenek előtt a vonós tanszakon), akik növendékeikkel a főtárgyi tanmenet részeként foglalkoznak a tanszék által kiválasztott és meghatározott nehezebb zenekari állásokkal. A zenekari szólamismeret tárgy kérdésében még nem született egységes döntés. A témával foglalkozunk, a tervezet kidolgozása ezen a területen is folyamatban van. A különböző álláspontok egyeztetése a növendékek minden irányú érdekeinek figyelembe vételével, a zenekari művészképzés fontosságát szem előtt tartva történik.

Ugyancsak Főiskolánk valamennyi hangszeres tanszakát érintő, és kísérleti jelleggel, fakultatív módon már a folyó tanévben bevezetésre került tendencia a kamarazenei óraszám megduplázása. Erre oktatói létszámunknak az idén történt bővítése módot adott. Státus-lehetőségeinket nagyrészt a kamarazene tanszék gárdájának növelésére fordítottuk.

A pedagógiai tárgyak magasabb szintű oktatásával, a hallgatóknak a tanári hivatásra való alaposabb felkészítésével függ össze a gyakorlati tanítás kérdésének új alapokra helyezése, a pedagógiai tárgyakból történő államvizsgák követelményeinek nevelése.

Főiskolánk a tanárképzést elsődleges feladatának tekinti, az e területen fennálló fogyatékoságok, hiányosságok kiküszöbölését fő céljaink egyikéül tűztük ki.

A tantervi reformmal kapcsolatban, oktató munkánk magasabb színvonalra emelése érdekében – igazodva a társadalmi szükségletekhez, az intézmény jellegéből adódó lehetőségeken belül – a minőségi követelmények előtérbe állítását tartjuk legfontosabb célunknak. Hallgatóinkat magas fokú szakmai tudással, sokrétű, korszerű zenei és általános műveltséggel rendelkező, egyetemi szinten képzett, egységes világnézeti alappal és hivatástudattal bíró zenei értelmiségiekké kívánjuk nevelni, emelve a tanárképzés és a zenekari művészképzés rangját és fontosságát.

Ezt az elvet következetesen kívánjuk érvényesíteni a felvételi és a számonkérő–minősítő vizsgák rendjének, követelmény-rendszerének kialakításában, funkciójuk szabályozásában.

A tantervi reformjavaslat általánosan érvényesülő tendenciája a tantárgyi integráció fokozatos megvalósítása az óraszám-növekedés ellensúlyozására, az egyéni gyakorlásra fordítható idő lehetőség szerinti növelésére.

Fontosnak tartjuk a tanszakok egymás közötti kapcsolatának elmélyítését, a növendékek ismeretanyagának bővítését szolgáló úgynevezett áthallgatási rendszer mátt megkezdett, szervezett formák között történő gyakorlatát.

További, még végleges döntésre váró kérdés a trifurkáció és a posztgraduális képzés problémája. A témakörben a tanszékek gyakorlata és álláspontja nem egységes. A jelenleg érvényben lévő helyzet – a művészi, tanári és kamaraművészi diplomák különválásának gyakorlata – alapos áttekintést igénylő munka. A kérdés formai és tartalmi vonatkozásainak egységesítése vagy esetleges további differenciálása, élve a rostavizsga adta lehetőségekkel, további megfontolásokat igényel.

Súlyt helyezünk a – Főiskolánkon eddig csak egyéni tevékenység formájában meglévő – tudományos kutatómunka szervezetté tételére. Ennek érdekében javasoltuk, hogy a zenetudományi és a marxizmus–leninizmus tanszékek, valamint a Könyvtár nyilvánítottassék tudományos kutatóhellyé, és a Művelődési Minisztérium biztosítsa a szükséges anyagi feltételeket. Ennek megtörténte esetén lehetővé válna az eddig szétaprózott tevékenység koordinálása és beépítése az intézmény általános feladatkörét szolgáló nevelési és tudományos munkásság egészébe.

A tudományos munka folytatása kapcsán nagy szerepet szánunk annak az együttműködésnek is, amelyet az MTA Zenetudományi Intézetével kívánunk – közös kezdeményezés alapján – továbbfejleszteni és intézményessé tenni. A kapcsolat lehetővé teszi a párhuzamosságok kiküszöbölését és tevékenységünk szerves összehangolását.

Decemberben Gertler Endre, a Brüsszelben élő hegedűművész, Bartók egykori kamarapartnerre tartott kétéhetes mesterkurzust. A kurzus végén, december 15-én a Kisteremben záróhangversenyen mutatkoztak be a résztvevők.

Január 24-én a Mező Imre úti temetőben megemlékezést tartott a Főiskola Szabó Ferenc volt főigazgató születésének 80. évfordulója tiszteletére. A zeneszerző munkásságát Ujfalussy József rektor méltatta, majd a Liszt Ferenc Kamarakórus Párkai István vezényletével Szabó Ferenc műveiből énekelt.

Az Egyetemi Tanács 1983. február 8-i ülésén Párkai István tanszékvezető számolt be a Középiszkolai Énektanár- és Karvezetőképző Tanszék munkájáról. Beszámolóját azzal kezdte, hogy miután a Tanszék létszáma most is a Főiskola legnagyobb tanszéki létszáma, az ebből eredő gondok és problémák nyilván az egész Főiskolát valamilyen formában érintik.

Ezután röviden visszatekintett harminc évre, amikor elkezdte pedagógiai munkáját itt, a Főiskolán, majdnem ugyanezzel a létszámmal.

Két részből állt a Tanszék, az egyik részt Vásárhelyi tanár úr, a másik részt Gát tanár úr vezette, és a két részben 130 hallgató volt. Most egy rész van, és öröm, ha 120-ról 110-re csökken a létszám. Az öröm persze nagyon

relatív. Valóban gond a terem-, tanárbeosztás ilyen létszám ellátásánál, viszont bizonyos létszám alatt, például 15 fő esetén már rendkívül nehezzé válik a szakmai szempontból fontos csoportmunka. Sajnos van olyan osztály is, ahol 15 alá csökkent a létszám, ez kargyakorlatokon elsősorban hátrány – és ráadásul az az évfolyam, ahol csak két fiú hallgató található. A többi évfolyamban nem olyan nagy arányú a női túlsúly. Az idén távozik az utóbbi húsz év legnagyobb létszámú évfolyama, 27 fő. Időnként hallhatóak olyan kérdések, hogy mi lesz velük, hol tudnak elhelyezkedni? Ezen a téren közel sem olyan rossz a helyzet, mint gondolnánk. A napokban, egy diploma-tanítás utáni kiértékelés alkalmával beszéltem a 27 hallgatóval a továbbiakról és talán 6 vagy 7 növendék volt, aki semmit sem tudott mondani, a többinek már megvolt az irányultsága. Függetlenül attól, hogy a Közlönyben hány pályázat jelenik meg, augusztus és szeptember hónapban olyan roham éri a Főiskolát, hogy csak győzzük. Ilyenkor sokszor még a IV.–V. éves hallgatókat is igénybe veszik. Most úgy tűnik, hogy aránylag sokan mennek tanítani. Miután az egész képzés nagyon sokoldalú, a Rádió, TV, művelődési házak, énekkarok stb. sok esetben kérnek és szerencsés esetben kapnak utánpótlást tőlünk – e végül is indokolt. Nem kevesen vannak, akik a maguk területén nagyon jelentős szerepet töltenek be. Mivel a Középiszkolai Énektanár- és Karvezetőképző Tanszék a budapesti iskolák többségével kapcsolatban áll, ezeket a tanár-kollégákat össze szokták hívni, hogy tapasztalataikat egyeztessék, és elmondják véleményüket hallgatóinkról. Ezek a vélemények többségükben általában fedik egymást, vannak azonban kirívó példák is, ahol a főiskolai tapasztalat és az iskolától kapott jelzés nem esik egybe, és a Főiskola tapasztalatai a jobbak. Az idő, amit a különböző intézményeknél eltölthetnek a hallgatók, nem sok. Több ízben megkerestek a hallgatók azzal a problémájukkal, hogy a továbbiakban valamilyen bőségesebb egyeztetésre lenne szükség az iskolák és a gyakorló tanárok között a konkrét kívánalmakkal kapcsolatban. Minden hallgató fél a tanárcsere-től, mert nem tudja, hogy ott mi számít jónak és mi rossznak. Növendékeinknél az a legnagyobb gond, hogy jó felkészültségüket nem tudják arra a korosztályra lebontani, amellyel szemben állnak. Ehhez kell a legnagyobb gyakorlat.

Mivel az V. évfolyamot kivéve nagyon magas az óraszám, joggal vetődik fel az a probléma, hogy hallgatóknak nincs lehetőségük arra, hogy gyakoroljanak, vagy jól felkészüljenek egy-egy órára. Megpróbáltunk olyan lazítást bevezetni, hogy a főiskolai karéneket két csoportra bontottuk és havi beosztás szerint jár hol az a), hol a b) csoport – így néha ez alól egy-egy hónapra felszabadulnak. A kisebb létszám folytán jobban ellenőrizhető az ott lévő fegyelmek, és jobban meg lehet kívánni, hogy dolgozzanak.

Az elmúlt évtől kötelezővé tettük a tanszéken – az I. éveseket kivéve –, hogy önkéntes társulással kamarazenei csoportokat hozzanak létre, és fél-

évenként egyszer számoljanak be erről, mutassák be a tanultakat. Úgy látom, ez sokaknál elfogadott, népszerű. Többen hoznak olyan műveket, amelyeket mi másképp vagy talán nem is csinálunk, mert speciális összetétel kell hozzá. Ez is egyik oka annak, hogy javasoltuk és elfogadásra is került, hogy a márciusi Kodály Versenyen ezt – mint a társas zenélés egyik formáját – a verseny feltételei, programpontjai közé beiktassuk.

Ami a tantervmódosításoknál a tanári konferencia megszavazott, tulajdonképpen abból a célból is történt, hogy differenciáltabb képzést tudjunk nyújtani. Amióta itt tanítok a Főiskolán, 20 perc van megállapítva egy hallgató számára a karvezetés egyéni órára, tehát vezénylési gyakorlatra háromman jönnek egy óra alatt. Ez rendkívül kevés. A diploma kombinált és bízunk abban, hogy olyan hallgató nem kerülhet felsőbb osztályba, aki nem éri el az alapszintet, de minden hallgató megüti-e azt a szintet, amivel kiemelkedő karvezetői munkát tud végezni?

Vannak a kiemelkedők és a jelentéktelenek. Ezért szűrővizsga bevezetésére tettünk javaslatot, amely után ének-zenetanári oklevélre pályázhatna az, aki a III. év végén lévő szűrővizsgán nem jut túl; aki túljut, az pályázhat csak tanári és karvezetői diplomára, és kiemelt időben, heti 40 percet számítva járjon egyéni órára. A Szófia Akadémián azt tapasztaltam, hogy a karvezetői szakon egy évfolyamban maximum három hallgató volt, akik kizárólag karvezetői diplomára pályáztak, és egy profi kamarakórus állt rendelkezésükre, amellyel hetenként több próbát tartottak. Komoly színvonalat ezzel az összetett megoldással, ami nálunk van, nem lehet elérni. Leginkább azok sajnálatra méltók, akikben több tehetség volna, de a jelenlegi forma mellett nincs mód arra, hogy ezeket jobban kiképezzük.

A tanszéki konferenciákon a Tanszék tanárai részt vesznek, a kollégákkal való együttműködés jó. Szeretnénk majd fiatal kollégákkal is frissíteni a karvezetés tanári gárdát, mert nagyon kicsi a korhatár-szóródás – de ez a probléma más tárgyaknál is fennáll.

A többszakosság kérdésével kapcsolatban: ennek kétféle formája van, vagy bekerül és azonnal felvételt nyer egy másik szakra is, az illető szeretné mindkét szakot végezni, de ez az esetek többségében nem megy és abba hagyja a KÉTK szakot. Most volt egy hallgató, aki hét tárgyból kért a II. félévre halasztást, hogy alaposan felkészülhessen egy másik szak felvételi vizsgájára. A kérést nem teljesítettük, a hallgató kilépett a tanszokról. Így a Tanszék hallgatóinak létszáma tanév közben is csökken. Az utóbbi években majdnem kizárólag a KÉTK tanszokról nyertek felvételt a karmesterképzőre. Emiatt több ütközés is előfordul, és a távollétet kénytelenek vagyunk elnézni. Előfordul, hogy az egyik szakon tanulmányi szabadságot kérnek, hogy a másik szakot befejezhessék, egy idő elteltével aztán ez a szak befejezhetetlenné válik.

Február végén Jevgenij Nyeszterenko és zongorapartnere, Jevgenij Senderovics tartott mesterkurzust az intézmény hallgatói részére. Senderovics külön korrepetitor-kurzust is tartott a zongora-szakos hallgatóknak.

Kurzust tartott a tanév folyamán rajtuk kívül Carelli Gábor operaénekes, Vásáry Tamás zongoraművész, Adorján András fuvolaművész, Doráti Antal karmester.

Ebben a tanévben ünnepelte a zenei világ Kodály Zoltán születésének 100. évfordulóját. Főiskolánk több rendezvényt is megemlékezett egykori tanáráról.

A Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola 1983. március 11-én és 12-én a Főiskola valamennyi hallgatója számára, emlékezve Kodály Zoltán pedagógiai munkásságára, születése 100. évfordulójának tisztelegve, megrendezi
„MULTICINIA HUNGARICA”

zenei versenyt.

A versenyre – tekintet nélkül tanszakra és évfolyamra – a Főiskola bármelyik hallgatója jelentkezhet.

A verseny nyilvános, érdeklődők látogatása megengedett.

A verseny többretű feladataiban való részvétel minden jelentkező számára kötelező.

A verseny előkészítése során fontos gondunknak tartottuk, hogy a különböző – könnyebb és kevésbé könnyű – versenyfeladatokkal a résztvevők számára esélyt nyújtsunk, hogy az egyes versenyszámok jó megoldása önmagában is díjazható legyen.

A zenei verseny nyolc különböző feladatból áll, melyek megoldását a zsűri díjazza. A különböző feladatok nehézségi foka közti különbséget figyelembe véve, egyes feladatok elérhető maximális pontértéke 10, másoké 15. Így a nyolc versenyszám összesítéséből elérhető maximális pontérték 100, melyet az alábbi felsorolásban szemléltetünk:

1. Népdal-lejegyzése	10 pont
2. Könnyű XX. századi dallamlejegyzés	10 pont
3. Nehezebb XX. századi kétszólamú lejegyzés	15 pont
4. Könnyű háromszólamú barokk idézet lejegyzése	15 pont
5. Memorizálás belső hallás útján	15 pont
6. Bécsi szimfónia-tétel elemzése	10 pont
7. Zongorakíséretes dal előadása	15 pont
a. Kamaraének (a cappella mű) előadása	
8. Lapról éneklési feladatok	10 pont

Összesen

100 pont

A zenei versenyek díjai:

A. Az összesített verseny díjai:

2 darab	5.000.- Ft-os díj
2 darab	4.000.- Ft-os díj
2 darab	3.000.- Ft-os díj

B. A különböző kategóriák díjai (az egyes versenyszámokban nyújtott kiváló teljesítményért):

4 darab	1.500.- Ft-os díj	(15 pontos számok, I. helyezett)
4 darab	1.200.- Ft-os díj	(15 pontos számok, II. helyezett)
4 darab	1.000.- Ft-os díj	(10 pontos számok, I. helyezett)
4 darab	800.- Ft-os díj	(10 pontos számok, II. helyezett)

A zsűri fenntartja a jogot, hogy a díjakat szükség szerint átcsoportosítsa.

I. Írásbeli versenyszámok

1. Egy Kodály-gyűjtötte giusto-karakterű, de hajlításokkal díszített népdal lejegyzése hangfelvételtől.

Előjátások száma: körülbelül 8

Ráfordítható idő: 12 perc

Szóban közölve: kezdőhang

Maximális pontértéke: 10

2. Könnyebb XX. századi zongoradarab dallamának lejegyzése. Az előjátás zongorán, kísérettel, tehát a zenemű eredeti megfogalmazásában hangzik el.

További feladat, hogy a violinkulcsos lejegyzés után a dallam 1. és 4. sorát írjuk át olyan kulcsba (oktávtranszpozíció nélkül!), ahol nincs szükség pótvonaltra. Törekedjünk – az előadás alapján – a hű kottaképre:

a. utalással a tempóra,

b. frazeálási jelekkel.

Előjátások száma: 10

Ráfordítható idő: 20 perc

Szóban közölve: a dallam kezdőhangja, a metrum

Maximális pontértéke: 10

3. Nehezebb kétszólamú lejegyzés egy XX. századi hangszeres műből, hangfelvételtől. A lejegyzést violín- és basszukulcsban kérjük.

A hangzó anyag alapján a versenyző javasoljon:

a. metronómjelzést,

b. írásban tegyen észrevételt a műrészlet szerkesztésmódjára,

c. az úgynevezett módosítójeleket a dallam rajzosságának megfelelően, a zenei logika szerint igyekezzünk alkalmazni.

Előjátások száma: 10

Ráfordítható idő: 15 perc

Szóban közölve: az indítószólam kezdőhangja

Maximális pontértéke: 15

4. Könnyű háromszólamú korárelőjáték két szélső szólamának lejegyzése. Az idézet orgonán hangzik el.

A zsűri kiemelten értékeli a versenyző lejegyzését, ha ezt fokszám nélküli (!) számozott basszussal látja el, valamint, ha a középső szólamot is lekottázza.

5. Kétszólamú romantikus műrészlet belső hallással való memorizálása, kézhez kapott kottaképtől. Mintegy 8–10 perces tanulmányozást követően az idézet emlékezetből leírandó.

A leírásra körülbelül 10 perc áll rendelkezésre

Maximális pontértéke: 15

6. Bécsi klasszikus szimfónia I. tételének hangfelvételtől való elemzése. Feladat, hogy a versenyen kézhez kapott, előre elkészített lapon írásban és kottaképpel választ adjunk a tétel

- formai tagolására,
- hangnemi elrendezésére,
- a tétel tematikus anyagára, legalább egyszólamú lejegyzéssel, esetleg a harmóniai jelenségekre, fokszámok jelölésével,
- modulációkra, hangnemi kitérésekre való jelzés a megfelelő formarészben
- a feldolgozási rész tematikus elemeire, hangnemi elrendezésre való utalás kottaképpel, illetve írásban, a hangszerek (zenekari összeállítás) felsorolásával.

Az elemzés szempontjai ezen kívül tetszés szerint bővíthetők.

A tétel háromszor hangzik el, kisebb szünetekkel.

Ráfordítható idő: 30 perc

Szóban közölve: a hangnem

Maximális pontértéke: 10

II. Előadói versenyszámok

Az alább körülírt stíluskörökből szabadon választott darabok előadása, legkevesebb 4 perc, de 6 percet meg nem haladó időtartamban, ezen belül tetszés szerinti számú művel. A választott művek legalább két példányát a zsűri számára a versenyzőknek kell biztosítaniuk. A résztvevők az alábbi két lehetőség közül választhatnak:

7. XIX.–XX. századi zongorakíséretes dal (dalok) eredeti nyelven, önmagukat kísérve, vagy

7a.) *A cappella duettek, tercettek, kvartettek, kvintettek, szextettek előadása, a jelentkezők által szabadon választott szólambeosztásban. A*

darab (darabok) a XX. századi magyar zenét kivéve bármely zenetörténeti stíluskorszakból választható(k).

A műveket eredeti nyelven kell előadni.

Maximális pontérték mindkét kategóriában: 15

8. Lapról éneklés:

a. egy Kodály-dallam

b. más XX. századi dallam

Maximális pontértéke (a. és b. együttesen): 10

A „Multicinia Hungarica” zenei verseny az alábbi eredményekkel zárult:

Az összesített verseny

I. díjasa:

Mohay Miklós zeneszerzés IV.

II. díjasok:

Kiss Sándor zeneszerzés III.

Kardos Gábor karmesterk. I. – KÉTK III.

III. díjasok:

Felvinczy Zsolt zeneszerzés V. – KÉTK IV.

Döbrössy János KÉTK IV.

Bódis Tamás KÉTK III.

Különdíjak az egyes versenyszámokban nyújtott kiváló teljesítményekért:

Népdal-lejegyzés:

Verebics Ibolya ének II.

Juhász László ütő II.

Memorizálás:

Döbrössy János KÉTK IV.

Korponai Nóra KÉTK III.

Bartal László KÉTK III.

Szimfónia-tétel elemzése:

Kiss Sándor zeneszerzés III.

Révész László orgona II.

XX. századi kétszólamú lejegyzés:

Reményi Eszter gordonka II.– KÉTK III.

XXI. századi dallamlejegyzés:

Nagy Zsuzsa KÉTK IV.

Felvinczy Zsolt zeneszerzés V.– KÉTK IV.

Háromszólamú barokk idézet lejegyzése:

Kardos Gábor karmesterk. I. – KÉTK III.

Révész László orgona II.

Lőrinczy Ildikó KÉTK II.

Zongorakíséretes dal előadásáért:

Mohay Miklós zeneszerzés IV.

Verebics Ibolya ének II.

Abrudbányay Zoltán zeneszerzés I.

Bódis Tamás KÉTK III.

Kiss Zsuzsa zeneszerzés IV.

Lapról éneklés: Kiss Zsuzsa zeneszerzés V.
Nagy Zsuzsa KÉTK IV.
Tóka Szabolcs orgona III.

Előkészítő tagozatos növendékek:

I. helyezett Almási Zoltán VII.
II. helyezettek Marczy Zoltán X.
Illényi Ferenc IX.

A Kodály-centenárium másik jelentős eseménye a március 31-én megtartott ünnepi megemlékező Egyetemi Tanács-ülés, amelyen Vikár László tartotta a megemlékező beszédet:

Tisztelt Egyetemi Tanács, kedves Vendégeink!

Nagy megtiszteltetés számomra, hogy az Egyetemi Tanács mai ünnepi ülésén a XX. századi magyar zene egyik kiemelkedő alakjáról, Kodály Zoltán tanár úrról mondhatok néhány szót.

A száz éve született Mester életét és munkásságát most, a centenárium alkalmából szóbeli és írásos megemlékezések, bemutatók és kiállítások századi ismertetik itthon és szerte a világon. Művei a hazai és külföldi koncerteken sűrűn szerepelnek.

Az élet rendje, hogy híre bár növekszik, személyes ismerőseinek, tanítványainak és munkatársainak a száma egyre fogy s ami evvel együtt jár, mind többen lesznek olyanok, akiknek Kodály, akárcsak Liszt vagy Bartók, a magyar zenetörténet egy fényes fejezetét jelenti csupán, anélkül, hogy valaha is kapcsolatban lettek volna vele vagy akárcsak egyszer is látták volna őt.

A még élő tanúk kötelessége napról napra nő. Rajtunk múlik, hogy miként rajzoljuk meg a Mester alakját, mit adunk át a tőle tanultakból, milyen tanulságokat szűrünk le ebből a hatalmas életműből, hogyan haladunk tovább a megkezdett úton. Mindez súlyos felelősséggel jár. Bizonyára Önök közül is többen hallották azt a rádiósorozatot és látták az immár bővített kiadást is megért könyvet, amelyben sokan elmondták: így láttuk Kodályt. Lenyűgözően érdekes, színes kép bontakozik ki ezekből a visszaemlékezésekből, hiszen valamennyien személyes élményeik alapján és ezért más és más megvilágításban mutatták be Kodály élete végére immár legendássá vált alakját. Az írások igazához semmi kétség nem fér és természetes is, hogy ki-ki másként őrzi Kodály emlékét. De éppen ez a nagy egyéniség sajátja. Mindenkivel a saját nyelvén tud beszélni, az írástudatlantól az akadémikusig, szót ért a nyelvessel éppúgy, mint a filmrendezővel, hogy a zenészek legkülönbözőbb képviselőit ne is említsem. A vele való találkozás senkiben nem múlt el nyomtalanul, sőt, egy életre szóló élmény maradt. Aki csak egyszer találkozott vele, éppúgy megőrizte emlékét, mint az, aki éveken át munkatársa lehetett.

Sokoldalúsága azonban szikla-alapra épült és végső soron ez határozta meg a művész és tudós, a filológus és zeneszerző egész emberi magatartását, gondolatait és cselekedeteit. Céltudatosága és következetessége országos eredmények eléréséhez vezetett és példája lett a magyar szellemi élet egyéb területén munkálkodóknak is.

Kodályra emlékezve először is talán az idő- és térbeli távlatokat kell említenünk, amelyek alapvetően kijelölték hosszú életpályáját. Tudjuk, hogy a hétköznapiok realitásával is mindig józanul szembenező alkotó milyen gyakran és milyen szívesen fordult a régmúlt századok nagyjai felé. Hány művében keresett és talált társat akár a magyar, akár a világirodalom klasszikusai között. 1926-ban írta: „Csokonai, Kisfaludy, Berzsenyi, Kölcsey költészetével valami tartalmi kapcsolatot, illetve rokonságot érzek, fokozottabb mértékben.” De társul hívta Balassi Bálintot és Shakespeare-t, sőt, akár az időszámításunkkal egyidős Horatiust is. A Biblia szintén szöveggönyve lett s régi latin nyelvű íráskor egész sorát zenésítette meg. Még élete alkonyán is rendszeresen és eredetiben olvasta a 2800 éves Homéroszt. A Psalmus Hungaricusban egy XVI. századi kecskeméti prédikátor szavait tette magáévá, majd több mint három évtizeddel később a költő Zrínyi lángoló szavaihoz szerzett zenét. A sort még Petőfi, Vörösmarty s Arany gyönyörű verseinek sorolásával is folytathatnánk, mint megannyi példáját a múlt iránti tiszteletnek. Megbecsülése és csodálata jeléül gregorián dallamokat, genfi zsolnárt, Bach és Vivaldi témáit foglalta új keretbe. S a zenei néphagyomány, a népdalok és zenés népszokások gyűjtése vajon nem mind a múlt iránt érzett nagyfokú tiszteletét, a paraszti emlékezet elismerését tükrözi? Amikor műveiben a nyári napforduló ősi ünnepét, a szentiváni virágok vetélkedését vagy a gergelynap diáktoborzást vagy Lengyel László jó királyunk alakját állítja elének, és élteti tovább? Páratlan és félreérthetetlen kapcsolat ez múlt és jelen között, amelyben egyaránt szerepet kap a múlt értékeivel azonosulni kívánó művész és a hazai és világirodalmat, az egyének és a tömegek nagy alkotásait másokkal is megismertetni kívánó tudós magatartása.

Az elmúlt s immár mozdulatlan századok megbecsülésével hozható talán kapcsolatba Kodály kiegyensúlyozott, nyugodt, bölcs magatartása is, amit mindig csodáltunk. Soha nem siette el, előbb alaposan végiggondolta a tőle várt választ éppúgy, mint műveinek nyilvánosságra hozatalát. Elég példaként felhozni a Nyári estét, amely végleges alakját 24 év után 1930-ban nyerte el, vagy a Magyar Népzene Tára siratódallamokat tartalmazó V. kötetét, amelynek kiadását már 1920-ban tervezte, de végül is csak közvetlen halála előtt, 1966-ban hagyta jóvá. 46 évet várt vele. Nem a lusta halogatás, hanem éppen a rendkívüli gondosság példái ezek.

De a múlt felé fordulásának vajon kizárólag csak a régi értékek iránt érzett megbecsülés lett volna egyetlen indítéka? Aligha hihető ez arról, aki

Kölcseyvel együtt szegezte nekünk a kérdést: „Régi kor árnya felé visszame-
rengni mit ér?” De nyomban felelnek is rá: „Messze jövődövel komolyan
vess össze jelenkort, Hass, alkoss, gyarapíts, A haza fényre derül.” Igen,
minden biztonnal ez volt a másik kodályi távlat: a jövő építése, a mainál
szébb holnap mielőbbi elérése. De tudta és szilárd meggyőződéssel hirdette
is, hogy a múlt ismerete nélkül nem lehet felépíteni a boldog jövőt. Kodály
tisztelte a természet örök rendjét s tisztában volt avval, hogy „csak annak a
fának nő magasra a lombkoronája, amely gyökereit mélyen ereszti a földbe”.
Életcélja a magas és kiterjedt lombkorona volt. „Excelsior” volt a saját
ideája és ezt kívánta másoktól is. „Mindenki végezze munkáját azon a he-
lyen, amelyet a sors és a körülmények állították. Senki sem túl nagy arra a
feladatra, amelyre kijelöltetett. Örülhet, ha elég nagy, ha azt igazán teljesí-
teni tudja.” A messziről jött magyarság zenei felemelkedésének vágya töltöt-
te be egész életét. olyan álmokat szőtt és valósított meg, amelyekhez foghatót
soha, sehol nem hallott a világ. A Magyar Népzene Tára kiadásának Bartók
Bélával még az első világháború előtt kidolgozott terve máig egyedülálló
vállalkozás. Zenei életünk büszkesége az a néhány kötet, amely még az ő
közreműködésével jelent meg. Annál fájdalmasabb, hogy megtorpant, illetve
lelassult a folytatás. A jövő építésének szüntelen vágya csendül ki írásainak
és beszédeinek hosszú sorából. A Zeneakadémiánkról szólnak például az
alábbi, 1946-ban leírt gondolatok: „a jövőben arra kell törekednünk, hogy
elsősorban magunknak neveljünk zenészeket, akik a maguk zenekultúrájának
fejlesztését érzékelik kötelességüknek. Csak akkor tölti be az Intézet hivatását.
Száz esztendeje, hogy Liszt agyában először felmerült. Hetvenegy éve áll
fenn, de még nagy utat kell megtennie odáig.” Ugyanebben az évben így
fejezte be a tanévnyitó ünnepségen mondott szavait: „Erkölcsei és szellemi
megújulás jegyében kezdjük meg az esztendőt. Tanárok és tanulók vállve-
tett erőfeszítésével törekedjünk az alapvető jobb kor felé. Így biztosan el is
fog jönni.” 1953-ban, ugyancsak itt, a tanévzárón tőle ezt hallottuk: „Akiben
van tehetség, köteles azt kiművelni a legfelsőbb fokig, hogy embertársának
minél nagyobb hasznára lehessen. Mert minden ember annyit ér, amennyit
embertársainak használni, hazájának szolgálni tud. Az igazi művészet az
emberiség emelkedésének egyik leghatalmasabb eszköze s aki ezt minél több
embernek hozzáférhetővé teszi, az emberiség jótévője.” 1957 júniusában –
fél évszázaddal azután, hogy itt tanítani kezdett – ismét felszólalt az évzárón:
„Megelégedéssel zárhatjuk ezt a tanévet, de abban a reményben, hogy a
tanulók és tanárok buzgalma jövőre még nagyobb eredményt ér el és hatal-
mas lépéssel viszi közelebb az intézetet célja felé. A cél nemcsak egyesek
egyéni tehetségének kifejlesztése. Ez csak eszköz. Az igazi cél: lelkes aposto-
lokat nevelni, akik arra szánják életüket, hogy a zene áldásait a legszélesebb
rétegekre kiterjesszék.”

Ugyanezt a féltő gondoskodást, segítő–buzdító törődést éreztük minden szavából és tettéből a Magyar Tudományos Akadémia Népzene kutató Csoportjában is. 1964-ben két zenei világkonferencia színhelye volt Budapest, s az elnöki tisztséget mindkettőn ő látta el. Az International Society for Music Education (ISME) konferencia témájául a zenetanulás és a XX. századi zene kapcsolatát jelölte meg. Ehhez hasonló, jövőbe mutató nyitás volt az a mind- eddig ismeretlen konferencia-rendezési módszer is, amely a tanácskozássokra meglehetősen limitált témákat jelölt ki s azok kifejtésére a legavatottabb előadókat kérte fel.

Gyorsan változó világunkban is bízott a százéves terv megvalósulásában. Az 1868-ban hozott népiskolai törvényre utalva mondta: „Ha a szaktanítás elve 1968-ra megvalósul az életben is, biztosan remélhetjük, hogy mire 2000-t írunk, minden általános iskolát végzett gyermek folyékonyan olvas kottát. Nem nagy vívmány. De ez csak a külső jele lesz annak, ami addigra biztosan kifejlődik s ami akkor majd joggal viseli nevét: a magyar zenekultúrának.”

Az időbeni távolságnak, a múlt, a jelen és a jövő szerves kapcsolatának említése után hasznos lehet talán Kodály látóhatárának, munkássága térbeli távlatainak rövid számbavétele is. Messzire tekintett mindjárt a kezdet kezdetén, amikor fiatalos lendülettel átlépett a német korlátokon s a francia impresszionizmus levegőjét szívta magába és hozta haza, mert megérezte, hogy csak onnét várható zenei megújulás. Ugyancsak a latin kultúra újáteremtő erejében bízva jutott el Palestrináig, hogy – kikerülve a közbeeső századokat – később maga is feljusson a XVI. századi vokális zene magaslataira.

A húszas évek elejétől, egyre biztosabb lépésekkel viszont ellenkező irányba, kelet felé haladt: túl a Kárpátokon, túl Ukrajnán, el egészen a Volgáig, a valamikori magyar őshaza területére, hogy az ott élő nyelvrokonok között keresse a magyarság zenéjének legrégebb rétegét. Az akkor rendelkezésre álló, alkalmi adatokból nagy nemzetközi érdeklődést is kiváltó és sok, máig helytálló következtetést vont le. Tudta, hogy a zene, akárcsak a nyelv, ezer kilométereken át és évezredek távlatán túl is képes megőrizni alapvető elemeket. És mivel a magyarság, valamint a volga–kámái törökök és finnugorok zenéjének egy része egymáshoz feltűnően hasonlított, szerves összefüggésükben a történelmi tények alapján kételkedni aligha lehet. Bár Kodály már közel 40 éve leírta, hogy a rokon népek zenéjének helyszíni vizsgálata a magyar zenetudomány elsőrendű feladatai közé tartozik, ennek megvalósulása mégis csak 1957-ben kezdődhetett el s azóta mintegy 4000 helyszíni felvétel sikerült ott készítenünk hat különféle nyelvű nép 300 falujában.

Kodály élete utolsó évtizedében nemcsak megteremtette, de mindvégig hathatósan segítette és megkülönböztetett figyelemmel is kísérte a rokonnépi kutatások eredményeit. Személyében így vált valósággá az a közismert mondanása, melyben a magyarság arculatán máig megőrzött keleti és nyugati voná-

sok egybeolvadásáról ír: „Egyik kezünket még a nogáj-tatórok, a votjákok, a cseremiszek fogják, a másikat Bach és Palestrina. Össze tudjuk-e fogni e távoli világokat? Tudunk-e Európa és Ázsia kultúrája között nem ide-oda hanyódo komp lenni, hanem híd s talán mindkettővel összefüggő szárazföld? Feladatnak elég volna újabb ezer évre.” *Költői látomás és prófétai szavak!*

Két adattal szeretném kiegészíteni még Kodály koncepciójának térbeli távlatait.

1963-ban, amikor – mint az *International Folk Music Council* elnöke – megnyitotta a „Kelet és Nyugat a zenében” elnevezésű jeruzsálemi világkongresszust, beszédét egyrészt a kontinenseket összekötő zenei kapcsolatok kérdéseinek, másrészt a nemzeti hagyomány őrzése fontosságának szentelte. Az első témakörben Alain Daniélou idézte: „Az emberiség kulturális öröksége közös ügyünk lett. Az egyiptomi építészeti emlékek, a japán vagy indonéz mesterművek megmentése éppúgy érdekel bennünket, mint maguk a japánok, az egyiptomiak vagy az indonézek. Ha azonban ez az érdeklődés nem válik nemzetközi szinten cselekvővé, ez azt a látszatot keltené az adott országokban, hogy műemlékeik jelentéktelenek és ez, előbb vagy utóbb, pusztulásukhoz vezetne.”

A nemzetközi kapcsolatok fejlesztésének Kodály egész életében rendíthetetlen híve volt. Természetesnek tartotta, hogy munkatársai is mind több nyelven beszéljenek, nagy szorgalommal gyűjtötte az európai népzene kutatás új eredményeit s tanítványait is szüntelen a „másokra figyelés” fontosságára is ösztönözte. Tudta, hogy a nemzetközi kapcsolatok hiánya a tömegesen áramló ismeretek korában elszigetelődéshez és provincializmushoz vezet. Tudományos munkájának végcéljaként egy átfogó nemzetközi összehasonlítás lebegett szeme előtt s máig emlékszem, hogy milyen alaposan tanulmányozta Walter Wiora „*Europäischer Volksgesang*” című 1952-es könyvének dallamtáblázatait. Azt is tudta azonban, hogy a nemzetközi összehasonlítás igazi feltétele, a kellő számú és hiteles adatokat tartalmazó gyűjtemény sok országban hiányzik még. Pályája kezdetén és végén – vehetnénk jelképnek is – földrészünk két szélével kapcsolatba. A népzenei rendszerezéshez az első ösztönzést északi nyelvrokonainktól: Armas Launis és Ilmari Kohn finn kutatóktól kapta. A halála előtt megjelenő *Magyar Népzene Tára* kötetben pedig De Martino és Ferrara olasz-szicíliai sirató-kiadványaiban talált a magyarhoz hasonló gazdag anyagot.

Az idő- és térbeli távlatokat összefogó életmű másik alapvető jellegzetessége, hogy emberközpontú volt. Kodály személyével kapcsolatban minden okunk megvan ezt külön is hangoztatni, hiszen ő maga írásaiban és tetteiben is számtalan bizonyítékát adta az egyes emberek, közösségek s népek szolgálatának. Műveiben megkülönböztetett szerepet szánt az egyéni vagy csoportos éneknek s számára az sem volt mindegy, hogy műveiből a tömegek mennyit tudnak

hasznosítani. Jóllehet ez irányú törekvése főként élete második felében vált nyilvánvalóvá, az emberi hang iránti rokonszenve már ifjú zeneszerző korában is világosan megmutatkozott. Az egészen fiatalkori műveket nem számítva, az 1910-ben Gyulai Pál versére komponált vegyeskari „Este” és a nőkari „Két zaborvidéki népdal” vagy az ének–zongorára írt Négy dal, Énekszó, Két ének, megkésett melódiák, Öt dal stb. mind ezt bizonyítja.

Veszületett hajlamán kívül talán két tényező is közrejátszhatott abban, hogy ily nagy figyelemmel fordult az emberi hang felé. Az első, hogy mint Eötvös kollégista, majd magyar–német szakos tanár, szoros kapcsolatba került és maradt egész élete során a nyelvvel, a beszéddel. Ez utóbbi, az énekkel együtt, az emberi lélek kifejezésének legtermészetesebb módja, érthetően foglalkoztatta a zeneszerzőt is. Nem véletlen, hogy a nyelv ápolását, a helyes magyar kiejtést és a szép, értelmes beszédet mindig is szorgalmazta a zeneszerző létére, mint nyelvművelő is maradandót alkotott. Vonzódása az emberi hanghoz nyilvánvalóan tovább mélyült az 1905-től rendszeressé váló népzene gyűjtő utakon, a vokális népzene tanulmányozása és feldolgozása során. A magyar népdal strófás szerkezetéről írt doktori értekezése is erre utal. Igaz, a népdalgyűjtő utakon hangszeres dallamokkal is találkozott és azokat éppen úgy megörökítette, de 1937-ben, a magyar népzeneről szóló összefoglaló tanulmányában, már három évtizedes tapasztalattal a háta mögött egyértelműen leszögezi, hogy „a magyar nem különösebben hangszerkedvelő nép. Aránylag kevesen értenek hangszerhez, a szegényebb nép is inkább muzsikáltat magának, mintsem maga kezével játszik. Ezért énekes népzeneink gazdagságához képest kevés a hangszeres zenénk.”

A vokális zenével Kodály főként a húszas évektől, talán a Psalmus Hungaricus-tól kezdve jegyezte el magát, amikortól énekhangra egyre többet, hangszerre egyre kevesebbet komponált. Kórusai eleinte csak a gyermekekhez szóltak, különösebb pedagógiai megfontolás nélkül, később azonban egyre tudatosabban fordult az iskolai zenei nevelés felé. Ebben a körben aligha kell erről bővebben szólni, hiszen közvetve vagy közvetlenül mindannyian részesei voltunk és vagyunk ma is a kodályi zenei elgondolások hol emelkedő, hol süllyedő hazai megvalósulásának.

Az mindenesetre biztos, hogy egy ilyen átfogó, az ifjúság egészére kiterjedő zenei nevelési koncepció, mint Kodályé – bármilyen természetesnek látszik is – máig egyedülálló. Az, mert benne egy művész, egy tudós és egy tanár sok évtizede tapasztalata és gondolat-sora egyesül, és e három csak egészen kivételes esetben van együtt. „A zene mindenkié” humánus és demokratikus jelszó, az élet szebbé és teljesebbé tételének hirdetője, melynek zászlaja alá bárki odaállhat és csak nyerhet vele.

A nagy emberek alkotásaiban éppen az a rendkívüli, hogy hibátlan logikával és félreérthetetlen egyszerűséggel tudják megfogalmazni életünk jelen-

ségeit és szükségleteit. Talán távolabbról, talán magasabbról látnak, mint a többiek és biztos érzékkel képesek elválasztani a kevés lényegest a sok lényegtelenről. Kodály mindig is megfontolt és lényeg-látó volt, a legzavarosabb időkben is tántoríthatatlan hittel és egyszerű szavakkal hirdette meggyőződését, így a zenei anyanyelv elsajátításának fontosságát.

Sokan talán még ma sem egészen értik, hogy miről van szó. Nem az a fontos, hogy valaki 100 vagy 200 népdalt tud-e s azt így vagy úgy szolmizálja. A lényeg a kötődés, mely az egyént egy közösséghez, egy fiatal a családjához, barátaihoz, végső soron saját népéhez és embertársaihoz fűzi. A legszebb virág is elhervad, ha gyökértelen. Valahová mindenkinek tartoznia kell. Aki a világon mindenütt egyformán jól érzi magát, az talajtalan s előbb-utóbb bizonytalanra válik. Ha azonban van egy szilárd alapja, akkor attól bármilyen messze elkerül, mégsem csúszik ki a föld a lába alól. Ezt a kapcsolatot erősíti ma beszélt vagy énekelt anyanyelv.

Amilyen magától értetődő, hogy a kis gyermek elsőként édesanyja nyelvét tanulja meg, ugyanilyen természetes lenne, hogy kezdetben mindenki a saját zenéjének kifejezéseit sajátítsa el s csak azután lépjen tovább. Ha a magunkét már tudjuk, jobban megértjük és megbecsüljük a másokét is. Magyarságunk mélyebb megismerésével nem nacionalistákká, hanem más népek őszintébb barátjává válhatunk, felfedve a köztünk lévő azonos, hasonló, vagy éppen a jellegzetesen eltérő, újszerű és ezért figyelemreméltó vonásokat. A kodályi gondolatok egész sora tanít erre. 1947-ben, az Ötfokú zene IV. füzetének utószavában írta: „Azt hihetné valaki, annál jobb zenei világpolgárok leszünk, minél inkább hasonulunk a világ hangjához és lemondunk a magunkéról. Pedig éppen ellenkezőleg: a magunk ismeretében gazdagodva, elmélyülve, felvértezve több szavunk lesz a világhoz, mint volt eddig, amikor java erőinkkel jobbára nyomtalanul beleolvadtunk.” 1963-ban, a már említett jeruzsálemi beszédben Yehudi Menuhinnek a római kongresszushoz intézett üzenetéből idézett. „A modern ember, ha nem tudja egyidejűleg kifejleszteni erős és egészséges viszonyát családjához, népéhez, múltjához, nyelvéhez, zenéjéhez, táncához, ha nem képes élni kora elvont fogalmaival, kifejezőmódjával: soha nem lesz kiegyensúlyozott, örökre szédült és zavart marad. Szenvedélyek és előítéletek zsákmányává válik és mindig szemközt találja magát a modern élet támadó őserdejével.” Majd Kodály így folytatta: „Az állami iskoláknak, a nemzeti rádió- és televízió-társaságoknak minden rendelkezésükre álló eszközzel segíteniök kell a művészet és a szakmai tudás, a tudomány és a múltból öröklött bölcsesség terjedését. Ezek alkotják egy-egy nép jól felismerhető jellemét. Nincs kétségem aziránt, hogy az emberiség fejlődésének a robbanó szakaszát követi majd egy harmonikusabb, melyben sajátos és fontos mondanivalója lesz minden emberi hangnak, melyben a kéz már nem csak kormányrudat vagy lapátot forgat, hanem kifejezője lesz a hozzá tartozó ember személyiségének, érzéseinek és

gondolatainak. E nap és a következők beköszöntében bízva meg kell őriznünk, meg kell újítanunk minden értéket, mely méltóságot, nemességet és derűt ad az eljövendő emberiségnek.”

Kodály élete és munkássága jól példázza, miként egyesül a nép szeretete a nép szolgálatával. Hogyan válik a nemzeti felemelkedés ügye a nemzetközi megbecsülés és segítségnyújtás eszközévé. Kettős feladatot szorgalmazott: hogy a magyarság tömegei zeneértőbbek, a zenéseink pedig magyarabbak legyenek. Tárgyilagos és szilárd ítélőképességet kívánt, amely megőriz bennünket attól, hogy azt gondoljuk: csak a miénk a jó. Vagy fordítva, ami szintén gyakori köztiünk: a miénk semmit sem ér, csak az idegen szép.

Kodály Zoltán méltatása nem neki, nekünk használ. A jó gazda életének és munkásságának tanulmányozása minket segít. A mi példaképünk lehet az a reménytelen, viszonzatlan, viszonzhatatlan szerelem is, amely a néphez fűzte egész életén át, és hol repítette, hol vonszolta élete szekerét.

Tisztelt Egyetemi Tanács, kedves Vendégeink!

Úgy gondolom, hogy itt és most Kodály és a Főiskola kapcsolatáról is kell néhány szót szólnom, bár életútjának itteni állomásai eléggé ismertek. Azon kevesek közé tartozott, akiket több mint félévszázados hivatalos kapcsolat is fűzött a Zeneakadémiához.

Tanulmányait századunk hajnalán egyrészt az Akadémia Sugár úti épületében, másrészt az Egyetem-téri Bölcsészkaron végezte és 1905-ben zeneszerzői, illetve magyar–német szakos tanári oklevelet is szerzett. 1907 őszétől mint zeneelmélet-tanár került vissza a Főiskolára és az új, ebben a mostani épületben 1908 szeptemberétől a zeneszerzés tanszakon kezdte meg évtizedeken át tartó pedagógiai tevékenységét. A Főiskola fennállásának 100. évfordulója alkalmából készült kiadványból idézzük az alábbi adatokat: Kodály Zoltán az 1908/9-es tanévtől az 1918/19-es tanévig, majd 1921/22-től 1939/40-ig tanított zeneszerzés főtárgyat. Siklós Albert 1942. április 3-án bekövetkezett halála után, 1942. áprilisától a tanév befejezéséig ismét tanított néhány zeneszerző növendéket. Közbevetőleg említjük meg, hogy közöttük volt Járdányi Pál, Jodál Gábor, Maros Rudolf, Sugár Rezső és Szöllősy András is, akik legtöbbször már korábban is tanítványa volt. A Főiskola évkönyvei alapján rekonstruálni lehetett Kodály zeneszerzés-növendékeinek teljes névsorát s eszerint 30 év alatt – több-kevesebb ideig – 269-en jártak hozzá. E névsor nem tartalmazza Kodály Zoltán valamennyi tanítványának a nevét. Hiányoznak belőle mindazok, akiket 1907 és 1919 között zeneelmélet melléktárgyra tanított, akik csak zeneszerzés-előkészítő osztályát látogatták, akik népzene óráit hallgatták és akik 1951 után a Zenetudományi Tanszék népzene szakán növendékei voltak. Nem szerepelnek közöttük azok a növendékek sem, akiket magánúton tanított zeneszerzésre. Mindezekkel együtt bizonyára a félezeret is meghaladja azon fiatalok száma, akik a tanár Kodály Zoltánt is megismerhették.

1919 februárjától a Tanácsköztársaság 133 napja idején a Főiskola aligazgatója volt. Erről visszaemlékezéseiben így írt: „Meg kell magyaráznom, miért vállaltam akkor. A kívülről néző egyszerű választ talált: felhasználtam politikai összeköttetéseimet, hogy a IX. fizetési osztályból az V.-be jussak. Valójában nem ez volt az ok, sőt ez igen súlyos differenciára vezetett Reinitz Bélával.” Később így folytatja: „Azért vállaltam, mert jól ismertem az iskola hibáit és volt koncepcióm azok megjavítására. A már működő és megnyerhető kitűnő tanárok egész sora valószínűvé tette elgondolásomat. Csalódtunk. Az egymással szövetkezett hiúság, ravaszság, összeköttetés óriási erőfeszítéssel legyőzte a legtisztább művészi célokat és bekövetkezett az intézet történetének legszomorúbb két évtizede.” 1919 őszén fegyelmi vizsgálatot indítottak ellene és elbocsátották. A rákövetkező évben visszavették ugyan, de tanítani nem engedték, inkább szabadságolták., Akaratlanul is Ady szavai jutnak eszünkbe:

Most perc-emberkéék dáridója tart,
De építésre készen a kövünk,
Nagyot végezni mégis mi jövünk,
Nagyot és szépet, emberit és magyart.

1921 őszétől azután újra elfoglalhatta a zeneszerzés tanszakon az őt megillető helyet. Ebben az évben írta Bartók Béla a Nyugatban: „Nem azért becsülöm Kodályt, mint a legjobb magyar zenészt, mert barátom, hanem azért lett egyetlen barátom, mert – nagyszerű emberi kvalitásaitól eltekintve – a legjobb magyar zenész. Hogy e barátág hasznának legjavát én láttam és nem Kodály, ez újból csak az ő nagyszerű képességeit és félreálló önzetlenségét bizonyítja. Bámulatosan biztos és gyors ítélőképességének köszönhetem akárhány művem végleges, az eredetinel tökéletesebb kialakulását. Kodály a legnagyobb magyar zeneszerző pedagógusunk.”

Lipcsében, 1923. január 26.-án kelt az a levél, amelyet az egykori tanítvány, Szabolcsi Bence írt szeretett mesterének. Benne a többi közt ezeket olvassuk: „Tudom, hogy a világon senki sem tud úgy tanítani, mit Tanár úr. Hogy kell embereket megtanítani arra, hogy a szót „én” és ezt „nem” teljessen kiirtsák magukból?” Néhány sorral arrébb: „Van valaki a világon Tanár úron kívül, akitől majd zenetörténetet tanulhatok?”

1937-ben, a Magyarság néprajza IV. kötetében napvilágot látott „A magyar népzene” című összefoglaló tanulmánya, amely Vargyas Lajos példatárával kiegészítve mind a mai napig tankönyvünk maradt, és három idegen nyelvű kiadást is megért. Attól kezdve a zeneszerzés tanítása mellett magyar népzenei kollégiumot is indított a Főiskolán. Az 1940-es év jelentős változást hozott nemcsak Bartók, hanem Kodály életében is. Bartók távozását követően Kodályt szolgálattételre átrendelték a Magyar Tudományos Akadémiára és ekkor az addig lakásán tárolt hatalmas népzenei kéziratgyűj-

teményt is odavitte és egy jegyzőkönyv tanúsága szerint át is adta az Akadémiának. Itt kezdett hozzá ahhoz a munkához, amelyet a háború után, 1948-tól egy kisebb létszámú szerkesztőség, majd 1953. augusztus 1.-től az egyre növekvő Népzenekeutató Csoport élén élete végéig vezetett.

1942 tavaszán – mint már említettük – néhány hónapra visszatért még a Főiskolára tanítani, majd az év augusztusában, 60. életévében nyugállományba vonult. A háború befejezése után, 1945 novemberének végén azonban újra kapcsolatba került a Főiskolával: az igazgatói tanács elnöke lett, majd az 1951-ben meginduló zenetudományi tanszakon a népzenekeutatók utánpótlásának vezetését vállalta el. 1956-ban négyen végeztünk nála, sőt, 1956 és 1959 között még az aspiránsvezetés gondjait is elfogadta.

Emma asszonytól hallottuk egyszer, hogy megkülönböztetésül a két akadémianak Kodály, ha a Zeneakadémiára jött, azt mondta: megyek az iskolába. Csak a Roosevelttéri székházat nevezte Akadémiának.

Legyen hát büszke és boldog az az iskola, amely tanítványai és félévszázadon át tanárai között tudhatta Kodály Zoltánt. Bár 16 éve halott, példája és eszméi velünk élnek ma is. Bárcsak méríteni tudnánk belőlük.

Ugyanaznap este a Nagyteremben ünnepi Kodály-hangversenyt tartott az intézet az alábbi műsorral:

Megnyitó beszédet mondott: Gergely-járás, Cigánysirató	Ujfalussy József rektor KÉTK Női Kara vez.: Balogh Anikó (IV.) Visontai Katalin (V.)
Kádár István ballada	Kállay Gábor (ének V.) zongorán kísért: Harazdy Miklós
Kit kéne elvenni?	Bátor Tamás (ének IV.) zongorán kísért: Eőry Zsuzsa tanárnő
Marosszéki táncok Duo, 3 tétel	Csoba Tünde (zongora I.) Kovács Judit (hegedű III.) Pleszkán Marianna (gordonka III.)
Székely keserves	KÉTK Vegyeskara vez.: Oswald Lóránt (IV.)
Organoedia – Kyrie és Gloria Három árva Zrínyi szózata	Mátyus Gabriella (orgona II.) Lukin Márta (ének IV.) a Főiskola Énekkara szólót énekelt: Andrejcsik István (opera I.) vez.: Párkai István tanár
Galántai táncok	a Főiskola Zenekara vez.: Kovács László tanár

Április 11-én búcsúztatta Főiskolánk Kadosa Pál nyugalmazott tanszékvezető egyetemi tanárt. A gyászbeszédet Ujfalussy József mondta:

Ismét nehéz gyászba öltözött a magyar zenei élet: Kadosa Páltól kell búcsúznunk. A búcsú akkor is nehéz volna, ha évtizedeken át volt tanártársunktól, kollégánktól kellene megválnunk. Ez a válás azonban ennél sokkal több és súlyosabb. Nem csupán egyénenként, személy szerint gyászolunk, hanem gyászol egy ország zenei közérzete és nem is csupán Kadosa Pált gyászoljuk, hanem vele, általa zenetörténetünk egy korszakát is.

Az a mintegy hatvan évet, amióta művei rendszeresen megjelennek Magyarországon és Európa hangversenyműsorain, legalább bizonyos vonatkozásban Kadosa Pál korszakának is tekinthetjük a magyar zenetörténetben. Azóta van ő jelen sokszorosan és nagyon tevékenyen zenei alkotó- és előadó-művészetünk, zenepedagógiánk és kulturális közéletünk szinte minden élet megnyilvánulásában. Az új zenei híveinek hazai és nemzetközi mozgalmában éppúgy részt vett a húszas–harmincas években, mint zeneéletünk újjáéledésében, intézményrendszerünk megszervezésében és zenepedagógiánk reformálásában 1945-től kezdve. Egyik alapítója volt a Magyar Zeneművészek Szövetségének, elnökségi tagja mindvégig, egy ideig elnöke. Megtisztelő feladatom hogy Szövetségünk búcsúját is én mondjam el. Szimfóniái, vonósnégyesei, számos kamarazenei és szóló műve, operája, versenyművei és kantátái sajátos egyéni színét jelzik századunk zenei alkotásának. Stílusa mélyen gyökerezik népzenei és zenetörténeti tradíciókban, minden ízében magán viseli a század elején megújult magyar műzene jegyeit. Vokális műveinek szövegválasztásával is többnyire költészetünk klasszikusaihoz fordul. De Bartók Béla ifjabb kortársa abban is, hogy egyúttal erős szálak kapcsolják művészetét európai kortársai, főként a húszas évek új zenéjének sajátos hangvételéhez. Expresszív, beszédesen és gesztuosan kifejező előadásmódját intellektuálisan szemérmes, külsőre olykor az új tárgyilagosságával rokon tartózkodás teszi még feszültebbé, s a színpadiasságtól való félelem sokszor tépelődően szűkszavúvá.

Mi idősebbek még hallhattuk őt zongoraművészként, nemcsak saját művei, hanem századunk klasszikusai, Bartók, Schönberg, Stravinsky tolmácsaként is a hangversenydobogóról. Tolmácsként, mert az a ragyogóan értelmes, világosan tagolt zongorajáték, amely őt jellemezte, valóban alkalmas volt arra, hogy könnyűvé, magától értődővé tegye bonyolult és akkor szokatlan, új művek befogadását. Az élő játék emlékét egy néhány hanglemeze őrzi.

Különösen bensőséges, megindult gyásszal emlékezünk Kadosa Pál alakjára, munkásságára e falak között, ahol Kodály Zoltán és Székely Arnold növendékeként tanulmányait végezte, ahol harmincnolc éven át tanított, nevelt, bocsátotta ki iskolájából jelesnél jelesebb ifjú zongoraművészek nemzedékeit; ahol a múlt év szeptemberéig, amikor betegsége funkciójától

megválni kényszerítette, zongora tanszékünk élén állt. Tanítani mindjárt főiskolai éveinek befejeztével, a neves Fodor Zeneiskolában kezdett. Példás és lelkes pedagógus volt. A tanítás, a növendékeivel való törődés foglalkoztatta és éltette súlyos betegen is. Tanítványai nem csupán zongorázni tanultak tőle. Lényéből lenyűgöző zenei és általános műveltség sugárzott, tanítványaival mély pedagógiai és emberi kapcsolat fűzte össze. Olyan példát, olyan gazdag útravalót adott nekik, amely őket szüntelen továbbfejlődésre, megújulásra készíteti. Közülük nem keveseből vált kitűnő pedagógus. Eredményeik tanúsítják az iskola erejét, művészi tartalmát.

Alkotásaival, tanítványaival és azok tanítványaival *sub specie aeternitatis*, a maradandóság szférájában hagyta ránk tudását, kultúráját, példáját, *De jól tudta, hogy a maradandóság a mindennapok teendőiből nő ki.* Kadosa Pál sokoldalú közéleti tevékenysége is ezt példázza. Ali volt zenei életünknek olyan fontos intézménye, olyan jelentős alkalma, amelynek munkájában nagy élettapasztalatával, hozzáértésével meghatározó szerepet ne vállalt volna. Számos intézményünkben volt jelen tanácsadóként, részt vállalt a szakszervezeti mozgalomban is. A Művészeti Szakszervezetek Szövetsége központi vezetőségének, a Zeneművész Szakszervezet elnökségének volt tagja, az Országos Zenepedagógiai Szakosztálynak örökös elnöke. Mint művészársadalmunk becsült tagja, a Fészek Művészklubban is elnöki tisztelet viselt. Fáradhatatlan közéleti munkásságának eredményei beépültek zenei intézményrendszerünk életébe, fejlődésébe, mutatják hatását minden méltatásnál ékebben.

Ravatalánál itt állnak most zenei intézményeink képviselői. Művelődéspolitikánk kormányzati irányítója, a Művelődési Minisztérium általam, szavaimmal búcsúzik Kadosa Páltól.

Mint ilyenkor mindig, most is mindannyian azt kérdezzük: visszavonhatatlanul véget ért-e Kadosa Pál élete? A természet élettani törvényei szerint bizonyára. De a történelem rendje szerint nem. Minden alkotó élet, amely más életek gazdagításával teljesíti ki önmagát, azokban él tovább. Ő is így él tovább számunkra, a magyar zenetörténet folytonossága számára mindaddig, amíg hagyatékát, emléket s az övével együtt a magyar zenei művelődés hagyatékát vagy akár emléket őriznünk adatik.

Kedves Pali, tisztelt, szeretett kollégánk, pihenj békében.

Az Egyetemi Tanács április 18-i ülésén az 1. napirendi pont a Zongora Tanszék vezetőjének beszámolója volt. Zempléni Kornél szomorú kötelességének tett eleget, amikor a tanszék nevében búcsút vett Kadosa Páltól, aki csaknem négy évtizeden keresztül, szinte megszakítás nélkül vezette ezt a tanszékot. Beszámolójában elmondta, hogy a Tanszék három főtárgyat és az egész főiskolai hallgatóságot foglalja magába a zongora kötelező tárgy kap-

csán. Méreteinél fogva is a problémák sokaságát veti fel. Az egyetlen tanszék, amely a Főiskola minden hallgatójával kapcsolatban áll. A bevezetés után a következők hangzottak el a beszámolóban:

A zongora kötelező tárgyról nem tudok sokat mondani, mert a tárgyat tanító kollégák ritkán találkoznak a főtárgyas kollégákkal. Meg kellene fontolni, hogy a beszámoltatást nem lehetne-e sűrűbbé, alaposabbá tenni. Ahol a beszámoltatás nem elég alapos, ott az eredmény ezt megsínyli. A ZTI-ben a zongora kötelező tárgyból egyáltalán nincs vizsga. Javasolom, hogy minden évfolyamban legyen vizsga, és a III. év végén záróvizsga.

A zongora kötelező tárgy nagyon fontos, nagyon sok segéd tanulmányt támogat. A tárgy problémái mélyebbről adódnak. A Szakiskolában ez a munka igen alacsony színvonalú. Vidovszky László például zongora nélkül tanítja az összhangzattant. Talán már a felvételinél lehetne kicsit emelni a zongora kötelező tárgy becsületét.

A Hárfa tanszak igen magas színvonalon, zökkenőmentesen, jól dolgozik. Problémájuk egész zenei életünkre jellemző. Lehetőségeiket körülhatárolja a hárfaművészekre váró zenekarok és a tanárookra váró tanintézetek szűkös száma. A magyar hárfás társadalom igen alacsony átlagéletkorú.

Az Orgona tanszak két tanára, Gergely Ferenc és Lehotka Gábor zavaratlan együttműködéssel ugyancsak igen magas színvonalú munkát végez. Rendszeresen komoly nemzetközi sikereket aratnak a főiskolás orgona szakos hallgatók. Diplomájuk megszerzése után egyre többen kapcsolódnak be a magyar zenei életbe. Kérdés, nem fog-e itt is telítettség beállni.

A Zongora tanszak problémái ott kezdődnek, hogy az oktatói kar nagy létszámú, meglehetősen heterogén – nem csak életkorban. Szerencsétlenek a generációs arányok is, mert a középgeneráció úgyszólván hiányzik. Ezt a szakadékot mélyítő különbséget aláhúzza az is, hogy a fiatal művészek sokkal több és jobb lehetőséget kapnak, mint az idősebb generáció – érthető történelmi okokból. Ez sok idősebb kollégában a kisémmizés érzését keltheti.

A hallgatók körében itt is a pálya-perspektíva okozza a feszültségeket. Még az is nehezíti a pálya-perspektívát, hogy a szab ad verseny helyébe az állam gondoskodása lép be, és ilyen formán nem mindig érvényesül a tudás mennyiségének a helyes aránya a hangversenyélet gyakorlatában. Így elterjedt, hogy a kiugrás lehetőségét a versenyek sikerének hajszolásával próbálják elérni. Pedagógiai pályán a tanárok igen alacsony korúak, így a csere lelassult, majdnem megállt. Ennek az a következménye, hogy a fiatal pedagógusok zömmel alsó fokon helyezkednek el, és ez is relatív munkanélküliség. Sokan kénytelenek korrepetitori, táncsoportoknál kísérői munkát vállalni. A korrepetíció az a szakma, amelyre egyelőre képzés még nincs. Tervbe van véve, és erre nagy és sürgős szükség volna. Ezek a gondok nem új keletűek, nyomokban már régen felfedezhetők voltak, csak akkor jött egy nagyon tehet-

séges fiatal gárda. Az utánuk következők már kisebb képességű zongoristák, egyszerűen kisebb sikereket vettek célba, ők beérték másod-, harmadosztályú versenyekkel, és ezek a látszatsikerek elodázzák a szembenézést a realitásokkal. A tantestület ebben az időben elvesztette testület-jellegét, kis érdekcsoportokra szakadozott. Ezt is inkább a tanár-növendék kötődések határozták meg. A közösség bomlásának vészes jelei voltak. A növendékek koncertjeinek látogatása megcsappant. Az áldozatvállalás a fagypontra zuhant. Mindenki azt játszotta, amivel könnyebb sikert elérni. Hozzásegítette mindehhez a hallgatókat a vizsgarendszer, csak részleteket játszottak, 15–20 perc alatt vizsgázott egy hallgató. A képzés egyoldalúvá vált, a beszámoltatás pedig roppant bizonytalaná. Az osztályozás liberálissá vált. Úgy tűnt, van egy csoda-tanszak. Ez rossz közérzetet okozott a hallgatókban és a tanároknak is. A tanári hiúságon kívül kialakult egy hibás szemlélet: a képesség-centrikusság, amely a tudás elé került. Az említett kis versenyeken elért félsikerek inkább kudarcoknak tekinthetők.

A folyó tanévben megpróbáltunk erőfeszítéseket tenni, hogy kitaláljon a tanszak ebből a helyzetből. Beleegyezést kértünk és kaptunk, hogy a félévi vizsga helyett három-három meghallgatást tarthassunk. A múlt tanév végén már látható volt némi eredmény. Megnövekedett a részvétel az év végi vizsgákon, a felvételikén is részt vettek a tanárok, és a diplomák öttagú bizottságokkal zökkenőmentesen bonyolódtak le. Közlebb hoztuk a vizsgákat az élethez, a hozott programot koncertszerűen adják elő, ennek időtartamát 30–35 percben állapítottuk meg. Ez sem elég azonban ahhoz, hogy egy tantestület újra ütőképessé váljék. Több növendékhangversenyt kellene látogatni, több értekezletet kellene összehívni, hogy a problémákat meg tudjuk beszélni. Ez ekkora tanszakon szinte reménytelen. A pedagógiai munkán túl ezeket a beszámoltatással kapcsolatos többletmunkákat meg lehet kívánni a tantestülettől.

Megfontolandónak tartom, hogy a Csajkovszkij Konzervatórium mintájára – ahol katedrákra oszlik a zongora tanszak – nem lehetne-e itt is két zongora-csoportot alakítani, ahol az év végi vizsgák közösek.

A meghallgatásoknak azzal próbáltunk értelmet adni, hogy a tágabb stílus érdekében az előadások anyagát megkötöttük. Ez a nagyjából eddig is kötelező anyagként játszott művekre vonatkozott azzal a különbséggel, hogy most már évente egy teljes bécsi klasszikus szonátát maradéktalanul meg kell szólaltatnia a hallgatóknak. A stílus-diszciplínának azokat a stílusokat ölelik fel, amelyek ritkábban játszottak. Nem értékeljük osztályozással az elhangzottakat, a produkciókat érdemben, részletekben menően ott helyben megvitatjuk. Ebben a kísérleti évben élénk viták alakultak ki a tantestület tagjai között, de ez nem baj. A hallgatók elég fejlettek ahhoz, hogy kiemeljék azt, ami rájuk vonatkozik. Ez a módszer még fiatal, menet közben állandóan alakítani kell, vagy ha nem jönak bizonyul, meg kell szüntetni.

Végül is a tanárképző ágazaton is művészképzés folyik. Ehhez sok szereplésre, sok zongorázásra van szükség. Erre a kistermet egészen a visszaélés határáig veszik igénybe. A tanszék csaknem minden hallgatója játszik egy önálló műsort évente. A jelen körülmények között rablógazdálkodás 10–15 ember előtt megtartani a koncerteket. Jó lenne egy stúdió-terem, amire nagyon jónak látszik a Vörösmarty utcai épület kamaraterme. A X. és XXIII. termet is kipróbálták, a hallgatók mindkettőtől húzódoznak, mert tanterem-jellegűek. A XXIII-as a III. emeleten van, ez is hátrány. A X. terem kisebb, és a közönséggel egy szinten lévő zongora a hallgatókban nem teremt koncert-jellegű hangulatot. Meg kellene próbálni egy kis dobogót odatenni, ez is teremtene egyfajta elkülönülést, amely csökkentené az idegenkedést.

A művészképző, tanárképző ágazatok helyzete megadatlan. Az idei tanárjelöltek államvizsgáján csak jobban megerősödött az a bizonyosság, hogy a Tanszék valamennyi zongoristájának tanári oklevelet adni nem szabad. Nehéz ezt a vonalat meghúzni, de akikről egy kirakatvizsgán is kiderül, hogy nem tudnak mit kezdeni egy növendékkel, azokat nem szabad rászabadítani a jövődő tanulni akaróira. Tizenkét fős évfolyamból 5–6 diplománál nem lett volna szabad többet kiadni. Alacsonyabb szintű oktatásra lehet, hogy alkalmasak lennének néhányan, de ezt ebből a vizsgából lemérni nem lehetett. Akad olyan növendék is, aki kitűnően ellátta korrepetitóri, zongorakisérői feladatokat, de ebből nincs képzés. Ezt a harmadik ágazatot nem a tehetségtelenek mentsvárává kívánjuk tenni, de egy kiváló muzsikust, akiből a gyerekekkel való foglalkozás jegyei hiányoznak, a másik szakmában nagyszerűen dolgozhat. A tanszak másik alaproblémája, hogy a nagy gyakorlást igénylő tanszakon magas az óraszám. Erről kiderült, hogy csökkenteni nem lehet. Kérdés, hogy a követelmények vastag kőfalán nem lehetne-e olyan kikaput találni, amely több időhöz jutatja a hallgatókat. Nem lehetne-e a filozófiát, szociológiát stb. jó jegyzetellátás és konzultáció mellett alacsonyabb óraszámokban oktatni? A szolfézst, amelyet már – így, hogy nem kellő intenzitással, de – tizenegy éve tanulnak a hallgatók, nem lehetne-e rokon stúdiókkal megoldani, mint például az ellenpont, partitúra-olvasás, improvizáció? Egyébként is több önképzést kellene elvárni a hallgatóktól.

A művészképző létjogosultsága vitatható, de ugyanabban az óraszámokban végzik tanulmányaikat a hallgatók, mint a tanárképzőn.

20–22 évesen egy fiatal művésznek maradéktalanul versenyképesnek kell lennie, mert különben nem kerülhet be a vérkeringésbe. Nem az a kérdés, hogy hány éves korban ad diplomát a Főiskola, hanem, hogy 20–22 éves korban már az előadói praxis birtokában legyen a hallgató. De kérdés, ilyen körülmények között mikor jut el odáig, hogy csak a hangszerrel kell foglalkoznia.

Ezen a téren minden további lépést meg kell fontolni, ha posztgraduális lesz a művészképzés, akkor is jó volna azt az előnyt megtartani, hogy az abban résztvevők a III.–IV. évfolyamban már teljes hangversennyel vizsgázzanak. Azok, akik ezt végzik, általában még egy koncertet szoktak eljátszani. Tehát a művészképzősök nem lusták az anyag végzésében. Még a kisebb képességűek is jó munkát végeztek. Tehát ezt fenn kell tartani valamilyen módon, például ha nincs művészképző ágazat, akkor a legigényesebbeknek egyfajta kandidatúrát biztosítani, és természetesen hangversennyel vizsgázzanak. Nem tartom lehetetlennek, hogy a gyakorlati tanítás alól mentesüljenek.

Eljött az ideje annak is, hogy a csembalóoktatás főtárgyi rangot kapjon a Zongora Tanszék keretein belül. Érdeklődés is van iránta a hallgatók részéről. Amennyiben Sebestyén János tanár úrnak túlságosan soknak bizonyulna, házon belül is meg lehet oldani: Pertis Zsuzsa, Horváth Anikó és Gál Márta tanárnők itt dolgoznak a házban.

Április 22-én a Nagyteremben Párkai István vezényletével tartották meg a Zeneművészeti Főiskola Ének- és Zenekarának hangversenyét. A műsoron Schütz, Gabrieli, Petrovics Emil és Dallapiccola darabjai, valamint Händel Utrechti Te Deum című műve szerepelt.

Április 24-én az orgona tanszak jubileumi hangversenyét – a tanszak fennállásának 100. évfordulója alkalmából – a Nagyteremben tartották. Ujfalussy József tartott ünnepi megemlékezést. A tanszak növendékei Liszt B-A-C-H prelúdium és fűgáját, valamint Bach Klavierübungjának III. részét adták elő.

Az Egyetemi Tanács május 17-i ülésén egyetlen napirendi pont szerepelt: javaslat a rektori megbízatásra 3 éves időtartamra, mivel Ujfalussy József rektori megbízatása június 30-ával lejárt. Az Egyetemi Tanács tartózkodás, illetve ellenszavazat nélkül Ujfalussy József rektori megbízásának további 3 évre való meghosszabbítására szavazott.

Június 15-én, a tanévzáró ünnepélyen Ujfalussy József a következő beszéddel zárta be a tanévet:

Elérkezett a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola 108. tanévének vége, és nekünk kötelességünk, hogy egy pillantással visszatekintsünk az elmúlt tanév eseményeire, számot vessünk eredményeivel és fogyatékosságaival, belőle előre nézzünk jövő feladatainkra.

Visszatérő szomorú kötelességünk, hogy először azokról emlékezzünk meg, akik már nincsenek köztünk. Az elmúlt tanév folyamán távozott közülünk Balassa György klarinétművész, a magyar fúvós-kultúra megújulásának

egyik kiemelkedő tanáregyénisége. Elvesztettük Kadosa Pál tanszékvezető tanárunkat, 20. századi zenénk történeti jelentőségű alakját, a sajátos, egyéni arculatú zeneszerzőt, kitűnő zongoraművészt és kiemelkedő zongoraművészek nevelőjét. Végül egy néhány nappal ezelőtt kaptuk a megdöbbenő hírt Lubik Zoltán kürtművész tanárunk váratlan elhunytáról. Emléküket mindig kegyelettel őrizzük. Most pedig egy perces csennel és felállással fejezzük ki irántuk tiszteletünket.

Főiskolánk élete az elmúlt tanévben is a megszabott keretek között folyt, sikerekben, eredményekben sem szegényen. Tanáraink, kitűnő művészek, zeneszerzők, tudósok az elmúlt évben is mind itthon, mind világszerte folytatták sikeres művészi és tudományos tevékenységüket, ébren tartották a magyar zeneművészetnek még mindig élő nemzetközi jóhírét. Közülük többen részesültek magas művészeti díjakban és címekben, kaptak kormánykitüntéseket. Itt is, most is szeretettel köszöntjük őket és munkásságukhoz további szép sikereket, töretlen egészséget és munkakedvet kívánunk.

Nemzetközi kapcsolataink ébrentartásából hallgatóink is jócskán kivették a részüket. Cserekapcsolataink révén az elmúlt évben a moszkvai Csajkovszkij zenekonzervatóriumban, a helsinki Sibelius Akadémián és a grazi zeneművészeti főiskolán képviselték Főiskolánkat. Közülük a két utóbbi alkalommal magam is jelen voltam és tanúsíthatom fellépésük igen kedvező fogadtatását. Ugyancsak megbecsülést tapasztaltam eredményeink, munkánk iránt a moszkvai Zenekonzervatórium vezetői és tanárai részéről, akiknél áprilisban volt alkalmam látogatást tenni.

Itt kell említenem Főiskolánk 32 tagú kamarakórusának meghívásos szereplését a Világ Kórusai Fesztiválon az Egyesült Államokban, 1982. októberében, valamint Zeneiskolai Tanárképző Intézetünk szegeti tagozatának kamarazenekari sikerét a spanyolországi murciai fesztiválon.

Hosszasan kellene felsorolnom hallgatóink egyéni sikereit hazai és nemzetközi versenyeken. Ifjú zeneszerző-hallgatóink elismerését, alkotásaik sikerét itthoni fórumokon. Mind nekik, mind tanáraiknak szeretettel gratulálunk és köszönjük eredményes fáradságukat a felkészítésben, illetve felkészülésben.

Ha szűkösebb keretek között is, mégis fenntartottuk kapcsolatainkat azokkal a nagynevű, részben magyar származású nemzetközi mesterekkel, akik szívesen látogatnak hozzánk egy-egy rövid, de mindig hasznos tanfolyam megtartására. Jevgenij Nyeszterenko és Jevgenij Senderovics ének-, illetve korrepetitor-kurzust tartottak az elmúlt tanévben. Ismét magunknál üdvözölhettük Carelli Gábor operaénekest, Gertler Endre professzort, Vásáry Tamást és Adorján Andrást, valamint rendszeres vendégtanárunkat, Ulbricht professzort Drezdából. Külön köszönet illeti Doráti Antal mestert, aki itthoni vendégszereplése alkalmából ismét szívesen foglalkozott karmesterképzés

hallgatóinkkal, és egyik hangversenyén énekes szólistakul ének tanszékünk hallgatóit vonta be Brahms szerelmi keringőinek előadásába. Doráti professzort 75. születésnapja alkalmából Főiskolánk tiszteletbeli tanárává választotta és hívta meg.

Tanári karunk állományában is, ezúttal is történtek változások. Az elmúlt tanév folyamán vonult nyugdíjba Tátrai Vilmos egyetemi tanár, és mint ez Főiskolánkon eddig is szokásban volt, ezzel ő sem válik meg végleg a tanítástól. Nagy tapasztalatát, zeneéletünk számos fontos pontján végzett kiemelkedő tevékenységéből eredő kultúráját Főiskolánkon sem kell majd egészen nélkülözniünk. Így nem is búcsúozunk tőle, hanem köszöntjük őt és további eredményes, jó munkát kívánunk neki.

Nyugdíjba vonult Eisenhoffer János, fúvós műhelyünknek éveken át kitűnő vezetője, akinek megérdemelt jó pihenést kívánunk következő életformájában, s hozzá jó egészséget.

Óradíjas tanítását befejezte a tanévben Révhegyi Ferencné, énekes nemesdedékek kiváló és tisztelt nevelője, és Roubál Rezső tanár úr, szintén hosszú, eredményes tanári működés végeztével. Jókívánásaink kísérik őket is távoztuk alkalmával.

Az elmúlt tanévben kezdte meg Lukács Ervin, Komlós Péter, Balassa György tanár úr helyett óradíjasként Dittrich Tibor klarinétművész, munkáját. Munkásságukhoz sok sikert kívánunk.

A gazdasági kényszer szorítása nem csak külföldi kapcsolatainkat érinti, hanem lassanként egész működésünket. Arra ösztönöz, hogy jobban takarékoskodjunk erőinkkel, nem csak a pénzzel, hanem a szellemi erővel is. Takarékoságon természetesen elsősorban a sokkal átgondoltabb és eredményesebb munkát kell értenünk.

A múlt tanévben befejezett tantervi módosítások kétségtelenül ebbe az irányba igyekeztek mutatni, és a jelek azt mutatják, hogy ha kis lépésekkel is, de előbbre haladtunk. A kamarazenei oktatás kereteinek megemlése, módszereinek intenzívebbé tétele a jelzések szerint jó hatással van zenei képzsínkre.

Előre tudtuk, hogy a tantervi módosítások önmagukban csak lehetőséget adnak jobb nevelő munka kifejtéséhez, de nem oldanak meg mindent. A programok revíziója és a módszerek hozzáidomítása még hátravan, ugyanígy az új tantervhez igazodó igazgatási szabályozás végrehajtása.

Az igazgatási tevékenységről, ennek apparátusáról, munkatársairól is azt kell mondanunk és tudnunk, hogy bármily lelkiismeretesen, jól dolgoznak is, az érdemi munkát, magát a nevelést nem ők végzik, hanem tanáraink, még hozzá ők sem magukra hagyatva, hanem legeredményesebben és hatékonyabban a tanszéki együttesek aktív tagjaiként. Mindjárt hozzá kell azt is tennem, hogy a tanszékek akkor működnek, ha nem csupán az oktatók,

hanem az oktatók és hallgatók együtt és egymásra nézve működő testületei. A nevelés csak ilyen közösségekben folyhat eredményesen, s ezek eleven életfolyamata, vérkeringése lehet: „érben-vérben a vidám kerengés, egy jobb jövőnek biztos záloga”.

A gazdasági szorítás minden értelmes közösséget, minden előre gondolkodó nemzetet arra indít – a példák világszerte ezt mutatják –, hogy ilyenkor minden erejüket a szellemi erőforrások fejlesztésére, erősítésére fordítsák. Ez a felismerés, vagy legalábbis annak érvényesülése nálunk egyelőre még késni látszik, de ez nem ment fel bennünket az alól a kötelezettség alól, hogy a magunk erejéből is mindent megegyünk tervezésünk átgondolásával, munkánk intenzívebbé tételével, takarékos óratervek készítésével, az időtakarékossággal, hogy a rendelkezésünkre álló és ránk bízott hatalmas szellemi erőforrásokat sokkal jobban mozgósítsuk. Ebben a tekintetben még hatalmas tartalékaink vannak, s ha ezt megállapítjuk, ez egyáltalán nem dicséret. Ellenkezőleg: figyelmeztetés, hogy mennyi még a sokszor elhanyagolt tennivalónk.

Közösséget emlegettünk, s akkor nem feledkezhetünk meg a Főiskolánkat is tápláló, egykor létrehozó nemzeti közösségről, amelynek jóvoltából és gondozásából, amelynek javára munkánkat végezni kötelességünk. Egy nemzeti közösség öntudatának, önmaga folyamatossága számontartásának egyik legerősebb, szüntelenül megújuló forrása zenei tradíciója. Ha az elmúlt években Bartók Béla, majd Kodály Zoltán emlékének adóztunk, ha nemrég Szabó Ferencnek állítottunk emléket első emeleti kiállításunkkal, voltaképpen ezt a kötelezettségünket és örökségünket ápoltuk. Kodály Zoltán születésének századik évfordulója széleskörű hazai és határainkon kívüli ünnepek alkalma volt. Ezekből az ünneplésekből tanáraink, hallgatóink sokszorosán kivették részüket. Főiskolánk, mint intézmény, egy ünnepi egyetemi tanácsulással, március hó 13-án ünnepi hangversennyel és Multicinia Hungarica címmel megrendezett zenei versennyel vett részt. Az utóbbiról külön is kell egy néhány szót szólnunk. A Verseny a Kodály Zoltán részvételével régebben rendszeresen megrendezett szolfézs-versenyek hagyományának felújítása volt, de olyan kibővített programmal, olyan sokoldalú feladatokkal, hogy valóban tükrözze Kodály valódi célját, az ahhoz vezető utat: hogy a szolfézs, a lapról olvasás, a relatív szolmizáció csak eszköz a zenei műveltség egészének elsajátításához, és oktatása annyit ér, amennyire ehhez a célhoz hozzásegít. A hallgatók nagyszámú részvétele a versenyen, a szép eredmények azt mutatták, hogy jó úton járunk, s ezt az utat folytathatjuk. A szervező, előkészítő tanárok áldozatos, fáradtságos munkájáért itt mondok köszönetet, a sikerhez mind nekik, mind résztvevő hallgatóknak szívből gratulálok. Példa volt ez a verseny, mint zeneszerző nagyjaink egész működése is Lisztől kezdve arra is, hogy mily tágan kell értelmeznünk a nemzeti

hagyományt a zenében. Mennyire beletartozik zenei műveltségünk nemzetközi kihatású és rangú tradíciójának egésze, mennyire nem szűkíthetjük a nemzetinek elfogadott és megszokott stílusjegyek körére. Első lépés volna Főiskolánk történetének, egyáltalán nem szégyellni való közelebbi és távolabbi múltjának történeti feldolgozása. Ifjabb muzikológusaink számára sem volna méltatlan feladat.

Csak ennek a hagyománynak a teljes birtoklása és továbbfejlesztése tehet képessé arra, hogy egyaránt sikerrel szolgáljuk hazai zenei művelődésünket és egyben fenntartsuk rangunkat a zenei világ nemzetközi forgalmában. Mezőgazdaságunk gyors fejlődése mutatja, hogy a szakmai erők megfelelő fejlesztése és alkalmazása gyakorlati feladatok megoldásában milyen eredményekhez vezethet. Nekünk a zenei magyar ugart kell törniünk, bármily kemény és aszályos is az jelenleg, hogy társadalmunkat ezzel is hozzásegítsük, képessé tegyünk más, nehéz terhek vállalására a közeljövőben.

Szívesen számolok még be arról, hogy épületünk felújítása rendezetten folytatódik, hogy Zenetanárképző Intézetünk pécsi, győri, szegedi elhelyezésében is előrelépünk, hogy az elmúlt tanévben elhárultak az akadályok a régi zeneakadémiai épület felújításának megkezdése előtt.

Azt is szívesen jelentem, hogy az új diákjóléti juttatások nem jelentéktelen javulást hoztak az elmúlt évben.

Ezekkel a gondolatokkal rekesztem be 108. tanévünket, és a felvételi vizsgákhoz sok erőt, a nyárra jó pihenést kívánok minden kedves kollegámnak és hallgatónknak.

VESZTESÉGEINK

Szomorú szívvel emlékezünk meg arról, hogy a tanév folyamán végleges búcsút kellett vennünk

BALASSA GYÖRGY Liszt-díjas klarinétművész, egyetemi tanártól (1913. január 30. – 1983. február 22.), aki 34 éven át oktatott, nevelt leendő klarinétművészeket és -tanárokat Főiskolánkon. Előbb a Nemzeti Zenede, majd a Zeneművészeti Főiskola növendéke volt, ahol 1936-ban művészdiplomát szerzett Váczi Károly növendékeként. 1937 és 1939 között svájci zenekarokban működött. A felszabadulás után a Fővárosi Zenekar, majd az abból alakult Állami Hangversenyzenekar tagja volt 1968-ig. 1949-től tanított a Főiskolán. 1953-ban alakított Budapesti Fúvósötös alapító tagja volt. Klarinétiskolája és egyéb kiadványai itthon és külföldön is megjelentek.

FERENCZY GYÖRGY zongoraművésztől, nyugalmazott egyetemi tanártól (1902. október 8. – 1983. július 28.), aki 1947-től 1974-ig tanított Főiskolánkon zongora fő- és kötelező tárgyat. Zenei tanulmányait hat éves korában kezdte Thomán Istvánnál (zongora), majd Weiner Leónál (kamarazene). 1924 és 1931 között a Nemzeti Zenede tanára volt. 1938-ban végezte el Dohnányi Ernőnél a művészképzőt. Többször tartott mesterkurzust Salzburgban. A hatvanas évek végéig rendszeresen koncertezett, elsősorban Chopin-játéka maradt feledhetetlen hallgatói számára.

KADOSA PÁL zeneszerző, zongoraművész, kétszeres Kossuth-díjas kiváló művész, ny. tanszékezetű egyetemi tanártól (1903. szeptember 6. – 1983. március 30.), aki 1945/46-tól haláláig tanított zongora főtárgyat intézményünkben. Kodály Zoltánnál tanult magánúton zeneszerzést, ugyancsak magántanítványa volt Székely Arnoldnak. A Zeneakadémián (akkor még Weiss Pál néven) a két éves zongoratanár-képző szakot végezte el Székely Arnold növendékeként, 1927-ben kapott tanári diplomát. 1943-ig a Fodor Zeneiskola tanára volt. 1928-ban a

Modern Magyar Muzsikások zeneszerzőcsoport egyik alapítója volt, a csoport később beleolvadt az Új Magyar Zeneegyesületbe. 1943/44-ben a Goldmark Zeneiskola tanára volt, 1945-től tanított a Zeneművészeti Főiskolán. Pedagógusként olyan zongoraiskolát teremtett, amely méltán emelte őt az egész világ legnagyobb tanítómestereinek sorába. Növendékei között találjuk Kocsis Zoltánt. Lehet Györgyöt, Mihály Andrást, Ránki Dezsőt, Sári Tibort, Jandó Jenőt, Schiff Andrást. Alapító tagja, egy ideig elnöke volt a Magyar Zeneművész Szövetségnek. Tiszteletbeli tagja volt a Londoni Királyi Zeneakadémiának, levelező tagja az NDK Művészeti Akadémiájának, díszdoktora Főiskolánknak.

LUBIK ZOLTÁN kürtművész, egyetemi docenstől (1932. október 15. – 1983. június 11.), aki 1959/60-tól haláláig tanított Főiskolánkon kürt főtárgyat. 1957-ben szerzett diplomát a Zeneakadémián Romagnoli Ferenc növendékeként, majd Karl Biehlingnél tanult a weimari Zeneművészeti Főiskolán. 1954 óta tagja volt az Operaház zenekarának. Számos pedagógiai művet és tanulmányt adott közre.

MAROS RUDOLF háromszoros Erkel-díjas zeneszerző, kiváló és érdekes művész, egyetemi tanártól (1917. január 19. – 1982. augusztus 2.), aki 1949 és 1976 között tanított Főiskolánkon fúvós kamarazenét, hangszerismeretet, népdaléneklést, szolfézt, transzponálást és partitúraolvasást, zeneelméletet, zeneirodalom-ismeretet és a 20. század zenéjét. A győri konzervatórium elvégzése után a Zeneakadémián Kodály Zoltánnál tanult zeneszerzést, Temesváry Jánosnál brácsát. 1942 és 1949 között a Pécsi Városi Zeneiskola tanára volt. Bár mindig a Kodályiskola tagjának vallotta magát, zeneszerzői látókörét először az Alois Hábnál, majd a varsói és darmstadti fesztiválok tapasztalatai nyomán tágította. Alapító és elnökségi tagja volt a Magyar Zeneművészek Szövetségének, a tanítás mellett a Magyar Rádió lektoraként is tevékenykedett.

MOLNÁR ANTAL Kossuth-díjas művésztől, a Zeneművészeti Főiskola nyugalmazott tanárától (1890. január 7. – 1983. december 6.), aki 1918/19 és 1958/59 között tanított intézményünkben mélyhegedűt, kamarazenét, szolfézst, zeneelméletet, zenetant és zenetörténetet. 1907 és 1910 között Herzfeld Viktor növendékeként végezte el a Zeneakadémia zeneszerzés szakját. 1910-től a Waldbauer-vonósnégyes brácsistája volt, állandó közreműködője volt Dohnányi Ernő és Hubay Jenő közös hangversenyeinek. Bartók és Kodály ösztönzésére népdalokat gyűjtött Erdélyben és a Felvidéken. Zenetudományi érdeklődése a húszas években bontakozott ki. Munkássága az előadói gyakorlat, a zenetudomány és a zenepedagógia számára egyaránt kiemelkedően fontos eredményeket hagyott ránk. Írásai a zeneirodalom jóformán minden területét felölelik, a zenét szerető közönség nemzedékeit segítettek művelt zenehallgatókká nevelni.

NYUGÁLLOMÁNY

Főiskolánk tanárai közül nyugállományba vonult és óraadókét tanít tovább

Tátrai Vilmos egyetemi tanár

Végleges nyugállományba vonult

Révhegyi Ferencné egyetemi tanár

Roubál Rezső egyetemi tanár

Főiskolánk dolgozói közül nyugállományban vonult

Eisenhoffer János fűvősműhely-vezető

Szabó Dénes pénzügyi osztályvezető

ELŐLÉPTETÉSEK ÉS KINEVEZÉSEK

Főiskolánk tanárai közül

Párkai István

Szokolay Sándor

egyetemi docens egyetemi tanárrá lépett elő.

Földes Imre

Janota Gábor

Prőhle Henrik

Vermes Mária

egyetemi adjunktus egyetemi docenssé lépett elő.

Komlós Péter

Lukács Ervin

Szabó Miklós

docensi kinevezést kapott.

Paul Merrick

tanársegédi kinevezést kapott.

Dénes László

Nádorné Simon Ágnes

Salgó Tamás

Wilheim András

óradíjas oktatói kinevezést kapott.

DÍSZOKLEVELEK

Aranyoklevelet kapott

Barát Istvánné Doctor Edit középiskolai énektanár
Bisztriczky Tibor hegedűművész, zenetanár
Dubay Miklósné Gavóra Jolán operaénekes
Eördögh Jánosné Pap Mária zenetanár
Halász Béla orgonaművész
Kutas Arturné Schauschek Edit zenetanár
dr. Lévai Györgyné Gábor Judit középiskolai énektanár
Ligeti (Lichtenstein) Dezső operaénekes
Martos Andorné Breuer Klára zenetanár
Montag Lajos gordonművész
Mössner Árpádné Balla Elvira Ilona középiskolai énektanár
Ország Margit zenetanár
dr. Uray Gusztávné Kuglis Zsuzsanna zenetanár
dr. Varvasovszky Jánosné Simon Attala zenetanár
Vikár Sándor zeneszerző

Gyémántoklevelet kapott

Forbát Emilné Káldor Ella zenetanár
Harmathy Lajosné Hemerka Mária zenetanár
Káli Mária zenetanár
Koller Jánosné Bárány Irma hegedűművész
Körffy Andor zenetanár
dr. Márton Aurélné Gosztonyi Teréz hegedűtanár
Pflüger Gerhardné Goldberger Katalin operaénekes
dr. Sztárcsevich László operaénekes

Vasoklevelet kapott

Ákontz Ernőné Muhoray Elanka Mária énektanító
Vincze Lajosné Szilágyi Ida énektanító

Rubinoklevél kiadására a Főiskola nem jogosult, ezért pénzjutalmat és köszöntő levelet kapott

Dénes Paula énektanító

HALLGATÓINK SIKEREI ITTHON ÉS KÜLFÖLDÖN

A Dohnányi Zongoraversenyen

I. díjat nem adtak ki

II. helyezett

Csalog Gábor

Wolmann Éva

jutalomban részesült

Bernáth László

Hargitai Imre

A Hubay hegedűversenyen

I. helyezett a zsűri külön dicséretével

Szabadi Vilmos

I. helyezett

Keller András

II. helyezett

Modrián József

A Kodály Zoltán tiszteletére rendezett „Multicinia Hungarica” versenyen

I. helyezett

Mohay Miklós

II. helyezett

Kiss Sándor

Kardos Gábor

III. helyezett

Felvinczy Zsolt

Döbrössy János

Bódis Tamás

elők. tagozatos I. helyezett

Almási Zoltán

II. helyezett

Marci Zoltán

Illényi Ferenc

Az Ustí nad Labem-ben megrendezett gyermek-zongoraversenyen

III. helyezett

Morzsa Oszkár

Várjon Dénes

A budapesti Nemzetközi Kodály–Erkel Énekverseny dal-ágazatán

II. helyezett

Ardó Mária

Kovács Brigitta

III. helyezett

Tóth János

különdíjat nyert

Benza Gyöngyi

az operai ágazaton

II. helyezett

Ardó Mária

Az anconai nemzetközi kamarazenei versenyen

I. helyezett az Anonymus rézfúvós-ötös:
Boros József
Tóth Zoltán
Varga Zoltán
Kácsik Jenő
Bazsinka József

A barcsi nemzetközi fúvós-versenyen

I. helyezett az Anonymus rézfúvós-ötös:
Boros József
Tóth Zoltán
Varga Zoltán
Kácsik Jenő
Bazsinka József
a Purcell Rézfúvós Kvintett:
Velencei Tamás
Kirsch János
Merits Miklós
Orbán János
Nagy Zsolt
II. helyezett a Főiskola rézfúvós szextettje

A Szirmai-Alapítvány díját kapta

Reményi Attila

II.

A FŐISKOLA VEZETÉSE,
OKTATÓI KARA ÉS
OKTATÁSI SZERVEZETE

A FŐISKOLA VEZETÉSE

Rektor:	UJFALUSSY JÓZSEF egyetemi tanár
Rektorhelyettes:	PONGRÁCZ PÉTER tanszékvezető egyetemi tanár
Főtitkár:	LOVAS GYÖRGY
Gazdasági főigazgató:	DENCŐ ISTVÁN
MSZMP titkár:	FUKÁSZ GYÖRGY tanszékvezető egyetemi tanár
SZB-elnök:	TAKÁCS JÁNOS egyetemi docens
KISZ titkár:	MARKOVICS ERIKA

EGYETEMI TANÁCS

Szavazati joggal rendelkező tagok:

UJFALUSSY JÓZSEF egyetemi tanár, rektor

BANDA EDE tanszékvezető egyetemi tanár

FALVAI SÁNDOR egyetemi adjunktus

FUKÁSZ GYÖRGY tanszékvezető egyetemi tanár

HEGYI ERZSÉBET egyetemi tanár

KRÁLIK JÁNOS egyetemi docens, a Zeneiskolai Tanárképző Intézet vezetője

KADOSA PÁL egyetemi tanár

KOVÁCS DÉNES tanszékvezető egyetemi tanár

KROÓ GYÖRGY tanszékvezető egyetemi tanár

LÁNG ISTVÁN egyetemi docens

LENDVAY KAMILLÓ tanszékvezető egyetemi docens

PÁRKAI ISTVÁN tanszékvezető egyetemi tanár

PETROVICS EMIL tanszékvezető egyetemi tanár

PONGRÁCZ PÉTER rektorhelyettes, tanszékvezető egyetemi tanár

RADOS FERENC egyetemi tanár

SZOKOLAY SÁNDOR egyetemi tanár

SZŐLLŐSY ANDRÁS egyetemi tanár

ZEMPLÉNI KORNÉL tanszékvezető egyetemi tanár

VARASDY EMMI tanszékvezető egyetemi docens

TAKÁCS JÁNOS egyetemi docens

DENCŐ ISTVÁN gazdasági főigazgató

LOVAS GYÖRGY főtitkár

Hallgatók: DRUCKER PÉTER

DUDITS PÁL

KISS JÓZSEF

NOVÁK ZITA

Tanácskozási joggal rendelkező tagok:

ERDŐS LÁSZLÓNÉ a Bartók Béla Kollégium igazgatója
BOTH LEHEL főiskolai docens a Zeneiskolai Tanárképző Intézet
igazgatóhelyettese
DÉNES ERZSÉBET a Tanulmányi Osztály vezetője
DIÓSSY IVÁNNÉ belső ellenőr
GRÁFNÉ FORRAI MAGDOLNA személyzeti vezető
KÁRPÁTI JÁNOS Könyvtárigazgató
KŐVÁRI ERZSÉBET a Pénzügyi és Számviteli Osztály vezetője
SZABÓ TIBOR főiskolai docens a Bartók Béla Zeneművészeti
Szakközépiskola igazgatója
MARKOVICS ERIKAKISZ titkár

BIZOTTSÁGOK

Oktatási és nevelési bizottság

Elnöke: RADOS FERENC egyetemi tanár
Titkár: LACZÓ ZOLTÁN egyetemi docens
Tagjai: BATTA ANDRÁS egyetemi tanársegéd
ERDŐS LÁSZLÓNÉ kollégiumi igazgató
FALVAI SÁNDOR egyetemi adjunktus
LOVAS GYÖRGY főtitkár
NEMES KATALIN egyetemi tanár
PRÓHLE HENRIK egyetemi docens
SOPRONI JÓZSEF egyetemi tanár
TARJÁNI FERENC egyetemi docens
VARASDY EMÍLIA mb. tanszékvezető, egyetemi docens
VIKÁR LÁSZLÓ egyetemi adjunktus

Tudományos bizottság

Elnöke: UJFALUSSY JÓZSEF rektor, egyetemi tanár
Tagjai: DOBSZAY LÁSZLÓ megbízott oktató
FUKÁSZ GYÖRGY tanszékvezető egyetemi tanár
KÁRPÁTI JÁNOS könyvtárigazgató
KROÓ GYÖRGY tanszékvezető egyetemi tanár
SZÖLLŐSY ANDRÁS egyetemi tanár

Közművelődési bizottság

Elnöke: PÁRKAI ISTVÁN tanszékvezető egyetemi tanár
Diák társelnök: TIHANYI LÁSZLÓ
Titkár: SZÁSZ VERONIKA tanulmányi előadó
Tagjai: BÁRSONY LÁSZLÓ egyetemi adjunktus
DÉNES ERZSÉBET a Tanulmányi Osztály vezetője
FÖLDES IMRE egyetemi docens
GÁDOR ÁGNES tudományos munkatárs
dr. KOVÁCS PÁL jogász
LANTOS ISTVÁN egyetemi adjunktus
LOVAS GYÖRGY főtitkár
MARÓTI GYULA főiskolai tanár, megbízott oktató
ÓNODY MÁRTA egyetemi adjunktus
PRÓHLE HENRIK egyetemi docens
SOPRONI JÓZSEF egyetemi tanár
Hallgatók: BOKOR JUTTA
HOSSMANN ERZSÉBET

WEINER bizottság

Elnöke: KOVÁCS DÉNES tanszékvezető egyetemi tanár
Titkára: LOVAS GYÖRGY főtitkár
Tagjai: BANDA EDE tanszékvezető egyetemi tanár
DENCŐ ISTVÁN gazdasági főigazgató
DÉNES ERZSÉBET a Tanulmányi Osztály vezetője
KÁRPÁTI JÁNOS könyvtárigazgató
KROÓ GYÖRGY tanszékvezető egyetemi tanár
ZEMPLÉNI KORNÉL tanszékvezető egyetemi tanár

Külkapcsolati és utazási bizottság

Elnöke: KADOSA PÁL egyetemi tanár
Tagjai: GABOS GÁBORNÉ a Nemzetközi Csoport vezetője
GRÁFNÉ FORRAI MAGDOLNA személyzeti vezető
KOVÁCS LÓRÁNT egyetemi tanár
KROÓ GYÖRGY tanszékvezető egyetemi tanár
MAKLÁRI JÓZSEF egyetemi docens

Gazdasági bizottság

Elnöke: DENCŐ ISTVÁN gazdasági főigazgató
Tagjai: BARANYAY LÁSZLÓ egyetemi adjunktus
BOTH LEHEL főiskolai docens (ZTI)
DIÓSSY IVÁNNÉ belső ellenőr
FORRAI MIKLÓS egyetemi tanár
GRÁFNÉ FORRAI MAGDOLNA személyzeti vezető
HÁMORI ANNAMÁRIA gazdasági főigazgatóhelyettes
KRECSMÁRY LÁSZLÓ a Műszaki Osztály vezetője
LUBIK ZOLTÁN egyetemi tanár
SZENTHELYI MIKLÓS egyetemi adjunktus
VÁCZI KÁROLY egyetemi docens

Könyvtári bizottság

Elnöke: KÁRPÁTI JÁNOS könyvtárigazgató
Tagjai: KOCSIS ZOLTÁN egyetemi docens
KOMÁR PÁL lektorátusvezető
KOVÁCS JÁNOS egyetemi docens
LUBIK ZOLTÁN egyetemi tanár
MEZŐ LÁSZLÓ egyetemi docens
PÁRKAI ISTVÁN tanszékvezető egyetemi tanár
SZIKLAY ERIKA egyetemi docens
SZŐLLŐSY ANDRÁS egyetemi tanár
TALLIÁN TIBOR egyetemi adjunktus
ÚJFALUSI LÁSZLÓ egyetemi tanár

A hallgatók fegyelmi ügyeivel foglalkozó bizottság

Elnöke: HALÁSZ FERENC egyetemi tanár
Tagjai: HEGYI ERZSÉBET egyetemi tanár
KOVÁCS SÁNDOR egyetemi tanársegéd
RADOS FERENC egyetemi tanár

FŐISKOLA OKTATÓI

KINEVEZETT OKTATÓK

NÉV	TANTÁRGY	MEGJEGYZÉS
Egyetemi tanárok		
BALASSA GYÖRGY	klarinét, klarinéttanítás módszertana	
BANDA EDE	gordonka	tanszékvezető
BÄCHER MIHÁLY	zongora	
FORRAI MIKLÓS	dalirodalom, kamaraének	
FUKÁSZ GYÖRGY	filozófiatörténet	tanszékvezető
GERGELY FERENC	orgona, orgonatanítás módszertana, transzponálás, partitúraolvasás	
HALÁSZ FERENC	hegedű, hegedű módszertan	
HEGYI ERZSÉBET	zeneelmélet, szolfézs, társasének	
KADOSA PÁL	zongora	
KISTÉTÉNYI MELINDA	szolfézs, kamaraegyüttes, improvizáció	
KOVÁCS DÉNES	hegedű	tanszékvezető
KOVÁCS LÓRÁNT	fuvola, fuvola módszertan	
KROÓ GYÖRGY	zenetörténet főtárgy, stílusgyakorlat, zenekritika	tanszékvezető
KURTÁG GYÖRGY	kamarazene	
LUBIK ZOLTÁN	kürt, rézfúvó gyakorlati tanítás	
MIHÁLY ANDRÁS	kamarazene	fiz. nélk. szab.
MIKÓ ANDRÁS	színpadi játék	
NEMES KATALIN	zongora	
PÁRKAI ISTVÁN	vezénylési gyakorlat, kargyakorlat, karvezetés	tanszékvezető
PETROVICS EMIL	zeneszerzés, hangszerelés	tanszékvezető
PONGRÁCZ PÉTER	oboa, oboatanítás módszertana	tanszékvezető, rektorhelyettes
RADOS FERENC	kamarazene, zongora	
SIMÁNDY JÓZSEF	ének	
SOMFAI LÁSZLÓ	zenetörténet, Haydn-kollégium	

SOPRONI JÓZSEF	zeneszerzés, ellenponttan, hangszerelés, transzponálás, partitúraolvasás, zeneszerzés köt.	
SZOKOLAY SÁNDOR	zeneszerzés, ellenpont, prozódia	
SZÖLLŐSY ANDRÁS	transzponálás, partitúraolvasás	
SZŰCS LÓRÁNT	kamarazene	
ÚJFALUSI LÁSZLÓ	harsona, tuba	
ÚJFALUSSY JÓZSEF	esztétika	rektor
ZEMPLÉNI KORNÉL	zongora	tanszékvezető

Egyetemi docensek

ALMÁSSY LÁSZLÓ	zongora köt.	
BÁNFFY GYÖRGY	színpadi beszéd	
BENDE ZSOLT	ének	
DÉNES ERZSÉBET	operai szerepgyakorlat, korrepetíció	
DOBRAY ISTVÁN	középiskolai énektanítás módszertana, gyakorlati tanítás	
FÁBRY EDIT	ének	
FÖLDES IMRE	általános zenetörténet, zeneelmélet, közművelődési ism.	
HALÁSZ ÁGNES	tudományos szocializmus	
JANOTA GÁBOR	fagott	
KAPOSY MARGIT	hangképzés	
KOCSIS ZOLTÁN	zongora	
KOMLÓS PÉTER	hegedű	
KOVÁCS BÉLA	klarinét	
KOVÁCS JÁNOS	operatörténet	
KRÁLIK JÁNOS	zongorakiséret, zenekari gyakorlat	ZTI státusz
KUTRUCZ ÉVA	ének	
LACZÓ ZOLTÁN	pedagógia, pszichológia	
LÁNG ISTVÁN	fa és rézfúvós kamarazene	
LENDVAY KAMILLÓ	zeneelmélet, transzponálás, partitúraolvasás	tanszékvezető
LUBIK HEDVIG	hárfa	
LUGOSSY JENŐNÉ	hangképzés	
LUKÁCS ERVIN	karmesterképzés	
MAKLÁRI JÓZSEF	vezénylési gyakorlat, kargyakorlat, karének	
MEZŐ LÁSZLÓ	gordonka	

NÁDOR GYÖRGY
NÉMETH ÉVA
PALLAGI JÁNOS
PRŐHLE HENRIK

RÁNKI DEZSŐ
SIMON ALBERT

STEINERT MÁRIA
SZABÓ MIKLÓS
SZÁSZ JÓZSEF
SZIKLAY ERIKA
TAKÁCS JÁNOS
TARJÁNI FERENC
VÁCZI KÁROLY
VARASDY EMMI

VARASDY FRIGYES

VERMES MÁRIA
ZÁMBÓ ISTVÁN

Adjunktusok

BALÁSFAI ATTILA
BALASSA SÁNDOR
BÁN MELITTA
BARANYAY LÁSZLÓ
BÁRSONY LÁSZLÓ
BORGULYA ANDRÁS

BOTVAY KÁROLY
BOZAY ATTILA
CSÁKY KATALIN
CSURGAY ISTVÁN
DEVICH SÁNDOR
EÖRY ZSUZSANNA
ERDEI PÉTER
FALVAI SÁNDOR
GÖNCZY ZSUZSA
KAPÁS GÉZA
KEÖNCH BOLDIZSÁR
KISS ANDRÁS

zongora
zongorakíséret
hegedű
fuvola,
fafűvós gyakorlati tanítás
zongora fiz. nélk. szab.
zenekari stílusgyakorlat,
kamarazenekar,
lapról olvasás
zongora köt., zongorakíséret
szolfézs, zeneelmélet
hegedű
ének
politikai gazdaságtan
kürt, rézfűvós kamarazene
zongorakíséret
operai korrepetíció, tanszékvezető
zongorakíséret
trombita,
trombitatanítás módszertana
hegedű főtárgy
vezénylési gyakorlat,
kargyakorlat, karvezetés

zongorakíséret, korrepetíció
hangszerelés
zongorakíséret, korrepetíció
zongora köt.
mélyhegedű
szolfézs, zeneelmélet,
transzponálás,
partitúraolvasás
vonós kamarazene
hangszerelés, zeneszerzés
zongorakíséret
gordonka
kamarazene, vonósnégyes
zongorakíséret, korrepetíció
vezénylési gyakorlat
zongora
zongorakíséret, korrepetíció
hegedű
ének
hegedű

KOMLÓS KATALIN	kamarazene, kamaraének, szolfézs, zeneelmélet	fiz. nélk. szab.
KÓTÉ LÁSZLÓ	hegedű	fiz. nélk. szab.
LANTOS ISTVÁN	zongora	
MEDVE CZKY ÁDÁM	szerepgyakorlat, zenekari gyakorlat	
NÉMETH GÉZA	vonós kamarazene	
ONCZAY CSABA	gordonka	
ÓNODY MÁRTA	ének	
PATKÓ JÓZSEF	zongorakíséret, korrepetíció	
PEGE ALADÁR	bőgő	
PERÉNYI ESZTER	hegedű	
PERÉNYI MIKLÓS	gordonka	
PERTIS ZSUZSA	zongora köt.	
PETZ FERENC	ütő	
PRUNYI ILONA	zongora köt., zongorakíséret	
SEBESTYÉN JÁNOS	csembaló	
STEINER FERENC	harsona, harsonatanítás módszertana	
SZABÓ ZSUZSA	zongora köt.	
SZABÓKY MÁRTA	zongorakíséret	
SZAK PÉTER	ált. szociológia, zeneszociológia	
SZEGEDI ANIKÓ	zongora	fiz. nélk. szab.
SZENTHELYI JUDIT	zongorakíséret	
SZENTHELYI MIKLÓS	hegedű	
TALLIÁN TIBOR	zenetörténet főtárgy	
VIKÁR LÁSZLÓ	népzene	

Egyetemi tanársegédek

BATTA ANDRÁS	zenetörténet	
BIHARY LÁSZLÓ	szolfézs, zongora főtárgy	
CSÁNKY EMÍLIA	oboa	
CSONTHA ANDRÁS	hegedű	
DRÁFI KÁLMÁN	zongora	
GULYÁS MÁRTA	zongorakíséret	
KANCSÁR VERONA	zongorakíséret	
KEVEHÁZI GYÖNGYI	zongora köt.	
KOÓ TAMÁS	gordonka	
KOVÁCS SÁNDOR	zenetörténet	
LISSAUER PÉTER	hegedű	
MERRICK PAUL	angol nyelvű zenetörténet	
ROHMANN IMRE	zongora	
SCHMIDT ELENÓRA	zongorakíséret	
SCHULTER CSILLA	zongorakíséret, korrepetíció	fiz. nélk. szab.

SZENTPÉTERI GABRIELLA
SZUNYOGH BALÁZS
SZÚCS ZOLTÁN
TÓTH ANNA
TÓTH ZOLTÁN
VÉGVÁRI CSABA

zongora köt.
kamarazene, zeneszerzés
trombita
dialektikus materializmus
mélyhegedű, vonósnégyes
zongorakíséret, korrepetíció

Nyelvtanárok

BRÁJER LÁSZLÓNÉ
IMRE LAJOSNÉ
KARDOS ÉVA
KOMÁR PÁL
SZÉNÁSI FERENC

orosz
német
angol, német
orosz, francia, latin
olasz

lektórátusvez.

Testnevelő tanár

LOCHMAYER GYÖRGYNÉ

Szakközépiskolai tanárok

DUBROVAY LÁSZLÓ

zeneelmélet, szolfézs,
kamarazene
zongora köt., zongorakíséret
zongorakíséret
zongorakíséret
hegedű

ESZTÓ ZSUZSANNA
GÁL MÁRTA
POGÁNY IMOLA
RÁSONYI LEILA

MEGBÍZOTT OKTATÓK

NÉV	TANTÁRGY	MEGJEGYZÉS
BÁLINT MÁRIA	hegedű	
BÁNFALVI BÉLA	hegedű	
BANK JÓZSEF	honvédelmi ismeretek	II. félév
BÁNKI VERA	szolfézs	
BARTALUS ILONA	szolfézs	
BASEL PÉTER	angol nyelv	
BÓNIS FERENC	magyar zenetörténet	
CSIPKAY ÉVA	zongorakiséret	
CZIDRA LÁSZLÓ	kamarazene, barokk zenei díszítés	
DÉNES LÁSZLÓ	hegedű	
DITTRICH TIBOR	klarinét	II. félév
ERKEL TIBOR	zongora kötelező	
FODOR TAMÁS	színészi mesterség	
FRANK OSZKÁR	zeneelmélet módszertan	
GRAEF MATILD	hegedű, kamarazene	
HAJDU ANNA	zongora köt.	
HAJDU MIHÁLY	transzponálás, partitúraolvasás	ny. egy. tanár
HALFEN LUDMILLA	zongorakiséret	
HARAZDY MIKLÓS	korrepetíció, zongorakiséret	II. félév
HAVASYNÉ D. IZABELLA	zongorakiséret	
HERNÁDI ÁKOS	zongora	
HORVÁTH ANDREA	gyakorlati tanítás	
HORVÁTH ANIKÓ	zongorakiséret	
HORVÁTH ISTVÁN	elektronikus zeneszerzés	
HORVÁTH JUDIT	mélyhegedű	csak II. félév
KÁRPÁTI JÁNOS	bibliográfia	csak I. félév
KASZNÁRNÉ		
HARAGOS GYÖRGYI	gyakorlati tanítás	
KÉRY ELEMÉR	etika spec. koll.	
KOVÁCS LÁSZLÓ	részfúvós együttes	
KOVÁCS PÁL	állampolgári és jogi ismeretek	csak II. félév
KOVÁTS GÁBOR	zongora	
LAJOS ATTILA	fafúvós együttes	
LEHOTKA GÁBOR	orgona	
LENGYEL ENDRE	gordonkatanítás módszertana	
LŐTE ENIKÓ	zongora köt.	
LUGOSSY BÁLINTNÉ	zongorakiséret	
LUKÁCS PÉTER	brácsa zenekari gyakorlat	

MADARÁSZ IVÁN	zeneelmélet, partitúraolvasás	
MÁRK TIVADAR	maszk és jelmez	
MARÓTI GYULA	közművelődési ismeretek	
MÁTHÉ MIKLÓSNÉ	zongora,	ny. egy. tanár
dr. MIHÓK GYÖRGY	zongoratanítás módszertana	
NAGY OLIVÉR	hangegészségtan	
	transzponálás,	ny. egy. tanár
	partitúraolvasás	
NÉMETH RUDOLF	transzponálás,	
	partitúraolvasás	
NEY GÁBOR	zongorakíséret	
ORBÁN GYÖRGY	zeneelmélet, partitúraolvasás	
PÉCSI SEBESTYÉN	orgona	ny. egy. tanár
PONGRÁCZ GÁBOR	mélyhegedű	
PONGRÁCZ ZOLTÁN	elektronikus zeneszerzés	
POZSGAI ZOLTÁN	zongorakíséret	csak II. félév
RAJECZKY BENJAMIN	népzene, zenetudomány	
RÉVHEGYI FERENCNÉ	ének	ny. egy. tanár
ROUBÁL REZSŐ	ütő	ny. egy. tanár
RUBIN MÁRTA	zongorakíséret	csak II. félév
SALGÓ TAMÁS	zongorakíséret, korrepetíció	
SARKADI KATALIN	zongorakíséret	
SÁRKÖZY ISTVÁN	zeneelmélet, transzponálás,	ny. egy. tanár
	partitúraolvasás	
	német nyelv	
SIMON ÁGNES	zongora	ny. egy. tanár
SOLYMOS PÉTER	testnevelés	
SOM GIZELLA	hegedű	
SÓS NATASA	zongorakíséret	
SZABÓ TERÉZ	zongora	ny. egy. tanár
SZEGEDI ERNŐ		csak I. félév
SZELECSÉNYI NORBERT	zongorakíséret	
TAKÁCS LÁSZLÓ	KÉTK módszertan	
TÁTRAI VILMOS	hegedű	ny. egy. tanár
TIBAY ZOLTÁN	gordon	ny. egy. tanár
TIBAY ZSOLT	gordon	
TIHANYI LÁSZLÓ	transzponálás,	
	partitúraolvasás	
	szolfézs	
UGRIN GÁBOR	mozgásművészet és tánc	
VADADY ÁGNES	zeneszerzés	csak I. félév
VAJDA JÁNOS	idegennyelvű szerepgyakorlat	
VARGA PÁL	kortárs zene spec. koll.	
WILHEIM ANDRÁS	gyakorlati tanítás	
ZAKARIÁS ANIKÓ	zongora köt.	
ZALÁN KRISZTINA	esztétika	
ZOLTAI DÉNES		

A FŐISKOLA OKTATÁSI SZERVEZETE

EGYETEMI ÁGAZAT

Tanszékek és tanszékvezetők

Zongora–Orgona–Hárfa tanszék – ZEMPLÉNI KORNÉL egyetemi tanár
Vonós tanszék – KOVÁCS DÉNES egyetemi tanár
Fúvóstanszék – PONGRÁCZ PÉTER egyetemi tanár
Ének tanszék – VARASDY EMMI egyetemi docens
Kamarazene tanszék – BANDA EDE egyetemi tanár
Zeneszerzés és karmesterképző tanszék – PETROVICS EMIL egyetemi tanár
Zenetudományi tanszék – KROÓ GYÖRGY egyetemi tanár
Zeneelmélet tanszék – LENDVAY KAMILLÓ egyetemi docens
Középfiskolai énektanár- és karvezetőképző tanszék
– PÁRKAI ISTVÁN egyetemi tanár
Marxista tanszék – FUKÁSZ GYÖRGY egyetemi tanár
Nyelvi lektorátus – KOMÁR PÁL

Oktatási szervezeti egységek

Könyvtár – igazgató: dr. KÁRPÁTI JÁNOS
Gyakorlóiskola: Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola
– igazgató: SZABÓ TIBOR főiskolai docens
Kollégium – igazgató: ERDŐS LÁSZLÓNÉ

FŐISKOLAI ÁGAZAT

Zeneiskolai Tanárképző Intézet – igazgató: KRÁLIK JÁNOS egyetemi docens

Tagozatai és vezetői

Budapest – SZABÓ ANTAL főiskolai adjunktus
Debrecen – KEDVES TAMÁS főiskolai docens
Győr – NÉMETH GUSZTÁV főiskolai tanár
Miskolc – TÓZSÉR DÁNIEL főiskolai docens
Pécs – ANTAL GYÖRGY főiskolai tanár
Szeged – WENINGER RICHÁRD főiskolai adjunktus

III.

A FŐISKOLA HALLGATÓI

A FŐISKOLA HALLGATÓINAK NÉVSORA SZAKOK

ÉS FŐTÁRGY-TANÁROK SZERINT

(Egy növendék több főtárgy-tanárhoz is járhatott)

ZONGORA–ORGONA–HÁRFA SZAK

Tanszékvezető: ZEMPLÉNI KORNÉL

ZONGORA

Nagy László
Várjon Dénes

BARANYAY LÁSZLÓ

Kocsis Andrea
Vigh Kristóf

KOCSIS ZOLTÁN

Csoba Tünde
Dezső Marianna
Hauser Adrienne
Szokolay Balázs
Würtz Klára

BÄCHER MIHÁLY

Gulyás István
Horváth Kornél
Legindi Gábor
Nagy Anna
Nagy Róbert

KOVÁTS GÁBOR

Adamek Tünde
Gedei Andrea
Marczi Zoltán
Németh Andrea

DRÁFI KÁLMÁN

Sárközy Ferenc

FALVAI SÁNDOR

Dalmay Miklós
Happ Andrea
Harazdy Miklós
Hennel András
Hidegkúti Pálma
Raijas Reima
Yannatos Elpis

LANTOS ISTVÁN

Almásy László
Angermayer Tünde
Guz Susanna
Hegedűs Katalin
Oravecz György
Petricenko Dimitri
Rác Zsolt
Várallyay Ágnes
Vodalov Liljana
Wollmann Éva Mira

KADOSA PÁL

Hargitai Imre
Minami Chiseko
Székely István
Szelényiné Holló Marianna
Szokolay Balázs

MÁTHÉ MIKLÓSNÉ –

ESZTÓ ZSUZSA

Ángyán Krisztina
Csizmadia Andrea
Devich Johanna
Faddi Sarolta
Kecskés Balázs
Kertész Rita

KEVEHÁZY GYÖNGYI

C. Nagy Kolozs
Czenke Anita
Dénes István

Kovalszki Mária
PertisÓ Attila
Zádori László

NÁDOR GYÖRGY

Belák Erzsébet
Cs. Nagy Ildikó
Ludvig Éva
Mocsári Károly
Morzsa Oszkár
Niimi Hiroko
Novák Anikó
Rouleau, Gisela
Simon Béla
Szalkai Barnabás
Sztankay Klára
Váradi Zsolt

NEMES KATALIN

Csontos József Attila
Fehér Márta
Horváth Kinga
Kardos Éva
Kollár Zsuzsa
Pozsgai Tibor
Rákosi András

RADOS FERENC

Condamin Anne
Hakamada Izumi
Kollarou Meropi
Terebesi André

ROHMANN IMRE

Forgó György
Kurucz Tünde
Molina, Luis Pérez

SOLYMOS PÉTER

Czitrovsky Ilona
Hirschberg Henrik
Lukács Judit
Nobuko Saito
Noda Yumi
Tanimoto Szatoko

Watanabe Kenji
Watanabe Kishiko

SZEGEDI ERNŐ

Choi In Su
Müller Eva-Maria
Pless Attila

ZEMPLÉNI KORNÉL

Bárkányi Éva
Germanou Kalliopi
Kauten Andrea
Kumiko Ide
Pap Éva
Rőczey Ferenc
Szerencsés Márta
Zsigmond Zoltán

ÖRGONA

GERGELY FERENC

Boros Kinga
Dudits Pál
Kalocsai Károly
Mátyus Gabriella
Spányi Miklós
Tóka Szabolcs
Virágh András

LEHOTKA GÁBOR

Bednarik Anasztázia
Kalocsay Márta
Révész László
Valuné Petrován Mária

HÁRFA

LUBIK HEDVIG

Banda Judit
Galsi Ilona
Kocsis Andrea
Sashegyi Ágnes
Peták Ágnes
Vigh Andrea

VONÓS SZAKOK
Tanszékvezető: KOVÁCS DÉNES

HEGEDŰ

BÁLINT MÁRIA
Lőrinczy Katalin
Tessényi Judit

CSONTHA ANDRÁS
Tuska Zoltán

HALÁSZ FERENC
Almási Zoltán
Cremonini Anna
Emődi Zsuzsa
Fejér György
Gamauf Gyöngyi
Járdányi Zsófia
Kovács Judit
Stuller Géza
Stuller Gyula
Szabadi Vilmos

KAPÁS GÉZA
Janiku Spartakus
Káldor Zsuzsa
Kocsis Tamás
Lakatos Gyula
Mező Katalin
Papp Gábor
Papp Györgyi
Rónaszéki Tamás
Tóth Erika

KISS ANDRÁS
Ángyán Tamás
Czifra Katalin
Haffner Andrea
Haffner Eszter
Horváth Csaba
Horváth Katalin
Nagy Zsuzsanna
Soltész Ildikó
Tóth Judit

KOMLÓS PÉTER
Debre Zsuzsa
Major Anna
Schuszter Csilla

KOVÁCS DÉNES
Bächer Anna
Godány Beatrix
Godány Gertrúd
Illényi Ferenc
Illényi Katalin
Keller András
Kómár Judit
Pilz János
Toky Gyula

LISSAUER PÉTER
Bendik Ágota
Farnadi Mária
Kovács Péter
Öberg Bo
Szűcs Marianna

PALLAGI JÁNOS
Andorka Róbert
Györgyei Szabó Amanda
Iván Tímea
Janurik Márta
Kiss Mónika
Lubik Ilona
Miklós Adél
Takács Zoltán

PERÉNYI ESZTER
Csiszár Erzsébet
Kikuta Keiko
Modrián József
Novák Zita
Schuszter Andrea
Zs. Szabó Mária

RÁSONYI LEILA
Molnár Christina

SZÁSZ JÓZSEF

Bodó Ilona
Kiss Ildikó
Németh Katalin
Oláh Zsuzsanna
Sánta Zoltán
Szári Judit
Szűcs Gábor

SZENTHELYI MIKLÓS

Baranyi Anikó
Kovács Anikó
Sánta Ferenc
Szabó Gábor
Szép Gyula
Szlávik Zsuzsanna

TÁTRAI VILMOS

Haják Krisztina
Konstantin Menyhért
Ormanlidisz Nikosz
Szőnyi Tibor

VERMES MÁRIA

Bihary Mária Marcella
Bogár Rita
Haskó Edit
Keszthelyi Tamás
Pongrácz György
Sárosi Péter
Siirala Pia
Vadász Gyula
Vincze Judit

MÉLYHEGEDŰ

BÁRSONY LÁSZLÓ

Gurtner Stephanie
Kikuta Shuichi
Kerdivári Zsuzsa
Kovács Ida Margit
Mokány Gábor
Székely Ágnes

TÓTH ZOLTÁN

Cseresznyés Gyula
Csikós Éva
Fügedi Zsuzsa
Gyetzvai Mária
Kis Piroska
Kubovics Andrea
Lukács István
Miklós Ágnes
Modin Erik P.

GORDONKA

BANDA EDE

Banda Pál
Gyimes Ferenc
Peric Marjana
Pleszkán Mariann

CSURGAY ISTVÁN

Pusztai Erzsébet
Reményi Eszter
Röder Iván
Sütő Károly

KOÓ TAMÁS

Fogel Frigyes
Kovács Andrea
Lukács Tünde

MEZŐ LÁSZLÓ

Bisley Sarah
Janzsó Ildikó
Kertész György
Kertész Ottó

ONCZAY CSABA

Decsényi Katalin
Emese Gyöngyi
Hajdu Edit
Kovácsikné Falvai Edit
Mahr Paul
Murányi László

Nagy Róbert
Oliveira Pinto Matias de
Tóth Zoltán

PERÉNYI MIKLÓS

Agócs Márta
Behán László
Miecznikowski Tytus

GORDON

PEGE ALADÁR

Kubina Péter
Prinyi Csaba
Szántó Gábor
Tóth Norbert Csaba

TIBAY ZOLTÁN

Horváth Alajos
Pege László
Soós Balázs
Vavrinecz Éva

FÚVÓS SZAKOK

Tanszékvezető: PONGRÁCZ PÉTER

FUVOLA

KOVÁCS LÓRÁNT

Bálint János
Hegedűs Mónika
Hegyesi Gabriella
Horváth Csaba
Szokolay Ádám
Turjay Rita

PRÓHLE HENRIK

Alföldy-Boruss Eszter
Berényi Bea
Dratsay Ákos
Gáspár Kornélia
Gyimes Tamás
Rác János
Rezsőfi Lívía

OBOA

PONGRÁCZ PÉTER

Erős József
Fibi Ildikó

Kiss József

Kruzsely Marianna
Papp Andrea
Szojka Sarolta
Tóth Györgyi
Udvardy Gizella

KLARINÉT

BALASSA GYÖRGY

Fülöp László
Gáy Tamás
Kálmán Zoltán
Molnár Tibor
Szigeti András
Tönköly József

KOVÁCS BÉLA

Ernst László
Käfer György
Nagy Péter
Nagy Sándor
Tassonyi Zsolt

FAGOTT

JANOTA GÁBOR

Arnóth Balázs
Auer József
Bokor Pál
Hartenstein István
Herpay Ágnes
Lakatos György
Patkós Sándor
Szöllősy Vágó Janka

KÜRT

LUBIK ZOLTÁN

Csurgó Tamás
Holczinger Attila
Karmanóczy János
Maruzsa Tibor
Merits Miklós

TARJÁNI FERENC

Fojtó Enikő
Harsányi Péter
Katzler András
Varga Zoltán
Végh Csaba

TROMBITA

SZŰCS ZOLTÁN

Bauer Zoltán
Kirsch János
Tóth Zoltán

VARASDY FRIGYES

Boros József
Csikós Benedek
Horváth László
Kovács György
Velencei Tamás

HARSONA

STEINER FERENC

Fogarasi Gábor
Kácsik Jenő
Kóczyás Ferenc
Koszorus Tibor
Orbán János

ÚJFALUSI LÁSZLÓ

Cserháti János
Hegedűs Gábor
Roszkos Péter

TUBA

ÚJFALUSI LÁSZLÓ

Bazsinka József
Horváth Zoltán
Nagy Zsolt

ÜTŐ

PETZ FERENC

Bojtos Károly
Bubnó Tamás
Cser Gusztáv Péter
Juhász László
Magda Tünde
Rác Zoltán
Sárkány Zsolt
Vácz Zoltán
Zsoldos Gábor

ÉNEK SZAK

Tanszékvezető: VARASDY EMMI

BENDE ZSOLT

Alföldi Zsuzsa
Egri Sándor
Lukin Márta
Takács Annamária
Ürmössy Imre
Vincze Gábor Péter

FÁBRY EDIT

Csurja Tamás
Markovics Erika
Lengyel Gábor
Pánczél Éva
Pavelka Linda
Peregi Péter

KEÖNCH BOLDIZSÁR

Szécsi István
Szilágyi Béla
Tóth János

KUTRUCZ ÉVA

Benza Györgyi
Csordás Klára
Fried Péter
Illés Gabriella
Németh Judit
Szendrényi Katalin

ÓNODY MÁRTA

Bokor Jutta
Komlósi Ildikó
Sánta Jolán

RÉVHEGYI FERENCNÉ

Andrejsik István
Bátor Tamás
Dénes Zsuzsanna
Kovács Annamária

SIMÁNDY JÓZSEF

Ádám Zsuzsa
Erdélyi Erzsébet
Kállay Gábor
Kovács Zsuzsa
Németh József
Sárkány Kázmér

SZIKLAY ERIKA

Bátori Éva
Felber Gabriella
Kertesi Ingrid
Nomura Yuko
Somogyi Eszter
Szonda Éva

ZENESZERZÉS ÉS KARMESTERKÉPZŐ SZAK

Tanszékvezető: PETROVICS EMIL

ZENESZERZÉS SZAK

BOZAY ATTILA

Ambrus Ákos
Fekete Gyula
Olsvay Endre

PETROVICS EMIL

Abrudbányai Zoltán
Felvinczy Zsolt
Gupcsó Gyöngyvér
Lassu Imre
Pócs Katalin
Szabó Ferenc

SOPRONI JÓZSEF

Bodnár Gábor
Kiss Sándor Károly
Kiss Zsuzsanna
Nógrádi Péter

SZOKOLAY SÁNDOR

Gémesi Géza
Mohay Miklós

KARMESTERKÉPZŐ SZAK

LUKÁCS ERVIN

Csányi Valéria
Deák András
Déri András
Do Hien Dong
Doman Katalin
Gál Tamás
Győriványi György
Kardos Gábor
Kunsági István
Serei Zsolt
Soós András
Taligás Lajos

ZENETUDOMÁNYI SZAK

Tanszékvezető: KROÓ GYÖRGY

Barnás Mária
Boros Judit
Csordás Klára
Czigány Ildikó
Dobszay Ágnes
Dolinszky Miklós
Domokos Zsuzsa
Éger Györgyi
Farkas Zoltán
Hajnóczy Csaba

Halász Péter
Kaisinger Rita
Mácsai János
Mesterházi Máté
Meszéna Beáta
Mezei János
Rosta Árpád
Rostetter Szilveszter
Somorjay Dorottya
Szegszárdy-Csengery Kristóf
Szitha Tünde

KÖZÉPISKOLAI ÉNEKTANÁR- ÉS KARVEZETŐKÉPZŐ SZAK

Tanszékvezető: PÁRKAI ISTVÁN

Abrudbányai Zoltán
Alpár Tibor
Balogh Anikó
Baranyai Katalin
Bartal László
Bence Gábor
Birinyi Erzsébet
Blazsek Andrea

Blázy Lajos
Bódiss Tamás
Borszék Lilian
Czigány Ildikó
Dallos Erika
Dauner Mária
Deák András
Döbrössy János

Drucker Péter
Dukát Mariann
Erdélyi Ágnes
Fazekas Éva
Felvinczy Zsolt
Frittmann Estilla
Fülöp Zsuzsanna
Gál Tamás
Gerse Márta
Gráf Zsuzsanna
Gulyás Andrea
Gulyás Lajos
Gyórfi Katalin
Győriványi György
Győriványi Katalin
Halász Endre
Hargita Péter
Heller Erika
Hordós Éva
Horváth Jerne
Horváth Zsuzsa
Illés Erzsébet
Illés Rita
Ilosfai Csilla
Joó Beáta
Juhos Zsuzsanna
Kalocsay Károly
Kardos Anna
Kardos Gábor
Kéringér László
Kollár Júlia
Korponai Nóra
Kozma Anikó
Lassu Imre
Lőrinczi Ildikó
Lukin Zsuzsanna
Malmos Edit
Mátyus Elvira
Mércsei Piroska
Merkhoffer Zsuzsanna0
Molnár Johanna
Molnár Stefánia
Móricz Klára
Nagy István
Nagy Iván
Nagy Zsuzsanna

Nováky Andrea
Nyíró Ildikó
Oláh Sarolta
O'Riordan Lygia
Osváth Zoltán
Oswald Lóránt
Ördög László
Óri Csilla
Pajor Éva
Pápai Béla
Parányi Enikó
Patkó Csilla
Pécsi Rita
Pfeifer Gyula
Pintér Eleonóra
Rába Mária
Rápli Györgyi
Rátz Ágota
Rawlins Ivy
Reményi Ágnes
Reményi Eszter
Róna Katalin
Salyámosi Krisztina
Sepsy Katalin
Smuta Attila
Sombor Anna
Subicz Edit
Szalay András
Szalmás Rita
Szeverényi Márta
Szilágyi György
Szirtes Katalin
Szűcs Sándor
Tábori Patrícia
Takáts Ingebirg
Tarcai Melinda
Tornyai Beáta
Tóth Etelka
Tőkés Mária
Utassy Ferenc
Úr Bertalan
Varga Piroska
Várhelyi Lilla
Vékey Marianna
Visontai Katalin

A FŐISKOLA HALLGATÓINAK BETŰRENDES NÉVSORA

1982/1983

NÉV	TANSZAK	ÉVF.	FŐTÁRGYTANÁR	MEGJEGYZÉS
ABRUDBÁNYAI Zoltán	KÉTK	III		
	zeneszerzés	I	Petrovics Emil	
ÁDÁM Zsuzsa	ének	II	Simándy József	
AGÓCS Márta	gordonka	IV	Perényi Miklós	
ALFÖLDI Zsuzsa	ének	III	Bende Zsolt	
ALFÖLDY-BORUSS Eszter	fuvola	V	Pröhle Henrik	
ALMÁSY László Attila	zongora	II	Lantos István	
ALPÁR Tibor	KÉTK	V		
AMBRUS ÁKOS	zeneszerzés	II	Bozay Attila	
ANDORKA Róbert	hegedű	V	Pallagi János	
ANDREJCSIK István	opera	II	Révhegyi Ferencné	
ANGERMAYER Tünde	zongora	IV	Lantos István	
ARNÓTH Balázs	fagott	IV	Janota Gábor	
AUER József	fagott	III	Janota Gábor	
BÁLINT János	fuvola	IV	Kovács Lóránt	
BALOGH Anikó	KÉTK	IV		
BANDA Judit	hárfa	V	Lubik Hedvig	
BANDA Pál	gordonka	V	Banda Ede	ism.
BARANYAI Katalin	KÉTK	I		
BÁRKÁNYI Éva	zongora	II	Zempléni Kornél	
BARNÁS Mária	oboa	V	Pongrácz Péter	ism.
	zenetud.	III		
BARTAL László	KÉTK	III		
BÁTOR Tamás	ének	II	Varasdy Emília	
BÁTORI Éva	ének	I	Sziklay Erika	
BAUER Zoltán	trombita	II	Szűcs Zoltán	
BAZSINKA József	tuba	III	Újfalusi László	
BÄCHER Anna	hegedű	V	Kovács Dénes	
BEDNARIK Anasztázia	orgona	I	Lehotka Gábor	
BEHÁN László	gordonka	V	Perényi Miklós	
BELÁK Erzsébet	zongora	I	Nádor György	
BENCE Gábor	KÉTK	III		
BENDIK Ágota	hegedű	V	Lissauer Péter	
BENZA Györgyi	ének	V	Kutrucz Éva	Szovjetunió
	opera	I		
BERÉNYI Bea	fuvola	IV	Pröhle Henrik	
BIHARY Mária Marcella	hegedű	III	Vermes Mária	
BIRINYI Erzsébet	KÉTK	V		

BISLEY Sarah	gordonka	RK	Mező László	Új-Zéland
BLÁZY Lajos	KÉTK	III		
BLAZSEK Andrea	KÉTK	III		
BÓDISS Tamás	KÉTK	III		
BODNÁR Gábor	zeneszerzés	III	Soproni József	
BODÓ Ibolya Lilla	hegedű	II	Szász József	
BOJTOS Károly	ütő	III	Petz Ferenc	
BOKOR Jutta	opera	II	Ónody Márta	
BOKOR Pál	fagott	III	Janota Gábor	
BOROS József	trombita	III	Varasdy Frigyes	
BOROS Judit	zenetud.	I		
BOROSS Kinga	orgona	II	Gergely Ferenc	
BORSZÉK Lilian	KÉTK	I		
BUBNÓ Tamás	ütő	IV	Petz Ferenc	
CHOI In Su	zongora	TK	Szegedi Ernő	Koreai NDK
CONDAMIN Anne	zongora	RK	Rados Ferenc	Franciao.
CREMONINI Anna	hegedű	RK	Halász Ferenc	Olaszo.
CZIFRA Katalin	hegedű	III	Kiss András	
CZIGÁNY Ildikó	KÉTK	IV		kimaradt
	zenetud.	I		
CZITROVSZKY Ilona	zongora	V	Solymos Péter	
CSÁNYI Valéria	karmesterk.	IV	Lukács Ervin	
CSER Gusztáv Péter	ütő	III	Petz Ferenc	
CSERESZNYÉS Gyula	mélyhegedű	V	Tóth Zoltán	
CSERHÁTI János	harsona	V	Újfalusi László	
CSIKÓS Benedek	trombita	V	Varasdy Frigyes	
CSIKÓS Éva	mélyhegedű	I	Bársony László	
CSISZÁR Erzsébet	hegedű	III	Perényi Eszter	
CSOBA Tünde	zongora	I	Kocsis Zoltán	
CSONTOS József Attila	zongora	IV	Nemes Katalin	
CSORDÁS Klára	zenetud.	V		
	ének	IV-V	Kutrucz Éva	
CSURGÓ Tamás	kürt	I	Lubik Zoltán	
			Friedrich Ádám	
CSURJA Tamás	ének	V	Fábrý Edit	
	opera	I	Fábrý Edit	
DALLOS Erika	KÉTK	I		
DALMAY Miklós	zongora	I	Falvai Sándor	
DAUNER Mária	KÉTK	III		
DEÁK András	KÉTK	V		
	karmesterk.	II	Lukács Ervin	
DEBRE Zsuzsa	hegedű	I	Komlós Péter	
DECSÉNYI Katalin	gordonka	II	Onczay Csaba	

DÉNES Zsuzsanna	ének	V	Révhegyi Ferencné	
DÉRI András	opera	II	Révhegyi Ferencné	
DEZSŐ Marianna	karmesterk.	III	Lukács Ervin	
DEZSŐ Marianna	zongora	IV	Kocsis Zoltán	
DOBSZAY Ágnes	zenetud.	III		
DOLINSZKY Miklós	zenetud.	I		
DOMAN Katalin	karmesterk.	II	Lukács Ervin	
DOMOKOS Zsuzsa	zenetud.	I		
DÖBRÖSSY János	KÉTK	IV		
DRATSAY Ákos	fuvola	V	Pröhle Henrik	
DRUCKER Péter	KÉTK	V		
DUDITS Pál dr.	orgona	III	Gergely Ferenc	
DUKÁT Marianna	KÉTK	I		
ÉGER Györgyi	zenetud.	I		
EGRI Sándor	ének	IV	Bende Zsolt	
EMESE Gyöngyi	gordonka	IV	Onczay Csaba	
EMŐDI Zsuzsa	hegedű	II	Halász Ferenc	
ERDÉLYI Ágnes	KÉTK	II		
ERDÉLYI Erzsébet	ének	V	Simándy József	
ERNST László	klarinét	III	Kovács Béla	
ERŐS József	oboa	III	Pongrácz Péter	
FARKAS Zoltán	zenetud.	I		
FARNADI Mária	hegedű	IV	Lissauer Péter	
FAZEKAS Éva	KÉTK	V		
FEHÉR Márta	zongora	III	Nemes Katalin	kimaradt
FEJÉR György	hegedű	V	Halász Ferenc	
FEKETE Gyula	zeneszerzés	II	Bozay Attila	
FELBER Gabriella	ének	I	Sziklay Erika	
FELVINCZY Zsolt	zeneszerzés	V	Petrovics Emil	kimaradt
	KÉTK	IV		
FIBI Ildikó	oboa	II	Pongrácz Péter	
FOGARASI Gábor	harsona	V	Steiner Ferenc	
FOJTÓ Enikő	kürt	I	Tarjáni Ferenc	
FORGÓ György	zongora	II	Rohmann Imre	
FRIED Péter	ének	III	Kutrucz Éva	
FRITTMANN Estilla	KÉTK	III		
FÜGEDI Zsuzsanna	mélyhegedű	V	Tóth Zoltán	
FÜLÖP László	klarinét	V	Balassa György	
			Dittrich Tibor	
FÜLÖP Zsuzsanna	KÉTK	IV		
GÁL Tamás	karmesterk.	III	Lukács Ervin	
	KÉTK	IV		
GALSI Ilona	hárfa	IV	Lubik Hedvig	

GAMAUF Gyöngyi	hegedű	IV	Halász Ferenc	
GÁSPÁR Kornélia	fuvola	II	Próhle Henrik	
GÁY Tamás	klarinét	V		ism. csak mell.tárgyakból
GÉMESI Géza	zeneszerzés	IV	Szokolay Sándor	
GERMANOU Kalliopi	zongora	IV	Zempléni Kornél	Görögország
GERSE Márta	KÉTK	IV		
GODÁNY Gertrud	hegedű	III	Kovács Dénes	
GRÁF Zsuzsanna	KÉTK	V		
GULYÁS Andrea	KÉTK	V		
GULYÁS István	zongora	V	Bächer Mihály	ism.
GULYÁS Lajos	KÉTK	I		
GUPCSÓ Gyöngyvér	zeneszerzés	V	Petrovics Emil	tan.szab.
GURTNER Stephanie	mélyhegedű	RK	Bársony László	Svájc
GUZ Susanna	zongora	RK		
GYETVAI Mária	mélyhegedű	II	Tóth Zoltán	
GYIMES Ferenc	gordonka	III	Banda Ede	
GYIMES Tamás	fuvola	I	Próhle Henrik	
GYÓRFI Katalin	KÉTK	V		Debrecen
GYÖRGYEI SZABÓ Amanda	hegedű	V	Pallagi János	
GYŐRIVÁNYI György	KÉTK	III		
	karmesterk.	I	Lukács Ervin	
GYŐRIVÁNYI Katalin	KÉTK	III		
HAJÁK Krisztina	hegedű	II	Tátrai Vilmos	
HAJDU Edit	gordonka	II	Onczay Csaba	
HAJNÓCZY Csaba	zenetud.	V		
HAKAMADA Izumi	zongora	RK	Rados Ferenc	
HALÁSZ Endre	KÉTK	II		kimaradt
HALÁSZ Péter	zenetud.	I		
HAPP Andrea	zongora	III	Falvai Sándor	
HARAZDY Miklós	zongora	V	Falvai Sándor	ism.
HARGITA Péter	KÉTK	I		
HARGITAI Imre	zongora	V	Kadosa Pál	ism.
HARSÁNYI Péter	kürt	V	Tarjáni Ferenc	
HARTENSTEIN István	fagott	II	Janota Gábor	
HASKÓ Edit	hegedű	IV	Vermes Mária	
HAUSER Adrienne	zongora	III	Kocsis Zoltán	
HEGEDŰS Gábor	harsona	V	Újfalusi László	
HEGEDŰS (FREY) Katalin	zongora	IV	Lantos István	
HEGEDŰS Mónika	fuvola	III	Kovács Lóránt	
HEGYESI Gabriella	fuvola	II	Kovács Lóránt	
HELLER Erika	KÉTK	V		
HENNEL András	zongora	III	Falvai Sándor	
HERPAY Ágnes	fagott	IV	Janota Gábor	

HIDEKGUTI Pálma	zongora	IV	Falvai Sándor	
HIRSCHBERG Henrik	zongora	IV	Solymos Péter	
HOLCZINGER Attila	kürt	IV	Lubik Zoltán	
			Friedrich Ádám	
HORDÓS Éva	KÉTK	V		
HORVÁTH Alajos	gordon	II	Tibay Zoltán	
HORVÁTH Csaba	fuvola	V	Kovács Lóránt	ism.
HORVÁTH Csaba	hegedű	III	Kiss András	
HORVÁTH Jerne	KÉTK	IV		
HORVÁTH Katalin	hegedű	IV	Kiss András	
HORVÁTH Kinga	zongora	II	Nemes Katalin	
HORVÁTH Kornél	zongora	III	Bächer Mihály	
HORVÁTH László	trombita	V	Varasdy Frigyes	
HORVÁTH Zoltán	tuba	II	Újfalusi László	
HORVÁTH Zsuzsanna	KÉTK	III		
ILLÉS Erzsébet	KÉTK	I		
ILLÉS Gabriella	ének	IV	Kutrucz Éva	
ILLÉS Rita	KÉTK	I		kimaradt
ILOSFAI (VAVRINECZ) Csilla	KÉTK	III		
IVÁN Timea	hegedű	IV	Pallagi János	
JANURIK Márta	hegedű	IV	Pallagi János	
JANZSÓ Ildikó	gordonka	I	Mező László	
JÁRDÁNYI Zsófia	hegedű	V	Halász Ferenc	ism.
JOÓ Beáta	KÉTK	II		
JUHÁSZ László	ütő	II	Petz Ferenc	
JUHOS Zsuzsanna	KÉTK	II		
JUNIKU Spartakus	hegedű	I	Kapás Géza	Jugoszlávia
KÁCSIK Jenő	harsona	IV	Steiner Ferenc	
KAIZINGER Rita	zenetud.	III		
KÁLDOR Zsuzsa	hegedű	V	Kapás Géza	ism.
KÁLLAY Gábor	ének	V	Simándy József	
KÁLMÁN Zoltán	klarinét	V	Balassa György	
KALOCSAY Károly	orgona	I	Gergely Ferenc	
	KÉTK	I		kimaradt
KALOCSAY Márta	orgona	III	Lehotka Gábor	
KARDOS Anna	KÉTK	III		
KARDOS Éva	zongora	III	Nemes Katalin	
KARDOS Gábor	karmesterk.	I	Lukács Ervin	
	KÉTK	III		
KARMANÓCZKI János	kürt	III	Lubik Zoltán	
KATZLER András	kürt	III	Tarjáni Ferenc	
KAUTEN Andrea	zongora	RK	Zempléni Kornél	Svájc
KÄFER György	klarinét	III	Kovács Béla	

KELLER András	hegedű	V	Kovács Dénes	
KERDIVÁRI Zsuzsanna	mélyhegedű	I	Bársony László	
KÉRINGER László	KÉTK	I		
KERTESI Ingrid (Wrchovszkyné)	ének	IV	Sziklay Erika	
KERTÉSZ György	gordonka	II	Mező László	
KERTÉSZ Ottó	gordonka	III	Mező László	
KESZTHELYI Tamás	hegedű	II	Vermes Mária	
KIKUTA Keiko	hegedű	RK	Perényi Eszter	Japán
KIKUTA Shuichi	mélyhegedű	RK	Bársony László	Japán
KIRSCH János	trombita	III	Szűcs Zoltán	
KIS Piroska	mélyhegedű	I	Tóth Zoltán	
KISS József	oboa	II	Pongrácz Péter	
KISS Sándor Károly	zeneszerzés	III	Soproni József	
KISS Zsuzsanna	zeneszerzés	IV	Soproni József	
KOCSIS Adrea	hárfa	V	Lubik Hedvig	
KOCSIS Andrea	zongora	I	Baranyay László	
KÓCZLÁS Ferenc	harsona	I	Újfalusi László	
KOLLÁR Júlia	KÉTK	V		
KOLLÁR Zsuzsa	Zongora	V	Nemes Katalin	
KOLLAROU Meropi	zongora	RK	Rados Ferenc	Görögország
KÓMÁR Judit	hegedű	I	Halász Ferenc	
KOMLÓSI Ildikó	ének	IV	Ónody Márta	
	opera	I	Ónody Márta	
KONSTANTIN Menyhért	hegedű	IV	Tátrai Vilmos	
KORPONAI Nóra	KÉTK	III		
KOSZORÚS Tibor	harsona	II	Steiner Ferenc	
KOVÁCS Annamária	ének	II	Révhegyi Ferencné	
KOVÁCS György	trombita	II	Varasdy Frigyes	
KOVÁCS Ida Margit	mélyhegedű	V	Bársony László	
KOVÁCS Judit	hegedű	III	Halász Ferenc	
KOVÁCS Zsuzsanna	ének	II	Simándy József	
KOVÁCSIKNÉ FALVAY Edit	gordonka	V	Onczay Csaba	
KOVÁTS Andrea	gordonka	III	Koó Tamás	
KOVÁTS Péter	hegedű	IV	Lissauer Péter	
KOZMA Anikó	KÉTK	III		
KRUZSELY Marianna	oboa	I	Pongrácz Péter	
KUBINA Péter	gordon	II	Pege Aladár	
KUBOVICS Andrea	mélyhegedű	I	Tóth Zoltán	
KUMIKO Ide	zongora	RK	Zempléni Kornél	Japán
KUNSAGI István	karmesterk.	I	Lukács Ervin	
KURUCZ Tünde	zongora	IV	Rohmann Imre	
LAKATOS György	fagott	III	Janota Gábor	
LASSU Imre	KÉTK	IV		
	zeneszerzés	I	Petrovics Emil	kimaradt
LEGINDI Gábor	zongora	II	Bächer Mihály	

LENGYEL Gábor	ének	I	Fábry Edit	
LŐRINCZY Ildikó	KÉTK	II		
LŐRINCZY Lívía	hegedű	III	Bálint Mária	
LUBIK Ilona	hegedű	V	Pallagi János	
LUDVIG Éva	zongora	IV	Nádor György	
LUKÁCS István	mélyhegedű	III	Tóth Zoltán	ism.
LUKÁCS Judit	zongora	IV	Solymos Péter	
LUKÁCS Tünde	gordonka	II	Koó Tamás	
LUKIN Márta	ének	IV	Bende Zsolt	
LUKIN Zsuzsanna	KÉTK	V		
MÁCSAI János	zenetud.	I		
MAGDA Tünde	ütő	V	Petz Ferenc	
MAHR Paul	gordonka	RK	Onczay Csaba	USA
MAJOR Anna	hegedű	I	Komlós Péter	
MALMOS Edit	KÉTK	V		
MARKOVICS Erika	ének	II	Fábry Edit	
MARUZSA Tibor	kürt	V	Lubik Zoltán	
MÁTYUS Elvira	KÉTK	IV		
MÁTYUS Gabriella	orgona	II	Gergely Ferenc	
MÉRCSEI Piroska	KÉTK	V		
MERITS Miklós	kürt	IV	Lubik Zoltán Friedrich Ádám	
MERKHOFFER Zsuzsanna	KÉTK	III		
MESTERHÁZI Máté	zenetud.	V		
MESZÉNA Beáta	zenetud.	V		
MEZEI János	zenetud.	V		
MEZŐ Katalin	hegedű	I	Kapás Géza	
MIECZNIKOWSKI Tytus	gordonka	TK	Perényi Miklós	Lengyelo.
MIKLÓS Adél	hegedű	TK	Pallagi János	Románia
MIKLÓS Ágnes	mélyhegedű	II	Tóth Zoltán	
MINAMI Chiseko	zongora	RK	Kadosa Pál	Japán
MOCSÁRI Károly	zongora	IV	Nádor György	
MODIN Per Erik	mélyhegedű	RK	Tóth Zoltán	Svédország
MODRIÁN József	hegedű	V	Perényi Eszter	
MOHAY Miklós	zeneszerzés	IV	Szokolay Sándor	
MOKÁNY Gábor	mélyhegedű	I	Bársony László	
MOLINA Lluís Pérez	zongora	RK	Rohmann Imre	Spanyolo.
MOLNÁR Christine	hegedű	TK	Rásonyi Leila	Kanada
MOLNÁR Johanna	KÉTK	I		
MOLNÁR Stefánia	KÉTK	I		
MOLNÁR Tibor	klarinét	I	Balassa György	
MÓRICZ Klára	KÉTK	II		
MURÁNYI László	gordonka	IV	Onczay Csaba	
MÜLLER Eva-Maria	zongora	RK	Szegedi Ernő	NDK

NAGY Anna	zongora	II	Bächer Mihály	Debrecen	
NAGY Csaba	oboa	IV			
NAGY István	KÉTK	IV			
NAGY Iván	KÉTK	I			
NAGY Péter	klarinét	II	Kovács Béla		
NAGY Róbert	zongora	II	Bächer Mihály		
NAGY Sándor	klarinét	IV	Kovács Béla		
NAGY Zsolt	tuba	IV	Újfalusi László		
NAGY Zsuzsanna	KÉTK	IV			
NÉMETH József	ének	I	Simándy József		
NÉMETH Judit	ének	II	Kutrucz Éva		
NÉMETH Katalin	hegedű	I	Szász József		
NIIMI Hiroko	zongora	RK	Nádor György		Japán
NOBUKO Saito	zongora	RK	Solymos Péter		Japán
NODA Yumi	zongora	RK	Solymos Péter	Japán	
NÓGRÁDI Péter	zeneszerzés	V	Soproni József		
NOMURA Yuko	ének	RK	Sziklay Erika	Japán	
NOVÁK Zita	hegedű	IV	Perényi Eszter		
NOVÁKY Andrea	KÉTK	V			
NYIRŐ Ildikó	KÉTK	I			
OLÁH Sarolta	KÉTK	II			
OLÁH Zsuzsa	hegedű	III	Szász József		
OLIVEIRA PINTO Matias de	gordonka	RK	Onczay Csaba		
OLSVAY Endre	zeneszerzés	II	Bozay Attila		
ORAVECZ György	zongora	II	Lantos István		
ORBÁN János	harsóna	V	Steiner Ferenc		
O'RIORDAN Lygia	KÉTK	RK		Írország	
ORMANLIDISZ Nikosz	hegedű	V	Tátrai Vilmos		
OSVÁTH Zoltán	KÉTK	II			
OSWALD Lóránt	KÉTK	IV			
ÖBERG Bo	hegedű	RK	Lissauer Péter	Svédország	
ÖRDÖG László	KÉTK	V			
ŐRI Csilla	KÉTK	III			
PAJOR Éva	KÉTK	V			
PÁNCZÉL Éva	ének	III	Fábry Edit		
PAP Éva	zongora	IV	Zempléni Kornél		
PÁPAI Béla	KÉTK	III			
PAPP Andrea	oboa	I	Pongrácz Péter		
PAPP Gábor	hegedű	II	Kapás Géza		
PAPP Györgyi	hegedű	IV	Kapás Géza		
PATKÓ Csilla	KÉTK	II			
PATKÓS Sándor	fagott	II	Janota Gábor		

PAVELKA Linda	ének	RK	Fábry Edit	Kanada
PÉCSI Rita	KÉTK	IV		
PEGE László	gordon	V	Tibay Zoltán	
PEREGI Péter	ének	IV	Fábry Edit	
PERIC Marjana	gordonka	TK	Banda Ede	Jugoszlávia
PETÁK Ágnes	hárfa	III	Lubik Hedvig	
PETRICENKO Dimitri	zongora	TK	Lantos István	Franciao. ism.
PFEIFER Gyula	KÉTK	V		
PILZ János	hegedű	II	Kovács Dénes	
PINTÉR Eleonóra	KÉTK	V		
PLESS Attila	zongora	I	Szegedi Ernő	
PLESZKÁN Marianna	gordonka	III	Banda Ede	
PÓCS Katalin	zeneszerzés	I	Petrovics Emil	
PONGRÁCZ György	hegedű	V	Vermes Mária	
POZSGAI Tibor	zongora	V	Nemes Katalin	
PRINYI Csaba	gordon	IV	Pege Aladár	
PUSZTA Erzsébet	gordonka	IV	Csurgay István	
RÁBA Mária	KÉTK	IV-V		
RÁ CZ János	zongora	II	Lantos István	
RÁ CZ János	fuvola	II	Pröhle Henrik	
RÁ CZ Zoltán	ütő	V	Petz Ferenc	
RAIJAS Reima	zongora	RK	Falvai Sándor	Finnország
RÁKOSI András	zongora	V	Nemes Katalin	
RÁPLI Györgyi	KÉTK	III		
RÁ TZ Ágota	KÉTK	II		
RAWLINS Ivy	KÉTK	RK		USA
REMÉNYI Ágnes	KÉTK	IV		
REMÉNYI Eszter	gordonka	II	Csurgay István	
	KÉTK	III		
RÉVÉSZ László	orgona	II	Lehotka Gábor	
REZSŐFI Livia	fuvola	IV	Pröhle Henrik	
RÓNA Katalin	KÉTK	IV		
RÓNASZÉKI Tamás	hegedű	III	Kapás Géza	
ROSTA Árpád	zenetud.	III		
ROSTETTER Szilveszter	zenetud.	III		
ROSZKOS Péter	harsona	IV	Újfalusi László	
ROULEAU Gisele	zongora	RK	Nádor György	Kanada
RÓ CZEY Ferenc	zongora	V	Zempléni Kornél	
RÓ DER Iván	gordonka	V	Csurgay István	
SAJÓ József	KÉTK	V		
SALYÁMOSY Krisztina	KÉTK	II		
SÁNTA Jolán	ének	V	Ónody Márta	ism.
SÁNTA Zoltán	hegedű	V	Szász József	
SÁRKÁNY Kázmér	ének	II	Simándy József	

SÁRKÁNY Zsolt	ütő	III	Petz Ferenc	
SÁRKÖZI Ferenc	zongora	IV	Dráfi Kálmán	
SASHEGYI Ágnes	hárfa	V	Lubik Hedvig	
SCHUSZTER Andrea	hegedű	I	Perényi Eszter	
SCHUSZTER Csilla	hegedű	I	Komlós Péter	
SEPSY Katalin	KÉTK	IV		
SEREI Zsolt	karmesterk.	IV–V	Lukács Ervin	
SIIRALA Pia	hegedű	RK	Vermes Mária	Finnszág
SIPOSNÉ NAGY Erika	ének	V		csak mell.tárgy.
SMUTA Attila	KÉTK	V		
SOMBOR Anna	KÉTK	I		
SOMOGYI Eszter	ének	IV	Sziklay Erika	
SOMOGYI Peter	zenetud.	RK		USA
SOMORJAY Dorottya	zenetud.	V		
SOÓS ANDRÁS	karmesterk.	III	Lukács Ervin	
SOÓS Balázs	gordon	IV	Tibay Zoltán	
SPÁNYI Miklós	orgona	III	Gergely Ferenc	
STULLER Géza	hegedű	I	Halász Ferenc	
STULLER Gyula	hegedű	III	Halász Ferenc	tan. szab.
SUBICZ Edit	KÉTK	I		
SZABADI Vimos	hegedű	V	Halász Ferenc	ism.
SZABÓ Ferenc	zeneszerzés	I	Petrovics Emil	
SZABÓ Gábor	hegedű	III	Szenthelyi Miklós	
SZAKÁL Petra	ütő	III		Debrecen
SZALAY András	KÉTK	III		
SZALMÁS Rita	KÉTK	I		
SZÁNTÓ Gábor	gordon	III	Pege Aladár	
SZÁRY Judit	hegedű	III	Szász József	
SZÉCSI István	ének	II	Keönch Boldizsár	
SZEGZÁRDY-CSENGERY Kristóf	zenetud.	V		
SZÉKELY Ágnes	mélyhegedű	III	Bársony László	
SZÉKELY István	zongora	V	Kadosa Pál	
SZELÉNYINÉ HOLLÓ Marianna	zongora	V	Kadosa Pál	
SZENDRÉNYI Katalin	ének	V	Kutrucz Éva Sziklay Erika	
SZÉP Gyula	hegedű	V	Szenthelyi Miklós	ism.
SZERENCSES Márta	zongora	I	Zempléni Kornél	
SZEVERÉNYI Márta (Liptainé)	KÉTK	V		
SZIGETI András	klarinét	I	Balassa György	
SZILÁGYI Béla	ének	IV	Keönch Boldizsár	
SZILÁGYI György	KÉTK	IV		
SZIRTES Katalin	KÉTK	II		
SZITHA Tünde	zenetud.	III		
SZOJKA Sarolta	oboa	V	Pongrácz Péter	
SZOKOLAY Ádám	fuvola	V	Kovács Lóránt	

SZOKOLAY Balázs	zongora	V	Kocsis Zoltán	ism.
SZONDA Éva	ének	IV	Sziklay Erika	
SZÖLLÖSY VÁGÓ Janka	fagott	TK	Janota Gábor	Jugoszlávia
SZÓNYI Tibor	hegedű	IV	Tátrai Vilmos	
SZÚCS Gábor	hegedű	IV	Szász József	
SZÚCS Sándor	KÉTK	III		
TÁBORI Patricia	KÉTK	IV		
TAKÁCS Annamária	ének	III	Bende Zsolt	
TAKÁCS Zoltán	hegedű	V	Pallagi János	
TAKÁTS Ingeborg	KÉTK	I		
TALIGÁS Lajos	karmesterk.	III	Lukács Ervin	
TANIMOTO Satoko	zongora	TK	Solymos Péter	Japán
TARCAI Melinda	KÉTK	V		
TASSONYI Zsolt	klarinét	V	Kovács Béla	
TEREBESI André	zongora	RK	Rados Ferenc	NSZK
TESSÉNYI Judit	hegedű	III	Bálint Mária	
TÓKA Szabolcs	orgona	III	Gergely Ferenc	
TORNYI Beáta	KÉTK	IV		
TÓTH Erika	hegedű	II	Kapás Géza	
TÓTH Etelka	KÉTK	V		
TÓTH Györgyi	oboa	II	Pongrácz Péter	
TÓTH Judit	hegedű	V	Kiss András	ism.
TÓTH Norbert Csaba	gordon	IV	Pege Aladár	
TÓTH Zoltán	gordonka	III	Onczay Csaba	
TÓTH Zoltán	trombita	IV	Sz�cs Zoltán	
TŐKÉS Mária	K�TK	IV		
TURJAY Rita	fuvola	III	Kovács Lóránt	
UDVARDY Gizella	oboa	V	Pongrácz Péter	
UR Bertalan	K�TK	III		
UTASSY Ferenc	K�TK	I		
ÜRMÖSSY Imre	�nek	V	Bende Zsolt	
VÁCZI Zoltán	�t�	IV	Petz Ferenc	
VADÁSZ Gyula	hegedű	IV	Vermes Mária	
VALUNÉ PETROVÁN Mária	orgona	V	Lehotka Gábor	
VÁRALLYAY �gnes	zongora	I	Lantos István	
VARGA Piroska	K�TK	IV		
VARGA Zoltán	k�rt	III	Tarjáni Ferenc	
VÁRHELYI Lilla	K�TK	II		kimaradt
VAVRINECZ �va	gordon	V	Tibay Zoltán	
V�GH Csaba	k�rt	III	Tarjáni Ferenc	
VÉKEY Marianna	K�TK	V		
VELENCZEI Tamás	trombita	III	Varasdy Frigyes	
VENEKEI István	harsona	III	Steiner Ferenc	
VEREBICS Ibolya	�nek	II	Keönch Boldizsár	

VIGH Andrea	hárfa	II	Lubik Hedvig	
VIGH Kristóf	zongora	V	Baranyay László	
VINCZE Gábor Péter	ének	I	Bende Zsolt	
VINCZE Judit	hegedű	II	Vermes Mária	
VIRÁGH András	orgona	V	Gergely Ferenc	
VISONTAI Katalin	KÉTK	V		
VODALOV Liljana	zongora	TK	Lantos István	Jugoszlávia
WATANABE Kenji	zongora	RK	Solymos Péter	Japán
WATANABE Kishiko	zongora	RK	Solymos Péter	Japán
WOLLMANN Mira	zongora	V	Lantos István	
WÜRTZ Klára	zongora	I	Kocsis Zoltán	
YANNATOS Elpis	zongora	TK	Falvai Sándor	Ausztrália
ZSIGMOND Zoltán	zongora	IV	Zempléni Kornél	
ZSOLDOS Gábor	ütő	III	Petz Ferenc	
ZS. SZABÓ Mária	hegedű	V	Perényi Eszter	

ELŐKÉSZÍTŐ TAGOZAT

NÉV	TANSZAK	ÉVF.	FŐTÁRGY TANÁR	MEGJEGYZÉS
ADAMEK Tünde	zongora	VI	Kováts Gábor	
ALMÁSI Zoltán	hegedű	VII	Halász Ferenc	
ÁNGYÁN Krisztina	zongora	VII	Máthé Miklósné	
ÁNGYÁN Tamás	hegedű	VII	Kiss András	
BARANYI Anikó	hegedű	VII	Szenthelyi Miklós	
BOGÁR RITA	hegedű	IV	Vermes Mária	
C. NAGY Kolozs	zongora	X	Keveházi Gyöngyi	kimaradt
CZENKE Anita	zongora	VI	Keveházi Gyöngyi	
CS. NAGY Ildikó	zongora	VIII	Nádor György	
CSIZMADIA Andrea	zongora	X	Esztó Zsuzsa	
DÉNES István	zongora	VII	Keveházi Gyöngyi	
DEVICH Johanna	zongora	VIII	Máthé Miklósné	
FADDI Sarolta	zongora	V	Esztó Zsuzsa	
FOGEL Frigyes	gordonka	IV	Koó Tamás	
GEDEI Andrea	zongora	VII	Kováts Gábor	ism.
GODÁNY Beatrix	hegedű	VIII	Kovács Dénes	
HAFFNER Andrea	hegedű	VIII	Kiss András	
HAFFNER Eszter	hegedű	V	Kiss András	
ILLÉNYI Ferenc	hegedű	IX	Kovács Dénes	
ILLÉNYI Katalin	hegedű	IV	Kovács Dénes	
KECSKÉS Balázs	zongora	IX	Máthé Miklósné	
KERTÉSZ Rita	zongora	VI	Máthé Miklósné	
KISS Ildikó	hegedű	VIII	Szász József	
KISS Mónika	hegedű	V	Pallagi János	
KOCSIS Tamás	hegedű	V	Kapás Géza	
KOVÁCS Anikó	hegedű	VII	Szenthelyi Miklós	
KOVALSZKI Mária	zongora	VIII	Máthé Miklósné	
LAKATOS Gyula	hegedű	VI	Kapás Géza	kimaradt
MARCZI Zoltán	zongora	X	Kováts Gábor	
MORZSA Oszkár	zongora	IX	Nádor György	

NAGY László	zongora	VIII	Keveházi Gyöngyi	
NAGY Róbert	gordonka	IX	Onczay Csaba	
NAGY Zsuzsanna	hegedű	VIII	Kiss András	
NÉMETH Andrea	zongora	IX	Kováts Gábor	
NOVÁK Anikó	zongora	VII	Nádor György	
PERTIS Attila	zongora	X	Máthé Miklósné	
SÁNTA Ferenc	hegedű	V	Szenthelyi Miklós	
SÁROSI Péter	hegedű	IV	Vermes Mária	
SIMON Béla	zongora	X	Nádor György	
SOLTÉSZ Ildikó	hegedű	VII	Kiss András	
SÜTŐ Károly	gordonka	IX	Csurgay István	
SZALKAI Barnabás	zongora	VI	Nádor György	kimaradt
SZLÁVIK Zsuzsanna	hegedű	V	Szenthelyi Miklós	
SZTANKAY Klára	zongora	IX	Nádor György	
SZŰCS Marianna	hegedű	IV	Lissauer Péter	
TOKY Gyula	hegedű	VII	Kovács Dénes	ism.
TÖNKÖLY József	klarinét	X	Balassa György	
TUSKA Zoltán	hegedű	VI	Csontha András	
VÁRADI Zsolt	zongora	IX	Nádor György	
VÁRJON Dénes	zongora	IX	Keveházi Gyöngyi	
ZÁDORI László	zongora	VI	Máthé Miklósné	

A LISZT FERENC ZENEMŰVÉSZETI FŐISKOLA
EGYETEMI ÁGAZATÁN KIADOTT OKLEVELEK

1982/83

AZ ÉNEK SZAKON

operaénekes és szakközépiskolai énektanár oklevelet nyert

Bokor Jutta
Dénes Zsuzsanna

operaénekes oklevelet nyert

Andrejcsik István

énekművész és szakközépiskolai énektanár oklevelet nyert

Csordás Klára
Erdélyi Erzsébet
Sánta Jolán
Szendrényi Katalin
Ürmössy Imre

szakközépiskolai énektanár oklevelet nyert

Siposné Nagy Erika

A FUVOLA SZAKON

fuvola kamaraművész és szakközépiskolai fuvolatanár oklevelet nyert

Alföldy-Boruss Eszter
Dratsay Ákos
Horváth Csaba

AZ OBOA SZAKON

oboa kamaraművész és szakközépiskolai oboatanár oklevelet nyert

Szojka Sarolta
Udvardy Gizella

A KLARINÉT SZAKON

klarinét kamaraművész és szakközépiskolai klarinéttanár oklevelet nyert

Fülöp László
Gáy Tamás
Kálmán Zoltán
Tassonyi Zsolt

A KÜRT SZAKON

kürtművész és szakközépiskolai kürttanár oklevelet nyert
Maruzsa Tibor

kürt kamaraművész és szakközépiskolai kürttanár oklevelet nyert
Harsányi Péter

A TROMBITA SZAKON

trombitaművész és szakközépiskolai trombitatanár oklevelet nyert
Csikós Benedek

trombita kamaraművész és szakközépiskolai trombitatanár oklevelet nyert
Horváth László

A HARSONA SZAKON

harsonaművész és szakközépiskolai harsonatanár oklevelet nyert
Cserháti János
Fogarasi Gábor
Hegedűs Gábor
Orbán János

AZ ÜTŐ SZAKON

ütő kamaraművész és szakközépiskolai ütőtánár oklevelet nyert
Rácz Zoltán

ütő kamaraművész oklevelet nyert
Magda Tünde

A KÖZÉPISKOLAI ÉNEKTANÁR- ÉS KARVEZETŐKÉPZŐ SZAKON

középiskolai énektanár, karvezető és zeneelmélet-tanár oklevelet nyert
Sajó József
Tóth Etelka

középiskolai énektanár és karvezető oklevelet nyert
Alpár Tibor
Birinyi Erzsébet
Deák András
Drucker Péter
Fazekas Éva
Gráf Zsuzsanna
Gulyás Andrea
Győrfi Katalin

Heller Erika
Hordós Éva
Kollár Júlia
Lukin Zsuzsanna
Malmos Edit
Mércsei Piroška
Nováky Andrea
Ördög László
Pajor Éva
Pfeifer Gyula
Pintér Eleonóra
Rába Mária
Smuta Attila
Szeverényi Márta
Tarcai Melinda
Vékey Marianna
Visontai Katalin

A HEGEDŰ SZAKON

hegedűművész és szakközépiskolai hegedűtanár oklevelet nyert
Tóth Judit

hegedűművész oklevelet nyert
Modrián József
Szabadi Vilmos

hegedű kamaraművész és szakközépiskolai hegedűtanár oklevelet nyert
Járdányi Zsófia
Lubik Iona
Takács Zoltán

hegedű kamaraművész oklevelet nyert
Fejér György
Györgyei Szabó Amanda
Ormanlidisz Nikosz
Pongrácz György
Sánta Zoltán
Szép Gyula

szakközépiskolai hegedűtanár oklevelet nyert
Bendik Ágota
Káldor Zsuzsa

A MÉLYHEGEDŰ SZAKON

mélyhegedű kamaraművész oklevelet nyert

Cseresznyés Gyula

Fügedi Zsuzsanna

szakközépiskolai mélyhegedűtanár oklevelet nyert

Bartos Balázs

Kovács Ida

A GORDONKA SZAKON

gordonkaművész és szakközépiskolai gordonkatanár oklevelet nyert

Banda Pál

gordonka kamaraművész oklevelet nyert

Behán László

szakközépiskolai gordonkatanár oklevelet nyert

Róder Iván

A GORDON SZAKON

gordon kamaraművész és szakközépiskolai gordonatanár oklevelet nyert

Pege László

Vavrincez Éva

A ZENESZERZÉS SZAKON

zeneszerző és zeneelmélet-tanár oklevelet nyert

Nógrádi Péter

A KARMESTERKÉPZŐ SZAKON

karmester oklevelet nyert

Serei Zsolt

A ZONGORA SZAKON

zongoraművész és szakközépiskolai zongoratanár oklevelet nyert

Gulyás István

Róczey Ferenc

Szokolay Balázs

szakközépiskolai zongoratanár oklevelet nyert

Czitrovszky Ilona
Harazdy Miklós
Hargitai Imre
Holló Marianna
Petricenko Dimitri
Pozsgai Tibor
Rákosi András
Víggh Kristóf
Yannatos Elpis

AZ ORGONA SZAKON

orgonaművész és szakközépiskolai orgona- és zeneelmélet-tanár oklevelet nyert

Valuné Petrován Mária
Virágh András

A HÁRFA SZAKON

hárfa kamaraművész és szakközépiskolai hárfatanár oklevelet nyert

Banda Judit
Kocsis Andrea

A ZENETUDOMÁNYI SZAKON

muzikológus oklevelet nyert

Hajnóczy Csaba
Mesterházi Máté
Meszéna Beáta
Mezei János
Somorjay Dorottya
Szegszárdy-Csengery Kristóf

IV.

A DIPLOMAHANGVERSENYEK
MŰSORAI

A DIPLOMAHANGVERSENYEK MŰSORA ÉS A DIPLOMADOLGOZATOK CÍME

(A műsorokat az államvizsga-jegyzőkönyvek alapján közöljük,
amennyiben ott feltüntették)

Alföldy-Boruss Eszter fuvola kamaraművészi diplomahangversenyének műsora:

Bach: c-moll partita
Prokofjev: D-dúr szonáta
Mozart: G-dúr koncert
Bach: c-moll triószonáta a Musikalisches Opfer-ből

Alpár Tibor karvezetői diplomahangversenyének műsora:

Purcell: Remember not, Lord
Bartók: Ne menj el
Cipósütés (kiszenekari kísérettel)

Banda Judit hárfa kamaraművészi diplomahangversenyének műsora:

Parry: D-dúr szonáta
Fournier: Forrás az erdőben
Ravel: Introduction et Allegro
Debussy: Szonáta fuvolára, brácsára és hárfára

Banda Pál gordonkaművészi diplomahangversenyének műsora:

Bach: c-moll szvit
Kodály: Szólószonáta, Op. 8
Beethoven: A-dúr szonáta, Op. 69
A. Webern: Három darab
Dvořák: Gordonkaverseny

Behán László gordonka kamaraművészi diplomahangversenyének műsora:

Bach: C-dúr szvit
Francoeur: Adagio és Allegro vivo az E-dúr szonátából
Dvořák: g-moll rondo
Brahms: F-dúr szonáta gordonkára és zongorára

Bendik Ágota szakközépiskolai hegedűtanári diplomahangversenyének műsora:

Bach: E-dúr partita
Beethoven: F-dúr (Tavaszi) szonáta, Op. 24
Sibeliusz: Hegedűverseny

Birinyi Erzsébet karvezetői diplomahangversenyének műsora:

Tomkins: See, the shepherds' queen
Nagy O.: Párizsban járt az ősz (Ady Endre verse)

Cseresznyés Gyula mélyhegedű kamaraművészi diplomahangversenyének műsora:

Bach: c-moll csellószvit (átirat)
Schubert: a-moll (Arpeggione) szonáta
Bartók–Serly: Brácsaverseny

Cserhádi János harsonaművészi diplomahangversenyének műsora:

Zoccarini: A-dúr concerto
Bach: Liebster Herr Jesu
Pergolesi: Stabat mater – Eja mater
Csajkovszkij: Pique Dame – Paulina áriája
Nyeszterov: Koncert
Dvorácek: Tema con variazioni
Bartók: Székely lassú
Bach: g-moll fuga
Másik J.: Déli Banya

Csikós Benedek trombitaművészi diplomahangversenyének műsora:

Telemann: D-dúr koncert
Haydn: G-dúr kvartett – II. tétel
Albinoni: C-dúr concerto
Casterede: Sonatine
Mozart: E-dúr adagio
Mihály A.: Kis toronyzene

Csordás Klára énekművészi diplomahangversenyének műsora:

Mozart: Titus – Sextus A-dúr áriája
Purcell: Dido és Aeneas – Záróduett és Dido búcsúja
Schubert: Sulejka I–II
Gémesi G.: Az áhítat zsoltárai – 3 Radnóti-dal
Berg: Vier Lieder, Op. 4 – No.1., 4.
Mahler: Rückert-dalok

Czitrovszky Ilona szakközépiskolai zongoratanári diplomahangversenyének műsora:

Mozart: d-moll fantázia, K.397
Debussy: 2 prelúd
Prokofjev: Szonáta
Schumann: fisz-moll szonáta

Deák András karvezetői diplomahangversenyének műsora:

Brahms: Es ist das Heil uns kommen her
Karai: De profundis

Dratsay Ákos fuvola kamaraművészi diplomahangversenyének műsora:

Bach: h-moll szonáta
Mozart: C-dúr andante
F. Martin: Ballada
Debussy: Szonáta fuvolára, brácsára és hárfára
Jolivet: Fuvolaverseny

Drucker Péter karvezetői diplomahangversenyének műsora:

Mendelssohn: Ruhethal
Jagdlied
Vajda J.: Ave maris stella

Erdélyi Erzsébet énekművészi diplomahangversenyének műsora:

Bach: Magnificat – Duett altra és tenorra
Bach: Máté passió – Erbarme dich
Brahms: Brácsadalok
Gluck: Orfeusz G-dúr áriája
Mahler: Gyermekgyászadalok

Fazekas Éva karvezetői diplomahangversenyének műsora:

Kodály: Hej, Bürgözdí Bandi
Vaughan-Williams: The love's ghost

Fejér György hegedű kamaraművészi diplomahangversenyének műsora:

Bach: d-moll partita – Allemande, Courante, Sarabande, Gigue
Mozart: A-dúr hegedűverseny, K.219
Schumann: d-moll szonáta

Fogarasi Gábor harsonaművészi diplomahangversenyének műsora:

Pergolesi: F-dúr szimfónia
F. Martin: Ballada
Guillmant: Morceau symphonique
Farnaby: Szvit

Fülöp László klarinét kamaraművészi diplomahangversenyének műsora:

Weber: Esz-dúr concertino, Op. 26
Stravinsky: Három darab szólóklarinétra
Weiner: Balladar klarinétra és zongorára
Mozart: A-dúr klarinétötös, K.581

Gáy Tamás klarinét kamaraművészi diplomahangversenyének műsora:

Mozart: A-dúr klarinétverseny
Schumann: Fantasiestücke
Bartók: Kontrasztok

Gráf Zsuzsanna karvezetői diplomahangversenyének műsora:

Schubert: Gott im Ungewitter

Kodály: Kit kéne elvenni

Gulyás Andrea karvezetői diplomahangversenyének műsora:

Certon: J'azy le hebours

Liszt: Ave Maria

Gulyás István zongoraművészi diplomahangversenyének műsora:

Dohnányi: C-dúr rapszódia

Scarlatt: Két szonáta

Grieg: Peer Gynt – I. szvit

Liszt: Gondolatok a halálról

Don Carlos-parafrázis

Haydn: G-dúr zongoraverseny

Győrfi Katalin karvezetői diplomahangversenyének műsora:

Marenzio: O rex gloriae

Dávid: Öt egyenemű kórus József Attila verseire

Györgyei Szabó Aranka hegedű kamaraművészi diplomahangversenyének műsora:

Mozart: B-dúr hegedű-brácsa duó

Bach: Chaconne

Mendelssohn: e-moll hegedűverseny

Hajnóczy Csaba muzikológusi szakdolgozatának címe:

Rock and roll

Harazdy Miklós szakközépiskolai zongoratanári diplomahangversenyének műsora:

Bach: Olasz koncert

Beethoven: F-dúr szonáta, Op. 10. No.2

Brahms: A szép Magelone – részletek

Liszt: h-moll szonáta

Hargitai Imre szakközépiskolai zongoratanári diplomahangversenyének műsora:

Bach: F-dúr angol szvit

Beethoven: 6 bagatell, Op. 126

Schubert: a-moll szonáta, Op. 164

Debussy: Estampes

Harsányi Péter kürt kamaraművészi diplomahangversenyének műsora:

Chr. Förster: Esz-dúr kürtverseny
Bach: Alt ária a h-moll miséből
Gordigiani: gyertyát égetek minden szombat este
Kocsár: Repliche No.2
Cherubini: II. szonáta
Haydn: A vándor
R. Strauss: Zueignung
Brahms: Sommerabend
Mozart: Esz-dúr kvintett, K.407

Hegedűs Gábor harsonaművészi diplomahangversenyének műsora:

Ariosti: Sonata
Bach: 2 tétel a h-moll partitából
Spisak: Koncert
Poot: Impromptu
Sáry L.: Kotyogó kő egy korsóban
Purcell, Mouret, Susato művei

Heller Erika karvezetői diplomahangversenyének műsora:

Mozart: Justum deduxit Dominus, K.326
Bartók: A zenekarkíséretes egyneműkarokból: Huszárnóta
Bolyongás
Resteknek nótája

Holló Marianna szakközépiskolai zongoratanári diplomahangversenyének műsora:

Bach: c-moll partita
Debussy: Suite bergamasque
Rahmaninov: 3 prelűd (gisz-moll, E-dúr, h-moll)
Liszt: Dante-szonáta

Hordós Éva karvezetői diplomahangversenyének műsora:

Liszt: Graduale a Koronázási miséből
Bartók: Ne hagyj itt
Csujogató

Horváth Csaba fuvola kamaraművészi diplomahangversenyének műsora:

Boehm: Grande polonaise
Doppler: Prágai emlék
Jolivet: Chant de Linos
Quantz: e-moll koncert

Horváth László trombita kamaraművészi diplomahangversenyének műsora:

Torelli: Concerto in D
Bach: G-dúr szvit
Neruda: Concerto in Eb
Arutjunjan: Trombitaverseny
B. Hummel: 3 kép
G. Gabrieli: 2 canzona

Járdányi Zsófia hegedű kamaraművészi diplomahangversenyének műsora:

Bach: h-moll partita
Brahms: c-moll trió, Op. 101
Mozart: A-dúr hegedűverseny, K.219

Káldor Zsuzsa szakközépiskolai hegedűtanári diplomahangversenyének műsora:

Bach: h-moll partita – Allemande, Courante, Sarabande, Gigue
Schubert: C-dúr fantázia
Prokofjev: D-dúr hegedűverseny

Kálmán Zoltán klarinét kamaraművészi diplomahangversenyének műsora:

Mozart: A-dúr klarinétötös
Stravinsky: 3 szőlődarab
Weber: Grand duo concertant
Seiber: Concertino

Kocsis Andrea hárfa kamaraművészi diplomahangversenyének műsora:

Bach: g-moll szonáta
Mozart: C-dúr versenymű fuvolára és hárfára
Debussy: Doctor Gradus ad Parnassum
Danseuses de Delphes
Hindemith: Szonáta

Kollár Júlia karvezetői diplomahangversenyének műsora:

Bruckner: Libera me
Vajda J.: Álmok

Kovács Ida szakközépiskolai mélyhegedűtanári diplomahangversenyének műsora:

Eccler: g-moll szonáta
Bach: c-moll szvit
Milhaud: Brácsaverseny

Lubik Ilona hegedű kamaraművészi diplomahangversenyének műsora:

Mozart: e-moll szonáta, K.304 (300c)
Bach: Chaconne
Csajkovszkij: Hegedűverseny

Lukin Zsuzsanna karvezetői diplomahangversenyének műsora:

Brahms: Es geht ein Wehen
Kodály: Angyalok és pásztrok

Magda Tünde ütő kamaraművészi diplomahangversenyének műsora:

Bach: Esz-dúr csellószvit
Dahl: Duettino concertante
Jolivet: Suite en concert
Valassa: Quartetto

Malmos Edit karvezetői diplomahangversenyének műsora:

Pachelbel: Magnificat
Farkas: Az öröm illan (Tóth Árpád verse)

Marusza Tibor kürtművészi diplomahangversenyének műsora:

Franz Strauss: Téma és variációk
Debussy: Danseuses de Delphes
Doctor Gradus ad Parnassum
Rosetti: Esz-dúr versenymű két kürtre
Reményi A.: De profundis
Debussy: Clair de lune
Farnaby: The old spagnoletta
His dream
A toy

Mércsei Piroska karvezetői diplomahangversenyének műsora:

Schütz: Dunque addio
Wolf: Ergebung
Erhebung

Mesterházi Máté muzikológusi diplomadolgozatának címe:

Joseph Haydn operái. Műfajok, formák, affektusok – az áriák tipológiája

Meszéna Beáta muzikológusi diplomadolgozatának címe:

Szemponatok az új stílusú magyar népdalok rendszerezésére

Mezei János muzikológusi diplomadolgozatának címe:

Zimmermann Antal vonóskvintettjei

Nógrádi Péter zeneszerzői diplomahangversenyének műsora:

Metamorfózisok zenekarra
Divertimento hegedűre, klarinétra és kürtre
Kórusmű 12 szólamra

Nováky Andrea karvezetői diplomahangversenyének műsora:

Haydn: Der Greis
Bartók: Isten veled

Orbán János harsonaművészi diplomahangversenyének műsora:

Albrechtsberger: Harsonaverseny
Mozart: Figaro házassága – Cherubin áriája
Mozart: Exsultate, jubilate – Alleluja
Spisak: Concertino
Ropartz: Konzert
Corelli: Trió

Ormanlidisz Nikosz hegedű kamaraművészi diplomahangversenyének műsora:

Schubert: a-moll szonáta, D 385
Bach: Adagio és fuga a C-dúr szólószonátából, BWV 1005
Brahms: Hegedűverseny, Op. 77

Ördög László karvezetői diplomahangversenyének műsora:

Schumann: Cigányélet
Gastoldi: L'innamorato
L'ardito

Pajor Éva karvezetői diplomahangversenyének műsora:

Marenzio: Solo e pensoso
Kodály: Sík Sándor Te Deuma

Pege László gordon kamaraművészi diplomahangversenyének műsora:

Bach: III. szvit – Allemande
Eccles: a-moll szonáta
Rossini: Duettino gordonkára és nagybőgőre
Koussevitzky: fizs-moll koncert

Petricenko Dimitri szakközépiskolai zongoratanári diplomahangversenyének műsora:

Liszt: B-A-C-H fantázia és fuga
Bach: Wohltemperiertes Klavier I – c-moll prelúdium és fuga
Haydn: D-dúr szonáta
Liszt: II., III., IV. Mefiszto-keringő
Hangnem nélküli bagatell
Mefiszto-polka

Pfeifer Gyula karvezetői diplomahangversenyének műsora:

Machaut: Mise – Kyrie és Gloria
Lendvay: Sotto voce No.2

Pintér Eleonóra karvezetői diplomahangversenyének műsora:

Schütz: Heu mihi, Domine

Kodály: Este (Gyulai Pál versére)

Pongrácz György hegedű kamaraművészi diplomahangversenyének műsora:

Bach: g-moll szólószonáta – Adagio és Fúga

Ravel: Szonáta hegedűre és csellóra

Csajkovszkij: Hegedűverseny

Pozsgai Tibor szakközépiskolai zongoratanári diplomahangversenyének műsora:

Mozart: Duport-variációk, K.573

Beethoven: Fisz-dúr szonáta, Op. 78

Chopin: g-moll ballada

Liszt: h-moll szonáta

Rába Mária karvezetői diplomahangversenyének műsora:

Palestrina: Missa De beata vergine – Kyrie

Debussy: Tavaszköszöntő

Rácz Zoltán ütő kamaraművészi diplomahangversenyének műsora:

Sáry L.: Kotyogó kő egy korszóban

Bach: h-moll partita, BWV 1002

Mozart: c-moll adagio és rondo (Üvegharmonika-kvintett), K.617

Stockhausen: Zyklus No.9

Xenakis: Psappha

Rákosi András szakközépiskolai zongoratanári diplomahangversenyének műsora:

Scarlatti: 2 szonáta (G-dúr, A-dúr)

Beethoven: C-dúr (Waldstein) szonáta

Liszt: Manók tánca

Tarantella

Schumann: Karnevál

Rőczey Ferenc zongoraművészi diplomahangversenyének műsora:

Beethoven: d-moll szonáta, Op. 31. No.2

Schubert: a-moll szonáta, Op. 164

Schönberg: Hat kis zongoradarab, Op. 19

Brahms: f-moll szonáta, Op. 5

Bartók: III. zongoraverseny

Röder Iván szakközépiskolai gondokatanári diplomahangversenyének műsora:

Vitali: Chaconne

Bach: C-dúr szvit – Preludium, Sarabande, Bourrée I–II

Kodály: Szólószonáta – I. tétel

Bach: Alt-ária a János passióból

Haydn: C-dúr gondokaverseny

Sajó József karvezetői diplomahangversenyének műsora:

Wilbye: Adieu, sweet Amaryllis
Verdi: Stabat mater

Sánta Jolán énekművészi diplomahangversenyének műsora:

Händel: Messiás – Ária
Händel: Messiás – Alt-tenor duett
Mozart: Abendempfindung
Brahms: Zwei Gesänge für eine Altstimme
Dvořák: Stabat mater
Wolf: Verborgtheit
Er ist's
Bartók: Nyolc magyar népdal – No.1., 2., 3.
Kodály: Mónár Anna

Sánta Zoltán hegedű kamaraművészi diplomahangversenyének műsora:

Bach: Chaconne
Ravel: Trió
Csajkovszkij: Hegedűverseny, Op. 35

Serei Zsolt karmesteri diplomahangversenyének műsora:

Berlioz: Római karnevál – nyitány
Mahler: Kindertotenlieder
Schubert: VII., C-dúr szimfónia

Siposné Nagy Erika szakközépiskolai énektanári diplomahangversenyének műsora:

Gordigiani: Ognì sabato aurete il lume acceso
Strauss: Halottak napján
Poulenc: Le sommeil

Smuta Attila karvezetői diplomahangversenyének műsora:

Rore: Non é ch'ìl duol mi scemi
Szokolay: A zengő csuda-erdő balladája

Somorjay Dorottya muzikológusi diplomadolgozatának címe:

Franz Schubert: Lazarus

Szabadi Vilmos hegedűművészi diplomahangversenye helyett a Magyar Rádió Országos Hegedűversenyén (I. díj) játszott műsorát fogadták el:

I. forduló: Schubert: a-moll szonáta – I. tétel
Paganini: IV. capriccio
II. forduló: Mozart: A-dúr hegedűverseny, K.219 – I. tétel
Ravel: Tzigane
III. forduló: Brahms: Hegedűverseny

Szegszárdy-Csengery Kristóf muzikológusi diplomadolgozatának címe:
Robert Volkmann és kamarazenéje

Szendrényi Katalin énekművészi diplomahangversenyének műsora:

Händel: Alcina – Alcina áriája
Mozart: Ch'io mi scordi di te: Hangversenyária
Brahms: Auf dem Kirchhofe
 Vergebliches Ständchen
Wagner: Wesendonk-dalok
Berg: Die Nachtigall
 Wozzeck – Marie bölcsődala
Sugár: Hősi ének – Szoprán szóló

Szeverényi Márta karvezetői diplomahangversenyének műsora:

Monteverdi: Ah, dolente partita
Kodály: Gergely-járás

Szójka Sarolta oboa kamaraművészi diplomahangversenyének műsora:

Vivaldi: d-moll oboaverseny, RV 454
Mozart: C-dúr oboaverseny, K.314
Britten: Fantasy
Bozay: Tételpár, Op. 18

Szokolay Balázs zongoraművészi diplomahangversenyének műsora:

Bach: c-moll toccata, BWV 911
Mozart: a-moll rondo, K.511
Beethoven: A-dúr szonáta, Op. 101
Brahms: g-moll rapszódia, Op. 79
Schumann: Bunte Blätter, Op. 99
Bach: d-moll koncert, BWV 1052
Mozart: d-moll koncert, K.466

Takács Zoltán hegedű kamaraművészi diplomahangversenyének műsora:

Bach: Chaconne
Ravel: Szonáta
Brahms: Hegedűverseny

Tarcai Melinda karvezetői diplomahangversenyének műsora:

Victoria: O vos omnes
Schubert: Die Nacht
 Mailied

Tassonyi Zsolt klarinét kamaraművészi diplomahangversenyének műsora:

Beethoven: B-dúr trió, Op. 11
Bozza: Olasz fantázia
Hidas: Fantázia klarinétra és zongorára
Seiber: Andantino pastorale
Rossini: Bevezetés, téma és variációk

Tóth Etelka karvezetői diplomahangversenyének műsora:

Morley: Ó, mily búsító
No, no, Nigella

Tóth Judit hegedűművészi diplomahangversenyének műsora:

Mozart: e-moll szonáta, K.304
Schubert: g-moll szonatina
Csajkovszkij: Valse scherzo
Beethoven: D-dúr szonáta, Op. 12. No.1
Bartók: I. rapszódia
Bartók: Hegedűverseny

Udvardy Gizella oboa kamaraművészi diplomahangversenyének műsora:

Vivaldi: c-moll szonáta
Pasculli: Concerto
Mozart: F-dúr kvartett, K.370
Bozay: Tételpár

Ürmössy Imre énekművészi diplomahangversenyének műsora:

Bach: Ich habe genug (82. kantáta)
Mozart: Per questa bella mano (hangversenyária)
Schumann: Dichterliebe – 10 dal
Kodály: Ádám, hol vagy?
Öreg vagyok

Valuné Petrován Mária orgonaművészi diplomahangversenyének műsora:

Kodály: Preludium
Liszt: Ad nos, ad salutarem undam
Bach: e-moll preludium és fúga, BWV 548
Dupré: Variations sur un Noël

Vavrinecz Éva gordon kamaraművészi diplomahangversenyének műsora:

Vivaldi: e-moll szonáta
Bach: D-dúr gambaszonáta – Adagio, Allegro
Dittersdorf: Duo
Kodály–Tibay: Epigrammák
Hoffmeister: Koncert No.1

Vékey Marianna karvezetői diplomahangversenyének műsora:

F. Martin: Mise – Sanctus

Smetana: Lakodalmi kórus az Eladott menyasszony c. operából

Vígh Kristóf szakközépiskolai zongoratanári diplomahangversenyének műsora:

Bach: esz-moll prelúdium és fuga

Liszt: Obermann völgye

E-dúr legenda (Szent Ferenc a hullámokon jár)

Debussy: 2 prelúd (A lenhajú lány, Elsüllyedt katedrális)

Ravel: D-dúr zongoraverseny

Virágh András orgonaművészi diplomahangversenyének műsora:

Bach: Esz-dúr preludium és fuga, BWV 552

c-moll triószonáta, BWV 526

e-moll preludium és fuga, BWV 548

Koloss: Reflexions

Liszt: Ad nos, ad salutarem undam

Visontai Katalin karvezetői diplomahangversenyének műsora:

Brahms: Der Falke

Kodály: Cigánysírató

Yannatos Elpis szakközépiskolai zongoratanári diplomahangversenyének műsora:

Beethoven: 6 bagatell, Op. 126

Chopin: Fantasia, Op. 49

Szkrjabin: Etűd, Op. 42. No.5

Rahmaninov: Prelűd, Op. 32. No.10

Prelűd, Op. 23. No.2

Prokofjev: Szonáta No.3

V.

KÖZPONTI HIVATALOK ÉS
SZERVEZETI EGYSÉGEK,
A FŐISKOLA DOLGOZÓI

KÖZPONTI HIVATALOK ÉS SZERVEZETI EGYSÉGEK A FŐISKOLA DOLGOZÓI

REKTORI TITKÁRSÁG

HORVÁTH LAJOSNÉ titkárságvezető
HORVAY MÁRTA titkárnő
LOVAS GYÖRGY főtitkár
dr. KOVÁCS PÁL jogász, főelőadó

SZEMÉLYZETI OSZTÁLY

GRÁFNÉ FORRAI MAGDOLNA osztályvezető
dr. BARSZ IMRÉNÉ adminisztrátor
KEPETS ISTVÁNNÉ főelőadó
KLAUSZ ZSUZSA főelőadó

II. félév
I. félév

TANULMÁNYI OSZTÁLY

DÉNES FRIGYESNÉ osztályvezető
BÁNYAI EDIT tanulmányi előadó
DOBRA JÁNOS zenekari főelőadó
HARSÁNYI JUDIT tanulmányi főelőadó
KOMLÓSSY ZSUZSA tanulmányi főelőadó
KRAUSZ ÉVA tanulmányi főelőadó
SZÁSZ VERA tanulmányi előadó
TÉGLÁS JÁNOSNÉ tanulmányi előadó
TÓTHNÉ KOVÁCS KATALIN statisztikus

NEMZETKÖZI CSOPORT

GABOS GÁBORNÉ csoportvezető
KOVÁCS JÁNOSNÉ főelőadó

KÖNYVTÁR

KÁRPÁTI JÁNOS könyvtárigazgató
BAKÓ JUDIT könyvtáros
BÁLINT FERENC könyvtári raktáros
CSUKÁS KRISZTINA könyvtári raktáros

GÁDOR ÁGNES tudományos munkatárs
HODU PÁL irattáros
HUSZÁR GÁBOR könyvtáros
MEZEINÉ JAKAB RITA könyvtáros
MOLNÁRNÉ DÖRNYEI NÓRA könyvtári adminisztrátor
PAP ISTVÁN hangmérnök
SOMOGYI KLÁRA könyvtáros
SZIRÁNYI GÁBOR könyvtáros
FUX KORNÉL takarító

LISZT TÁRSASÁG

FORRAI MIKLÓS egyetemi tanár – elnök
RÉTHÁTI GYÖRGYNÉ művészeti szervező titkár

GAZDASÁGI IGAZGATÓSÁG

DENCSŐ ISTVÁN gazdasági főigazgató
DIÓSSY IVÁNNÉ belső ellenőr
HÁMORI ANNAMÁRIA gazdasági főigazgató-helyettes II. félév

PÉNZÜGYI ÉS SZÁMVITELI OSZTÁLY

KŐVÁRI ERZSÉBET osztályvezető
BIBER LAJOSNÉ ügyviteli alkalmazott
BORBÍRÓ ISTVÁNNÉ pénzügyi előadó
BORVÖLGYI GABRIELLA számviteli főelőadó
FÁBIÁN MÁRTA ügyviteli alkalmazott
FÖLDÉNYI KORNÉLNÉ pénzügyi főelőadó
HEGYI JÁNOSNÉ számviteli előadó
KOVÁTS FERENC pénztáros főelőadó
PINTÉR LÁSZLÓNÉ számviteli csoportvezető
RAB BÉLÁNÉ adminisztrátor
SZEMEREI ÁGNES munkaügyi főelőadó
TUTKOVICS ANDRÁS NÉ kézbesítő
TOLNAY LAJOSNÉ osztályvezető-helyettes
VÁGVÖLGYI GYÖRGYNÉ számviteli csoportvezető

MŰSZAKI OSZTÁLY

KRECSMÁRY LÁSZLÓ osztályvezető
SIMOR JÓZSEFNÉ főmérnök
CZOCZEK LÁSZLÓNÉ ügyviteli alkalmazott, főelőadó
GOLDOVÁNYI PÉTER műszaki előadó
KERTÉSZ LÁSZLÓ műszaki csoportvezető

SÉDAY GYÖRGY műszaki főelőadó
BARAKSÓ JÓZSEF gépkocsivezető

ÉPÜLET-FENNTARTÁS

BAK MIKLÓSNÉ takarító
BALOGH LAJOSNÉ folyosó-felügyelő
BESZE FERENCNÉ takarító
BOTLIK FERENCNÉ folyosó-felügyelő
DÖRÖMBÖZI ISTVÁNNÉ takarító
HATVANI LAJOS portás
HORNOK DEZSÓ fűtő
HORNOK DEZSÓNÉ hivatalsegéd
HUTKA ZSUZSA takarító
KRANAUER LÁSZLÓNÉ takarító
LÁSZLÓ LEHEL pódiumos
LENGYEL GÉZÁNÉ takarító
LÓDI JÓZSEFNÉ folyosó-felügyelő
MÁCSAI ZOLTÁNNÉ takarító
MAKÓ TIBORNÉ takarító
MELEGH ERZSÉBET ruhatáros
NAGY DEZSÓNÉ ruhatáros
PIPÓ SÁNDORNÉ takarító
RÓZSA LÁSZLÓNÉ folyosó-felügyelő
SÁNDOR FERENCNÉ portás
SÁNDOR IMRÉNÉ takarító
SZEBENSZKY GYÖRGYNÉ telefonközpontos
SZILI ERZSÉBET hivatalsegéd
TAKÁCS LÁSZLÓ portás
TÍMÁR JÁNOSNÉ folyosó-felügyelő
TITZ JÁNOSNÉ folyosó-felügyelő
VAJAY ZOLTÁN pódiumos
VAJER JENŐ takarító
VARGA FERENC portás

KARBANTARTÓ MŰHELY

NAGY DEZSÓ kőműves, műhelyvezető
CSÍK LÁSZLÓ fűtő
FARKAS LAJOS festő-mázoló
NOGRÁDI JÓZSEF villanszerelő
PROKÓ ISTVÁN villanszerelő
SZÁR FERENC asztalos
SZEBENSZKI GYÖRGY fűtő
UNGOR CSABA betanított munkás
VARGA GÉZA vízvezeték-szerelő
VARSÁNYI JENŐ asztalos

HANGSZERJAVÍTÓ MŰHELYEK

FÚVÓS

EISENHOFFER JÁNOS műhelyvezető
CSERNAI ZOLTÁN
KOVÁCS VIKTOR
MAYER JÁNOS
SZABÓ ATTILA
TÖRÖK SÁNDOR

VONÓS

MEZEI JÁNOS műhelyvezető
KICKINGER ZOLTÁN
KILYÉNFALVY GÁBOR
KOVÁCS EMIL
KOVÁCS JÁNOS
KÓRÓSI FERENC
SÁLI GÉZA
SZÉLES MIKLÓS
TÖRÖK SZÉKELY GYÖRGY

ZONGORA

KARVALYSZKI JÓZSEF műhelyvezető
BENCSIK GYULA
BERÉNYI ANDRÁS
CSILLAG KÁROLY
FALUDI GÁBOR
KORSÓS JÁNOS
LÁSZLÓ ANDRÁS
LENDVAI TAMÁS
MARLOK ENDRE
MEZŐ ANDRÁS
MOSTIS KÁROLY
URBÁN LÁSZLÓ

EGÉSZSÉGÜGYI ELLÁTÁS

dr. KISS JÓZSEF belgyógyász
dr. MIHÓK GYÖRGY gégeész

KOLLÉGIUM

ERDŐS LÁSZLÓNÉ igazgató
HORVÁTH LÁSZLÓNÉ gondnok
DARÁNYI ANDRÁS portás
DOMONKOS ELEMÉRNÉ mosónő
HEITLER PÁLNÉ takarító
MAYER FERENCNÉ takarító
MEZEI GYULA fűtő
NÉMETH JÁNOSNÉ portás
NÉMETH JÁNOSNÉ portás
PÁNCZÉL JENŐNÉ portás
RUSZWURM MAGDOLNA takarító
SZAUTNER FERENCNÉ takarító
TÓTH IMRÉNÉ portás
TÓTH JÓZSEF házfelügyelő

VI.

BESZÁMOLÓK, TÁJÉKOZTATÓK

GAZDASÁGI BESZÁMOLÓ AZ 1982-ES ÉVRŐL

Általános értékelés

A magam és a gazdasági terület dolgozói részéről úgy véljük, hogy az oktatási munka alapvető feltételeit az 1982. évben is tudtuk biztosítani. Az év közben kapott költségvetési pótelőirányzatok, az ezen felül juttatott felújítási, beruházási és egyéb keretek biztosították a színvonal tartását; oktatási és gyakorlati célokra (eléggé leromlott állapotban ugyan de) „birtokba” vettük a régi épületünket; továbbra is kaptunk 20 férőhelyet a vári kollégiumban; megkezdhettük pécsi tagozatunk épülete felújításának munkáit stb. és biztosítani tudtuk az alapvetően szükséges egyéb tárgyi (hangszerek, zeneművek stb.) feltételeket is.

Bérszínvonalunk sajnos nem javult kellő mértékben, mert a kapott 4%-os fejlesztési lehetőséget alig tudtuk a saját tartalékainkból némileg növelni, de sikerült megállítanunk a további (saját hatáskörben szervezett) létszámnövekedést, s csak így tudtuk némileg javítani a bérszintet. Ebben a vonatkozásban, de más területen is (például az egyre emelkedő posta- és telefonköltségek, eszközeink – épületeink, hangszereink – nagyobb kímélete, a beszerzések korlátozása, anyagfelhasználás stb.) bérpolitikánk és takarékosági programunk még nem eléggé hatékony.

A gazdasági apparátus – fizikai és nem fizikai, a központban és az intézményekben dolgozók többsége egyaránt – önfeláldozóan, hozzáértően dolgozik, de különösen a gazdálkodás új rendszerére való áttérés, annak előkészítése s az általános gazdasági nehézségek miatt nagy terhek hárulnak rá. Munkakörülményeink és munkafeltételeink vonatkozásában is lenne még sok javítani való.

Az év folyamán több külső és felsőbb ellenőrzésben volt részünk, hibákat is találtak (új szabályzatok hiánya, az anyagfelhasználás és raktározás gondjai, SZTK ügyintézés stb.), de alapvetően nem marasztaltak el egy területen sem. Lezáródott a vizsgálat a szakközépiskolában is s az ügyek rendeződtek, illetve a rendezés folyamatában vannak. Az intézménynek új igazgatója és gazdasági vezetője van, s az általunk is feltárt hiányosságok kijavítása megtörtént, illetve kiküszöbölésük folyamatosan halad.

A gazdasági apparátus végzi a gyakorlati tűz-, munkavédelmi és polgári védelmi feladatok ellátását is. Tűzeset az év folyamán területünkön nem történt, munka- és egészségvédelmi helyzetünk jónak mondható – kivéve a hangszerjavító és karbantartó műhelyeink zsúfolt és rossz elhelyezését, de ennek javítása, megoldása is folyamatban van. Munkavédelmi okok miatt is kicseréltük az egyetemi épület lépcsőházainak linóleum-burkolatát; megjaví-

tottuk az előcsarnokok linóleum-burkolatának meglazult összeeresztéseit; szellőző, porelszívó berendezést szereltünk fel az asztalos-műhelyben stb. Dolgozóink rendszeres munkavédelmi oktatásban vesznek részt.

Intézményeink területén (de nem az intézmények hibájából) három kisebb és egy súlyosabb baleset történt. Ez utóbbi az egyetemi épületben és sajnos halálos volt: egy kisiparos munka közben leesett a létráról és kórházba szállítás után meghalt.

Különösen az év végén az épületben több lopás történt. Az önkéntes rendőri csoportunk (de a személyzet egésze is) igyekszik ezt megelőzni, megakadályozni, de sajnos hallgatóink (és dolgozóink) sem vigyáznak eléggé a dolgaikra, épületeink is nyitottak, s így nehéz a helyzetünk. Sok felelőtlen rongálás is történik.

A filharmóniai koncertek mellett, a tanulmányi munkához kapcsolódóan az év során 646 (ebből az egyetemen 206) intézeti, illetve diplomakoncert megrendezésének a feltételeit is biztosítottuk.

A költségvetési gazdálkodás főbb számszaki adatai (felújítás nélkül ezer Ft-ban)

Az évi költségvetést a minisztérium minden év január 1-i hatállyal hagyja jóvá s a költségvetésben szerelő összegek eredeti, illetve alap-előirányzatként szerepelnek. Ezt egészítik ki az évközi módosítások s az így módosított költségvetés a következő év kiinduló bázisa. Az eredeti, 1982. évi költségvetésünket az év folyamán a minisztérium az alábbiak szerint módosította:

A költségvetési gazdálkodás főbb számszaki adatai (ezer forintban)

	Egyetem és koll.	ZTI és koll.	Szakközépiskola	Összesen
Az 1982. évi eredeti előirányzat				
kiadások	34.098	28.293	13.971	76.362
ebből támogatás	33.155	27.836	13.891	74.882
ebből saját bevétel	943	457	80	1.480
Főbb előirányzat-módosítások az év során:				
központi árintézkedések hatása	600	300	100	1.000
tantervi változások és szakközépiskolai oktatói óraszám-csökkenések hatása	419	59	111	589
a hallgatói juttatások növekedése	1.818	2.120	–	3.938
könyv- és folyóirat-beszerzés emelése	100	–	–	100
a régi épületünk üzemeltetése	1.320	–	–	1.320
a Liszt Társaság létszámának fejlesztése	67	–	–	67

a beszerzési előirányzatok csökkentése	-91	-	-	-91
a reprezentációs előirányzatok 10%-os csökkentése	-2	-	-	-2
egyéb tényezők hatása (munkabér kieg. +1.858 eFt beépítése)				
saját kivitelezésben végrehajtott állóeszköz-fenntartás +1.727 eFt	2.494	1.198	582	4.274
a szerződéses munkák árbevételeinek csökkentése -461 eFt stb.				
<hr/>				
Az 1982. évi módosított előirányzat teljes bevétel	40.823	31.970	14.764	87.557
ebből MM támogatás	38.270	30.896	14.494	83.660
ebből saját bevétel	2.553	1.074	270	3.897
a támogatás növekedésének %-a	11,5	11,1	10,4	11,2
a bevételekből előírt befizetési kötelezettség eFt-ban	14	-	-	14
<hr/>				
Dolgozói átlaglétszám (fő)	281	249	159	689

Megjegyzések:

Az állóeszköz beszerzési előirányzatok (összesen 608 eFt) 91 eFt-os, valamint a reprezentációs előirányzatok (összesen 22 eFt) kétezer forintos csökkentését az egyetemi ágazat vállalta magára; a könyvbeszerzési lehetőségek növekedését az egyetemi könyvtár számára biztosítottuk; módosítások s az áremelkedések kihatását pedig a feladatoknak megfelelően és az intézmények vezetőivel egyetértésben osztottuk szét. Ugyanez vonatkozik a bevételek növekedésére is. A költségvetési támogatás növekedésében jelentős szerepet játszik a diákjóléti juttatások növekedése mellett a munkabér-kiegészítés beépítése a költségvetésbe (e két tényező a növekedésnek mintegy a felét teszi ki), valamint a műhelyeink által végzett munkáknak a bevételként való számviteli kezelése, mely bevétel itt marad ugyan nálunk, de valójában technikai jellegű megoldás.

Az átlaglétszámunk a megelőző évhez viszonyítva 51 fővel nőtt, ebből is azonban a valós fejlesztés 10 fő, 41 fő pedig az új gazdasági rendelkezések miatt ugyancsak fiktív státusz, mivel az óraadó oktatók bérének átlaglétszámra való vetítését jelenti (de ezt sem teljes egészében).

A minisztérium által módosított költségvetési előirányzatok mellett egy-egy feladatra kaptunk még egyszeri pótelőirányzatokat is. Például hallgatói jutalmazásra 164 eFt-ot; vezetői jutalom-kiegészítésre 33 eFt-ot; az ötnapos munkahét bevezetése miatt a kisegítő személyzet túlóradíjának fedezetére 300 eFt-ot; vendégtanárok meghívására 241 eFt-ot, a külföldi ösztöndíjas hallgatók ösztöndíjaira 172 eFt-ot; a szakosztályi keretből különféle intézeti rendezvényekre (elsősorban a ZTI területén), cserekapcsolatok, Kodálycentenárium és egyéb támogatás címén különféle összegeket, melyekről a MM felé a kötelező évi gazdasági beszámoló keretében számolunk el. Az 191. évi maradványaink, valamint tárgyévi többletbevételeink terhére saját magunknak is módunkban állt a költségvetési előirányzatokat módosítani.

A fentiek alapján költségvetésünk és annak főbb felhasználási mutatói az 1982. évben az alábbiak szerint alakultak (összehasonlítva az előző évvel intézményi bontásban):

	Egyetem és koll.	ZTI és koll.	BB szakiskola	Összesen
Módosított előirányzatok, eFt				
1981. évi	38.253	29.943	14.251	82.447
1982. évi	38.972	33.745	14.862	87.579
A teljesítés összege, eFt (és %-a)				
1981. évi	33.896 (88,6)	29.642 (98,4)	13.608 (95,5)	77.147 (93,6)
1982. évi	38.484 (98,7)	33.382 (98,9)	14.673 (98,7)	86.539 (98,8)
Hallgatói létszám külföldiek és előkészítősök nélkül, fő				
1981. évi	449	582	(16 osztály)	1.031
1982. évi	432	574	(16 osztály)	1.006
Egy hallgatóra (osztályra) jutó összes kiadás, Ft				
1981. évi	75.492	50.931	(828.670)	61.628
1982. évi	81.820	52.280	(895.331)	64.794
Egy hallgatóra jutó közvetlen támogatás (ösztöndíj stb.), Ft				
1981. évi	8.045	8.865	–	7.379
1982. évi	10.311	9.775	–	10.005
A tényleges dolgozói átlaglétszám, fő				
1981. évi	249	220	158	627
1982. évi	235	221	154	610
Bérszint (egy dolgozóra jutó éves bér, jutalom, segély), Ft				
1981. évi	76.313	63.531	64.553	69.406
1982. évi	80.480	65.358	66.137	71.381

Az adatok azt mutatják, hogy 1982. évi költségvetési lehetőségeinket majdnem teljes mértékben felhasználtuk; hallgatói létszámunk – a szakmai vezetés ilyen irányú törekvése s a felvételi követelmények növekedése miatt – csökkent. Részben ezzel, részben pedig a hallgatói juttatások növekedésével összefüggésben és a fejlesztések következtében az egy hallgatóra jutó képzési költség s a közvetlen támogatás mértéke lényegesen nőtt. Nem nagy mértékben, de nőtt a bérszintünk is, de mind a hallgatói juttatások, mind a bérszint vonatkozásában, különösen a ZTI területén, még kellene javítani.

Beruházások és főbb beszerzések

Az 1982. évben a költségvetésen felül kért 4.490.000.- Ft helyett végül is 4.259.000.- Ft beruházási keretet kaptunk, alapvetően hangszervásárlásra. A keretösszeg teljes egészét (sőt, a várható szállítási késedelmeket is figyelembe véve még ennél is többet) lekötöttünk s előre hoztunk 1983. évi igényeket

is. A tényleges teljesítés 3.312.000.- Ft-ra alakult. A beruházási keretek mellett hangszer- és egyéb állóeszköz-beszerzésre természetesen még a költségvetési beszerzési előirányzatok is rendelkezésünkre álltak (ennek összege 1.263.000.- Ft, amelyből 655.000.- Ft könyv- és zeneműbeszerzés, 608.00.- Ft pedig hangszer és egyéb állóeszköz).

A beruházási keret terhére 2.977.000.- Ft-ot hangszer, 335.000.- Ft-ot pedig irodagépek vásárlására költöttünk. A hangszerek között szerepel 1 db új Steinway zongora (899.000.- Ft) és 1 db csembaló (655.000.- Ft) az egyetem számára. Igényeiknek és a lehetőségeknek megfelelően 300.000.- Ft értékben vásároltunk a ZTI tagozatai és 206.000.- Ft értékben a szakközépis-kola számára hangszereket. A költségvetési keretek (és maradványaink) terhére 1.270.000.- Ft értékben vásároltunk hangszereket, ebből a ZTI és tagozatai 426.000.- Ft, az egyetem 501.000.- Ft, a szakközépis-kola 343.000.- Ft erejéig. A beruházási keretek terhére a hangszereken felül 132.000.- Ft-ért vásároltunk egy sokszorosítógépet az egyetem, valamint 101–101.000.- Ft összegben egy-egy másológépet a ZTI budapesti tagozata, valamint a szak-középis-kola számára.

(Az elmúlt évben kezdett el egyébként hatékonyabban kialakulni a közös intézményi hangszerpark is: az egyetem a ZTI tagozatainak 819.000.- értékben adott át a számukra még nagyon jól használható hangszereket, a ZTI-től és a szakközépis-kolától pedig átvett olyan hangszereket, amelyek ott – legalább is ideiglenesen – feleslegesnek bizonyultak. Ezzel az egyetemen lévő ugyancsak használaton kívüli hangszerek „begyűjtésével” megkezd-tük a régi épületünkben egy központi hangszerraktár alapjainak a lerakását is, s elkészítettük a főiskola és intézményei központi hangszernyilvántartá-sát. Mindennek alapvető célja a jobb áttekinthetőség és hatékonyabb gaz-dálkodás. A régi épületben tervezzük egyébként egy központi anyagraktár létrehozását is, amelyre egyre nagyobb szükség van – különösen a hang-szeralkatrészek és -anyagok, illetve azok kezelése, felhasználása vonatko-zásában.)

A beszerzései feladataink között lényeges szerepet kell tulajdonítani a könyvtári beszerzéseknek. A módosított költségvetésben erre a feladata biztosított 655.000.- Ft helyett részben az előző évi maradványok, részben pedig egyéb megtakarításaink terhére 767.000.- Ft-ot költöttünk, melyből az egyetemi könyvtár részesedése 580.000.- Ft volt.

Hangszeralkatrészeket és -anyagokat – az egyetemi és intézményi műhe-lyek, valamint a hallgatók számára – összesen 945.000.- Ft értékben szere-ztünk be, ebből 671.000.- Ft összegben a költségvetés, 132.000.- Ft összegben pedig a minisztériumtól (kulturális alap) külön igényelt és kapott 500.000.- Ft terhére. Sajnos a szállítások egyre késedelmesebbek, így ez nagy gondot jelent mind a műhelymunka, mind a hallgatók ellátása vonatkozásában.

Felújítási munkák

Az 182. évre eredetileg és költségvetésen felül kaptunk 6.200.000.- Ft-ot, a teljesítés 6.784.000.- Ft-ra alakult, melynek fedezetét a minisztérium biztosította. Ennek keretében az alábbi fő feladatokat oldottuk meg:

- elkészült az egyetemi épület belső udvarainak rendbehozatala; a fűtőhálózat cseréjének második üteme; a főlépcsőházak linóleum-burkolatának cseréje s az előcsarnokok burkolatának a javítása;
- az egyetemi kollégiumban az új szabványoknak megfelelően átalakítottuk az elektromos hálózat egy részét és kicseréltük a konnektorokat, valamint teljes belső festést végeztünk;
- a ZTI győri tagozata oktatási épületében új előadótermet alakítottunk ki, kiépítettük a városi távfűtő-hálózatra csatlakoztatható vezetékét és hőközpontot s elkészültek a kollégium kialakításának a tervei; a debreceni tagozaton megoldottuk az elméleti előadótermek belső akusztikai szigetelését; Pécsen pedig a tagozati épület vegyszeres (nedvesség elleni) falszigetelését és készülnek az épület átalakításának tervei.

Mindezekén kívül sok egyéb kisebb felújítási és nagy javítási munkát végeztünk: így például feltárási, állagmegóvási, illetve kisebb átalakítási munkákat a Vörösmarty utcai épületben; az egyetemi épületben kialakítottunk egy külön orvosi szobát stb.

Elmaradt feladatként kell kezelnünk az egyetemi épület külső homlokzati felújítási munkák megkezdését és a kollégium teljes vizesblokkjának a felújítását.

Egyéb témák

Bevételek 1982-ben

Az 1982. évben saját bevételeink összege 5.129.000.- Ft volt. Ennek főbb összetevői ezer Ft-ban:

tandíjak	35
kollégiumi díjak	1.057
terembérleti díjak	1.460
kollégiumok hasznosítása	234
tandíjat fizető külföldi csoportok és hallgatók	617 (ebből a csoportok: 335)
hangszerjavító műhelyek	213
fénymásolat	43
külső szolgáltatások (fűtés)	1.285
selejtezés, kártérítés	185

A bevételeinkből 63.206.- Ft a minisztériumot illeti meg, az összeg többi részéből szolgáltatások fedezetét biztosítottuk, illetve a költségvetési hiányokat pótoltuk. Meg kell jegyezni, hogy a hangszerjavítás területén befolyt bevételből 43 eFt értékű, a belső (a hallgatók számára végzett) javítás (amely összesen 228 munkából állt), a teljes bevételnek 67 eFt összegűnek kellett volna lennie, de a két összeg közötti különbséget a hallgatók kedvezményként kapták meg. A tényleges teljesítmény és összeg mindezeknél nagyobb, mert nem tartalmazza a ZTI műhelyeinek a munkáját, amelynek ellenértékét a debreceni és miskolci tagozatok – bevétel helyett – térítményezték. A külső javítások összege 170.000.- Ft, s ez 44 munkából állt, alapvetően a fúvós műhely végezte zeneiskolák, valamint az Operaház és más zenei intézmények számára. A vonós műhelyünk gyakorlatilag nem, zongoraműhelyünk pedig alig végez külső munkát.

A fénymásolásból származó bevétel 122 munkából tevődik össze, s ennek is fele 100.- Ft alatti. A fenti két téma fog egyébként az 1983. évtől kezdve az ET februári határozata alapján szerződéses munkaként szerepelni és szabályozottabb formában jelentkezni.

Továbbra is probléma maradt az Országos Filharmónia alacsony. évi. 440.000.- Ft-os terembérleti díja az egyetemen (de más intézményeinknél is), a valós költségek ennek még mindig legalább a dupláját teszik ki, de nem sikerült rendezni.

Maradványok

Az 1981. évi (s 1982. évben, illetve a további években is nálunk maradó és felhasználható) maradványok jóváhagyott összege 4.954.000.- Ft volt, ebből 1982-ben – állóeszköz-fenntartásra, beszerzésekre – felhasználtunk 970.000.- Ft-ot. Ezt a maradványt terheli még egyébként 255.000.- Ft olyan pénzeszköz, amely felett a minisztérium rendelkezik.

Az 1982. évi tiszta pénzmaradványok összege 1.432.029 Ft, melyből.

dolgozói jutalomként kiosztható pénzmaradvány	667.000.- Ft
hallgatói jutalomként kiosztható maradvány	200.000.- Ft
karbantartási stb. kötelezettség-vállalások	16.165.- Ft
a szerződéses munkák felhasználatlan bevételei	269.941.- Ft
a minisztériumi és egyéb keretek	174.852.- Ft
a szerződéses munkák bev. maradványai	104.071.- Ft

Az 192. évi maradványainkat alapvetően épület-karbantartásra, az oktatás tárgyi feltételeinek javítására szándékozunk felhasználni, az 1982. éveket pedig a fentiekben felsorolt jogcímekre. Mindezek intézményi felosztását és bontását ma még tervezni nem tudjuk.

OTP számlán kezelt hagyatékok, alapítványok

Weiner hagyatéék (egyetem)

alaptőke 1982. december 31-én	4.479.004.- Ft
a kamatok terhére 1982-ben felhasználás:	
Láng Alfrédné járadéka és tiszteletdíja	38.441.- Ft
Berlász Melinda ösztöndíja	12.033.- Ft
a szegedi tagozat támogatása	60.000.- Ft
a ZTI területén rendezett versenyekre	39.000.- Ft
a főiskolai zenekar támogatása	60.000.- Ft
a Liszt F. kamarazenekar munkájának elismerése	50.00.- Ft
összesen	259.474.- Ft
a felhasználható kamatok összege 1982. december 31-én	688.710.- Ft

Szirmai hagyatéék (egyetem)

alaptőke	92.041.- Ft
felhasználható kamatok 1982. dec. 31-én	16.403.- Ft
(ezen a számlán kezeljük Molnár Katalin hagyatékát is, amelynek összege +6.922.80 Ft)	

Meister Marcell alapítvány (egyetem)

alaptőke	96.633.- Ft
kiosztott díjak	-10.000.- Ft
az 1982. évi kamat	+ 6.383.- Ft
összesen (1982. dec. 31.)	93.016.- Ft

Közvetítő, alkotó csoport alapítványa

alaptőke 1982. január 1-én	27.525.- Ft
kamatok	+1.927.- Ft
összesen (1982. dec. 31.)	29.452.- Ft

Bartók Béláné Pásztory Ditta havi 5.000.- Ft-os ösztöndíj alapítványa az egyetem számára, mely összeget az év folyamán kiosztottuk, s az alapítvány 1982 végén megszűnt.

Dencső István
gazdasági főigazgató

A KÖZPONTI KÖNYVTÁR MŰKÖDÉSÉNEK ADATAI

Az 1982-es évben a könyvtár állománya jelentős mértékben gyarapodott: 1.204.891.- Ft értékben 8.426 egységgel (4.567 egység vétel, 3.859 egység ajándék).

A jelentősebb vásárlások közt meg kell említeni az alábbiakat: Stieger: Opernlexikon, Deutsch Schubert-műjegyzékének új, bővített kiadása, közel 100 kötetnyi Henle-Urtext kiadvány.

Három értékes hagyatékot kapott a könyvtár: Pernye András, Závodszy Zoltán és András Béla könyv- és kottatárát. Több száz hazai kiadású könyvet és kottát kaptunk az Országos Széchényi Könyvtártól kötelezpéldányként; nagyobb ajándékot ezen kívül Kígyósi Árpádtól kaptunk.

Kárpáti János
könyvtárigazgató

STATISZTIKA

A HALLGATÓK LÉTSZÁMA TANSZAKOK SZERINT

Zongora	97
Orgona	11
Hegedű	89
Mélyhegedű	15
Gordonka	27
Gordon	8
Hárfa	6
Fuvola	13
Oboa	10
Klarinét	11
Fagott	8
Kürt	10
Trombita	8
Harsona	9
Tuba	3
Ütő	10
Ének	41
Zeneszerzés	15
Karmesterképzés	11
Zenetudomány	22
KÉTK	107
<hr/>	
Összesen	531

Mivel 12 hallgató párhuzamosan két szakot végez, a hallgatók valós létszáma

Összesen	519
----------	-----

A HALLGATÓK MEGOSZLÁSA ÁLLAMPOLGÁRSÁGUK SZERINT

Magyar	479
Amerikai Egyesült Államok	2
Ausztrália	1
Finnország	2
Franciaország	2
Görögország	2
Írország	1
Japán	11
Jugoszlávia	4
Kanada	3
Koreai NDK	1
Lengyelország	1
NDK	1
NSZK	1
Olaszország	1
Románia	1
Spanyolország	1
Svájc	2
Svédország	2
Szovjetunió	1
Új-Zéland	1
<hr/>	
Összesen	519

TARTALOM

I. A tanév történetéből	7
II. A Főiskola vezetése, oktatói kara és szervezete	53
III. A Főiskola hallgatói	67
IV. A diplomahangversenyek műsorai	97
V. Központi hivatalok és szervezeti egységek, a Főiskola dolgozói	113
VI. Beszámolók – tájékoztatók	121